

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

19 Οκτώβρη 2016

www.sekonline.gr

No 1245

**Ο Τσίπρας θέλει Αριστερά της υποταγής
στα Μνημόνια και την ΕΕ-Φρούριο**

Ελάτε να χτίσουμε την ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Ανοιχτές
εκδηλώσεις
60 χρόνια από
το διπλό σεισμό
σε Αίγυπτο
και Ουγγαρία

σελ. 22, 23

Η άποψή μας
σελίδα 3

Από το Λονδίνο ως τη Λευκωσία - Ευρώπη χωρίς φράχτες και χωρίς νεοναζί Γυρίστε στις σελίδες 8, 9, 10, 11, 12, 13

2ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΣΥΡΙΖΑ

Η προσαρμογή του κόμματος στην κυβέρνηση

«Πρώτα θα ανασχηματίσουμε το κόμμα και μετά την κυβέρνηση» ήταν η απάντηση του πρωθυπουργού Τσίπρα στις ερωτήσεις που του έκαναν δημοσιογράφοι την περασμένη Πέμπτη στο άνοιγμα του 2ου Συνεδρίου του ΣΥΡΙΖΑ στο γήπεδο Ταεκ Βον Ντο.

Λίγο νωρίτερα στην κεντρική του ομιλία, χρησιμοποιώντας παρόμοιο λόγο με αυτόν του Σαμαρά -όταν ζητούσε το 2014 την εφαρμογή του 2ου μνημονίου βλέποντας «φως στην άκρη του τούνελ»- ο Τσίπρας ζήτησε την εφαρμογή του 3ου μνημονίου για να έρθει η χαραυγή:

«Συνεχίζουμε να υλοποιούμε μια δίκαιη συμφωνία και περιμένουμε από τους θεσμούς και τους εταίρους μας να την τηρήσουν... Το πιο βαθύ σκοτάδι είναι πριν την χαραυγή» τόνισε.

Η σύνδεση ανάμεσα στις δύο τοποθετήσεις του Α. Τσίπρα είναι προφανής. Για να μπορέσει να εκπληρώσει τους στόχους της, να περάσει τις «αξιολογήσεις» των «εταίρων» και να εφαρμόσει τα νέα μέτρα λιτότητας και ιδιωτικοποιήσεων (σε συνθήκες τόσο εύθραυστες όπως οι σημερινές) η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν έχει ανάγκη από ένα κόμμα με μέλη που θα αμφισβητούν, ασκώντας έστω και μια χλιαρή αντιπολίτευση. Έχει ανάγκη από ένα κόμμα που θα υπηρετεί με προσήλωση τους μνημονιακούς στόχους της κυβέρνησης.

Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο. Η διεθνής και η ελληνική ιστορία είναι γεμάτη από παρόμοιες προσπάθειες «ανασχηματισμού» ρεφορμιστικών κομμάτων είτε πριν είτε αφού αυτά γίνουν κυβέρνηση.

Το 1996 ο Σημίτης ήρθε στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ με στόχο να φέρει τον «εκσυγχρονισμό» όχι μόνο στον ελληνικό καπιταλισμό, αλλά και στο ίδιο το κόμμα. Οι τοπικές και κλαδικές επιτροπές του ΠΑΣΟΚ έπρεπε να υποβαθμιστούν, να συρρικνωθούν ή και να διαλυθούν προκειμένου να κατασταλούν οι ανταρσίες της βάσης. Για την εκλογή του ΓΑΠ στην ηγεσία του ΠΑΣΟΚ δεν χρειάστηκε να γίνει καν συνέδριο. «Ένα εκατομμύριο «μέλη και φίλοι» του ΠΑΣΟΚ ψήφισαν το 2004 χωρίς καν συζήτηση και συνέδριο τον μοναδικό υποψήφιο ΓΑΠ, σε ένα ανάλογο «κομματικό ανασχηματι-

σμό» που τότε χαρακτηρίστηκε δημοκρατική «υπέρβαση».

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ξεκίνησε την πορεία του σαν ένα σοσιαλδημοκρατικό κόμμα αλλά σαν ένα ριζοσπαστικό αριστερό κόμμα. Αλλά η πορεία είναι η ίδια -και ξεκινήμενη προτού καν αρχίσουν να μετακομίζουν σε αυτόν τα πρώην στελέχη του ΠΑΣΟΚ.

Συμβιβασμός

Είτε ανήκει στην παράδοση της σοσιαλδημοκρατίας είτε του ευρωκομμουνισμού, η διαχείριση του ελληνικού καπιταλισμού εκ μέρους ενός κόμματος που υποσχέθηκε μεταρρυθμίσεις στην εργατική τάξη μέσα από συμβιβασμό με την κυρίαρχη τάξη καταλήγει διαχρονικά στην προδοσία της πρώτης.

Στο συνέδριο δεν υπήρξε σοβαρή αντιπολίτευση στους σχεδιασμούς της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Ο Αλέξης Τσίπρας ήταν ο μοναδικός υποψήφιος. Εκλέχτηκε πρόεδρος με ποσοστό 93,54%. Συγκεκριμένα από τους 2.926 συνέδρους ψήφισαν οι 2.758. Ο Τσίπρας πήρε 2.548 ψήφους ενώ τα υπόλοιπα ήταν 176 λευκά και 34 άκυρα.

Όλες οι «τάσεις» τήρησαν σχεδόν απόλυτη στάση συναίνεσης στον Τσίπρα: Η προεδρική «Ενωτική Κίνηση». Η «Πλατφόρμα 2010», που

παίζει το ρόλο του λαγού στα ανοίγματα του ΣΥΡΙΖΑ προς τα δεξιά. Αλλά και οι «53» που με κείμενό τους, επεδίωξαν να προβληθούν σαν η αριστερή «αντιπολίτευση» του συνεδρίου.

Απέναντι στην κυρίαρχη αφήγηση του Τσίπρα ότι στο τέλος των μνημονίων έρχεται η ανάπτυξη, η τοποθέτηση των «53» δεν ήταν ένα «ΟΧΙ στα μνημόνια», αλλά ο φιλολογικού ενδιαφέροντος φαρισαϊσμός, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει άλλο δρόμο από το να συνεχίσει την επιβολή των μνημονίων, εξηγώντας όμως στον κόσμο ότι η εφαρμογή της λιτότητας είναι αποτέλεσμα επιβολής εκ μέρους των δανειστών και όχι δική του επιλογή...

Στις ψηφοφορίες, κατά πλειοψηφία αποφασίστηκε η μείωση του αριθμού της Κ.Ε από 201 σε 151 μέλη με στόχο το μεγαλύτερο έλεγχο εκ μέρους της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Και ενώ αρχικά συζητήθηκε και αποφασίστηκε μέσα από ψηφοφορία να περιλαμβάνονται και οι βουλευτές του κόμματος στην ποσόστωση του 25% (δηλαδή να μην ξεπερνούν οι υπουργοί, τα έμμισθα στελέχη του κόμματος κλπ το 25% στη νέα κεντρική επιτροπή) με παρέμβαση του Τσίπρα η ψηφοφορία επαναλήφθηκε προκειμένου αυτή η απόφαση να ανατραπεί.

Η εκλογή του εκπροσώπου των «53» **Ευκλείδη Τσακαλώτου** στην πρώτη θέση, του **Φύλη** (με τα εύσημα του «αιρετικού» όσον αφορά στα θρησκευτικά) στη δεύτερη και του **Σκουρλέτη** (με τα «εύσημα» ότι «επιμένει» ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ) στην τρίτη θέση των εκλεγμένων για την Κ.Ε δεν πρόκειται να εκφράσει ούτε στο παραμικρό τις ελπίδες όσων συνέδρων τους ψήφισαν για να στείλουν μήνυμα στον Τσίπρα.

Είναι ένα ερώτημα το πόσο οι συγκεκριμένοι υπουργοί αυτής της μνημονιακής κυβέρνησης θα έχουν θέση στην επόμενη στα πλαίσια του συζητούμενου κυβερνητικού ανασχηματισμού. Ένα είναι όμως σίγουρο. Ότι στο νέο «κομματικό ανασχηματισμό» που έχει ξεκινήμένο στο ΣΥΡΙΖΑ ο Τσίπρας και η παρέα του, ο κόσμος της εργασίας, των αγώνων και της Αριστεράς θα είναι στην απ' έξω.

Γιώργος Πίπτας

Μόνο το ένα τρίτο

Η επιδίωξη του «ανασχηματισμού» του κόμματος που εξήγγειλε ο Τσίπρας στην ομιλία του ήταν εμφανής στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ, την πρώτη μέρα, ιδιαίτερα.

Για να μπουν στο χώρο οι σύνεδροι, τα μέλη και οι προσκεκλημένοι του ΣΥΡΙΖΑ έπρεπε να περάσουν από ασφυκτικό αστυνομικό έλεγχο και μηχανήματα, παρόμοιο με αυτόν που γίνεται στα αεροδρόμια. Αστυνομικοί με πολιτικά σταματούσαν όσους θεωρούσαν «ύποπτους» με τα ίδια κριτήρια που χρησιμοποιούν στις διαδηλώσεις. Όπως έναν νεαρό με βαμμένα μαλλιά που αφού πέρασε από τα μηχανήματα και πήρε και μια σημαία, τον σταμάτησαν του άνοιξαν την τσάντα και άρχισαν να την ψάχνουν. Τόσους πολλούς μαζεμένους ασφαλίτες δεν πρέπει να είχε δει ποτέ του το γήπεδο του Τάεκ Βον Ντο. Βγαλμένοι, σαν από χολιγουντιανή αστυνομική ταινία, με μπλε κουστουμάκια κάποιιοι απ' αυτούς, με ακουστικά ενδοσυνεννόησης, αεικίνητοι χτένιζαν την αίθουσα, αναζητώντας τι άραγε; Μη τυχόν και ανοίξει κανένα πανό διαμαρτυρίας και χαλάσει την εικόνα...

Κερκίδες

Στη διάρκεια της ομιλίας του Τσίπρα, οι τρεις από τις τέσσερις κερκίδες του γηπέδου καθώς και οι καρέκλες που βρίσκονταν στο παρκέ γέμισαν. Μπορούσε κανείς να ξεχωρίσει εύκολα τους συνέδρους από τον κόκκινο φάκελο που κρατούσαν, αλλά και τα απλά μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που κατέφθασαν μαζικά με πούλμαν («μόνο για την πρώτη μέρα») από την Αττική και άλλες περιοχές.

Όμως το κλίμα ενθουσιασμού που υπήρχε στο προηγούμενο συνέδριο απουσίαζε εντελώς αυτή τη φορά. Απελπιστικά μικρή ήταν η παρουσία της νεολαίας. Της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ αλλά και της νεολαίας γενικότερα. Ελάχιστα τα πηγαδάκια και οι συζητήσεις που άλλες φορές φούντωναν στα φουαγιέ και τους διαδρόμους. Δίπλα σε γνωστές φυσιογνωμίες των επί δεκαετίες μελών του Συνασπισμού από τις διάφορες τοπικές επιτροπές που έχουν παραμείνει, έβλεπε κανείς νέα πρόσωπα να καταφθάνουν αρκετές φορές οικογενειακά, κάποιες φορές ντυμένοι σαν να είχαν λάβει πρόσκληση για δεξίωση στου Μαξίμου.

Στη σύνθεση των συνέδρων αλλά και του κόσμου που κατέφθανε ήταν εμφανής η αλλαγή που κατέγραφε η Αυγή της ίδιας μέρας, ότι από τις περίπου 30.000 μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που (τουλάχιστον σύμφωνα με την ανακοίνωση του κόμματος) ψήφισαν για αντιπροσώπους στο συνέδριο, πάνω από τα 2/3 ήταν μέλη που μπήκαν μετά την ψήφιση του μνημονίου και την αποχώρηση της ΛΑΕ - καθώς «λιγότερο από το 1/3 των μελών ανανεώθηκε».

Ένα ερωτηματολόγιο

Η προσπάθεια του «μετασχηματισμού» του κόμματος που ανήγγειλε ο Τσίπρας ήταν προφανής στο ερωτηματολόγιο που διανεμήθηκε στους συνέδρους και τους καλούσε να τοποθετηθούν σε φράσεις και ερωτήσεις όπως οι ακόλουθες:

«Η ταξική ανάλυση είναι πλέον ξεπερασμένη, το βασικό θέμα είναι πως θα έρθει η ανάπτυξη στη χώρα».

«Οι περισσότεροι άνθρωποι που δηλώνουν άνεργοι θα μπορούσαν να βρουν δουλειά αν προσπαθούσαν περισσότερο».

Σε άλλη ερώτηση οι σύνεδροι του ΣΥΡΙΖΑ καλούνταν να απαντήσουν στην ερώτηση «Μπορείτε να επιλέξετε μία λέξη που σας χαρακτηρίζει» διαλέγοντας από μια γκάμα που κυμαίνονταν από το «ορθόδοξος»

και «πατριώτης» μέχρι «σοσιαλδημοκράτης» ή «αντιεξουσιαστής».

«Σε ποια κλίμακα θα βάζατε τον εαυτό σας» έχοντας στο σκαλί νο1 την «Αριστερά» και στο τελευταίο το Νο7 τη «Δεξιά» αφήνοντας όλες τις υπόλοιπες στο «κέντρο». Υπήρχε επίσης η εναλλακτική απάντηση ότι «δεν έχει νόημα» η κλίμακα...

Γενική Συνέλευση στη Νομική, 17/10

Κατάληψη στη Νομική

Συνεχίζεται για δεύτερη εβδομάδα η κατάληψη στη Νομική Αθήνας με βασικό αίτημα να καταργηθούν τα δίδακτρα στο μεταπτυχιακό της σχολής. Η κατάληψη ξεκίνησε με απόφαση Γενικής Συνέλευσης την Πέμπτη 13/10.

Η Μιρέλλα, φοιτήτρια από τη Νομική μίλησε στην ΕΑ μόλις τελείωσε η νέα Γενική Συνέλευση της Δευτέρας 17 Οκτώβρη που πήρε απόφαση για κλιμάκωση των κινητοποιήσεων.

«Πήραμε απόφαση για πενήνήμερη κατάληψη μέχρι την Τρίτη 25/10. Την πρόταση κατέθεσε η Συντονιστική Επιτροπή Κατάληψης και τη στήριξαν 148 φοιτητές. Η συνέλευση ήταν μαζικότερη από την προηγούμενη όταν είχαμε κάνει το πρώτο βήμα με την αγωνιστική απόφαση που πήρε ο Σύλλογος. Ήδη έχει μπει πίεση αφού μας κάλεσαν στη Γενική Συνέλευση Τμήματος για να δώσουμε τα αιτήματά μας και να δούμε τι θα γίνει με τα δίδακτρα. Ο Φοιτητικός Σύλλογος είχε να μάθει πότε γίνεται αυτή η διαδικασία...τρία χρόνια.

Αποφασίσαμε να συνεχίσουμε την κατάληψη, να συντονιστούμε και με άλλους φοιτητικούς συλλόγους, ενώ θα κάνουμε παρέμβαση και στη Σύγκλητο. Επίσης, πήραμε απόφαση να μαζέψουμε είδη πρώτης ανάγκης για τους πρόσφυγες. Διεκδικούμε κατάργηση των διδάκτρων που είναι 1200 ευρώ το χρόνο. Να αυξηθεί η χρηματοδότηση, να υπάρχουν δωρεάν φοιτητικές παροχές».

Ανακοίνωση στήριξης της κατάληψης κυκλοφόρησαν οι φοιτητές του ΣΕΚ στις σχολές που αναφέρει: «Η Νομική Αθήνας δείχνει το δρόμο» και προσθέτει «Αυτός είναι ο τρόπος για να απαντήσουμε στη διάλυση των Πανεπιστημίων και της Παιδείας που προωθούν τα μνημόνια και οι περικοπές στον προϋπολογισμό όλα τα τελευταία χρόνια. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ θα βρει απέναντι στα σχέδιά της για περαιτέρω συρρίκνωση της χρηματοδότησης της Παιδείας το φοιτητικό κίνημα. Κάτω τα χέρια απ' τις σχολές μας. Δεν θα πληρώσουμε την κρίση σας».

ΧΑΛΕΠΙ, ΥΕΜΕΝΗ, ΜΟΣΟΥΛΗ

Η φρίκη του ιμπεριαλισμού και η ντροπή του Αλέξη Τσίπρα

Από το βήμα του 2ου συνέδριου του ΣΥΡΙΖΑ, ο Αλέξης Τσίπρας επανέλαβε για άλλη μια φορά τους ισχυρισμούς του για την κυβέρνηση του ως παράγοντα σταθερότητας στην περιοχή και τους μύδρους ενάντια στην «αριστερά της εθνικής αναδίπλωσης».

Είχε, όμως, την ατυχή έμπνευση, αμέσως πριν από όλους αυτούς τους κομπασμούς, να πάει στο Κάιρο και να δείξει χειροπιαστά τι σημαίνει αυτή η «σταθερότητα» στο πλευρό του δικτάτορα της Αιγύπτου, στρατάρχη Σίσι.

Τις ίδιες μέρες που γινόταν αυτή η συνάντηση,

η Σαουδική Αραβία κλιμάκωνε την πολεμική της επέμβαση στην Υεμένη. Σε συνεργασία με τις ΗΠΑ (και την Αίγυπτο), έχουν επιβάλει έναν αποκλεισμό της Υεμένης που καταδικάζει στην πείνα και τις αρρώστιες εκατομμύρια ανθρώπους. Και επειδή, παρά τα εγκλήματά τους, χάνουν τον πόλεμο, κλιμακώνουν τη βαρβαρότητα με βομβαρδισμούς (περισσότερα στη σελίδα 24).

Βομβαρδισμοί

Αυτή η φρικαλέα εικόνα της επιβολής της «σταθερότητας» με τη βία των βομβαρδισμών και των πολιορκιών που καταδικάζουν τον κόσμο στην πείνα, απλώνεται σε όλη τη Μέση Ανατολή. ΗΠΑ και Σαουδάραβες κάνουν στην Υεμένη τα ίδια που κάνουν ο Πούτιν και ο Άσαντ στο Χαλέπι. Και ετοιμάζονται να τα επαναλάβουν στη Μοσούλη.

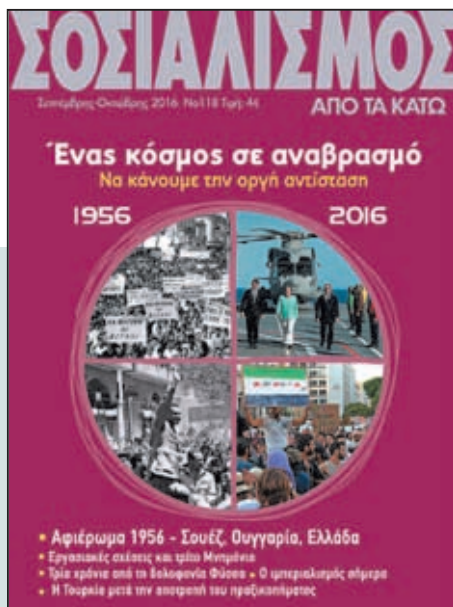
Εκατοντάδες χιλιάδες νέοι πρόσφυγες τρέχουν να ξεφύγουν από αυτό το δράμα. Αλλά αυ-

τοί που πολιορκούν τις πόλεις τους και τους διώχνουν απ' αυτές, φροντίζουν να αποκλείσουν κάθε διέξοδο προς την Ευρώπη. Για τα νέα κύματα προσφύγων που δραπετεύουν από το Χαλέπι, τη Μοσούλη και την Υεμένη, το μόνο πέρασμα που απομένει είναι η Αίγυπτος και το θαλασσοπνιγμένο ρίσκο με τα σαπιοκάραβα προς την Ιταλία.

Τώρα, οι ηγέτες της ιμπεριαλιστικής Ευρώπης σκέφτονται ότι μπορούν να φράξουν και αυτό το πέρασμα με μια συμφωνία ΕΕ-Αιγύπτου στα πρότυπα της συμφωνίας ΕΕ-Τουρκίας. Η κυβέρνηση της Ιταλίας ήδη συνεργάζεται στενά με το καθεστώς Σίσι σε κοινές επεμβάσεις για να «στεγανοποιήσουν» τη Λιβύη. Η συνεργασία είναι τόσο στενή ώστε ο Ρέντσι έκανε τα στραβά μάτια όταν η αστυνομία του Σίσι εξαφάνισε και δολοφόνησε έναν ενοχλητικό ιταλό φοιτητή στο Κάιρο.

Αυτή τη «σταθερότητα» στηρίζει και διαφημίζει ο Αλέξης Τσίπρας. Και έχει το θράσος να κουνάει το δάχτυλο στην Αριστερά που επιμένει να συγκρούεται με την ΕΕ του πολέμου και του ρατσισμού.

Όσες φορές, όμως, κι αν ζωγραφίσει τον εαυτό του με τα χρώματα μιας «σύγχρονης» αριστεράς, δεν μπορεί να κρύψει τη βασική αλήθεια. Η Αριστερά που αντιστέκεται στην ιμπεριαλιστική ΕΕ υπερασπίζεται τις αξίες του διεθνισμού αγκαλιάζοντας όλους τους κατατρεγμένους της Μέσης Ανατολής χωρίς διακρίσεις, ενώ η δική του κοσμοπολίτικη σταθερότητα χωράει μόνο εγκληματίες, από την Ουάσινγκτον και τη Μόσχα μέχρι το Βερολίνο, το Ριάντ και το Κάιρο.

Κυκλοφορεί ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ από τα κάτω

Θα το βρείτε στο μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14 (πίσω από Τίτανια-ΡΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr

24ωρη ΑΠΕΡΓΙΑ ΑΔΕΔΥ στις 24/11

Εμπρός για πανεργατική

Πανδημοσιούπαλληλική απεργία θα πραγματοποιηθεί στις 24 Νοέμβρη όπως αποφάσισε η Εκτελεστική της Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ σε συνεδρίασή της την Τρίτη 18/10.

Η ΑΔΕΔΥ ήδη από το Γενικό της Συμβούλιο τον Αύγουστο έχει αποφασίσει την πραγματοποίηση “Πανεργατικής Γενικής Απεργίας με ευρύτερα παλλαϊκά χαρακτηριστικά μέσα στο επόμενο διάστημα με αιχμές απόκρουση των ανατροπών στα εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα, της φορολογικής επιδρομής, των μειώσεων στις συντάξεις, των νέων ανατροπών στο Δημόσιο Τομέα, των ιδιωτικοποιήσεων, των κατασχέσεων και των πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας”.

Η απεργία στις 24/10 θα έρθει να ενώσει τους εργαζόμενους από μια σειρά χώρους του δημόσιου τομέα που βρίσκονται σε αναβρασμό και μέχρι τότε έχουν το δικό τους πρόγραμμα κινητοποιήσεων: Τους εκπαιδευτικούς που προσανατολίζονται για πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια στην Αθήνα και όλες τις μεγάλες πόλεις, ένα μήνα πριν, στις 25 Οκτώβρη, διεκδικώντας μαζικούς μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, αλλά κι άνοιγμα των σχολείων στα προσφυγόπουλα. Τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία και το δικό τους απεργιακό “καρβάνι για τη δημόσια Υγεία” που μετά από δυο επιτυχημένες απεργιακές κινητοποιήσεις στις 9/9 στη Θεσσαλονίκη και στις 6/10 στην Αθήνα, ετοιμάζονται για μια νέα πανελλαδική διαδήλωση στις 3/11 στην Πάτρα, για να επιβάλλουν εδώ και τώρα μαζικές προσλήψεις και γενναία αύξηση της χρηματοδότησης των δημόσιων νοσοκομείων. Τους εργαζόμενους στους δήμους που μπαίνουν σε διαδικασία γενικών συνελεύσεων αυτή τη βδομάδα προκειμένου να προχωρήσουν κι αυτοί σε κινητοποιήσεις. Τους εργαζόμενους του Υπουργείου Πολιτισμού που απεργούν σε διάφορα σημεία της χώρας από τη Φλώρινα μέχρι τη Λέσβο.

Η απεργία της 24ης Νοέμβρη όμως χρειάζεται να ενώσει ευρύτερα τους εργαζόμενους, ξεπερνώντας τον πανδημοσιούπαλληλικό της χαρακτήρα. Η ημερομηνία της απεργίας της ΑΔΕΔΥ ορίστηκε την Τρίτη το πρωί μετά από επανειλημμένες προσπάθειες για προκήρυξη Γενικής Απεργίας σε συντονισμό με τη ΓΣΕΕ. Η ηγεσία της ΓΣΕΕ όμως αρνήθηκε συστηματικά την ανακοίνωση απεργίας φλερτάροντας με τον κίνδυνο να

επαναλάβει την αποτυχημένη συνταγή της περασμένης άνοιξης. Τότε που η απεργιακή κλιμάκωση, μετά τη μεγάλη γενική απεργία του Φλεβάρη, πήγαινε από αναβολή σε αναβολή με αποτέλεσμα να δοθεί όλη η πρωτοβουλία των κινήσεων στην κυβέρνηση και να φτάσει να ψηφιστεί το ασφαλιστικό – σφαγείο αμέσως μετά το Πάσχα. Όσο κι αν κωλυσιεργεί η ηγεσία της ΓΣΕΕ όμως, η απεργία σε όλο το δημόσιο στις 24 Νοέμβρη μπορεί να μετατραπεί πραγματικά σε πανεργατική απεργία. Οι ομοσπονδίες και τα σωματεία των ΔΕΚΟ και του ιδιωτικού τομέα, δεν έχουν κανένα λόγο να ακολουθήσουν τους Παναγόπουλους στην αδράνεια. Με αποφάσεις τους μπορούν να κατεβάσουν τους δικόπτες στις 24 Νοέμβρη μετατρέποντάς την σε μια απεργία σταθμό για τη συνέχεια.

Διάθεση

Η οργή και η διάθεση για αγώνα από τη μεριά των εργαζομένων υπάρχει. Τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Το έδειξαν οι διαδηλώσεις στη ΔΕΘ όπου χιλιάδες εργαζόμενοι από όλη τη χώρα πλημμύρισαν τους δρόμους της Θεσσαλονίκης. Τα απεργιακά καρβάνια των υγειονομικών. Οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων στα ΜΜΕ που απεργούν ενάντια στις απολύσεις που φέρνει η διαδικασία της αδειοδότησης των καναλιών. Οι εργαζόμενοι στα Λιπάσματα της Καβάλας, που μετά από τρεις μήνες απεργίας συνεχίζουν τον αγώνα με συνεχείς κινητοποιήσεις ενάντια στις απολύσεις και την αυθαιρεσία του Λαβρεντιάδη. Οι εργαζόμενοι στα λεωφορεία της Θεσσαλονίκης που κάθε τόσο σηκώνουν το χειρόφρενο διεκδικώντας να μπει τέλος στην απληρωσιά. Το δείχνουν οι απεργίες των εργαζομένων στην ΕΥΔΑΠ και η καμπάνια ενάντια στο ξεπούλημα του νερού. Το έδειξε το συλλαλητήριο των 400 σωματείων για τις Συλλογικές Συμβάσεις και οι χιλιάδες που διαδήλωσαν στο Σύνταγμα και τα υπόλοιπα σημεία στη χώρα.

Η μετατροπή εδώ και τώρα της απεργίας της ΑΔΕΔΥ σε πανεργατική απεργία μπορεί να ενώσει όλα τα ρυάκια της αντίστασης σε ένα ορμητικό ποτάμι που θα σαρώσει ξεπουλήματα, περικοπές και επιθέσεις στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Σ.Μ.

ΥΠΠΟ

24ωρη απεργία προκήρυξε το Πανελλήνιο Σωματείο Έκτακτου Προσωπικού του ΥΠΠΟ την Πέμπτη 20 Οκτωβρίου για τους εργαζόμενους ΙΔΟΧ της ΕΦΑ Λέσβου και της ΕΦΑ Χίου. Συγκέντρωση θα γίνει στις 12 το μεσημέρι στην πλατεία Σαπφούς στην πόλη Μυτιλήνης.

Στην ανακοίνωσή του αναφέρει: «Απαιτούμε πλήρη διαφάνεια στις προκηρύξεις πρόσληψης προσωπικού και στις διαδικασίες πρόσληψης. Πλήρη τήρηση των εργασιακών δικαιωμάτων στις συμβάσεις πρόσληψης προσωπικού. Άμεση καταβολή των δεδουλευμένων για όσους συνάδελφους παραμένουν απλήρωτοι. Όχι στην συκοφάντηση του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος».

ΔΗΜΟΙ

Στοπ στην υποχρηματοδότηση Αυξήσεις-προσλήψεις

Κλείνει ο κύκλος συνελεύσεων που κάλεσε η ΠΟΕ-ΟΤΑ για τα σωματεία των εργαζομένων στους Δήμους. Το συμπέρασμα είναι ότι όπου οργανώθηκαν συνελεύσεις, οι εργαζόμενοι έδωσαν το παρών στέλνοντας το μήνυμα πως δεν μπορούν να ανεχθούν άλλο τις ελλείψεις και την υποστελέχωση. Δεν μπορούν να συνεχίσουν να ανέχονται τις ευέλικτες και ελαστικές σχέσεις εργασίας συναδέλφων τους, την προσπάθεια επιβολής της αξιολόγησης και της κινητικότητας αλλά και τις προσπάθειες ιδιωτικοποίησης υπηρεσιών των Δήμων. Απεργία εδώ και τώρα είναι το μήνυμα που έρχεται από τους Δήμους, ενώ μπροστά βρίσκεται και η μεγάλη απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 24 Νοέμβρη.

“Ήταν μια από τις καλύτερες συνελεύσεις που έχουν γίνει εδώ και χρόνια. Όχι μόνο λόγω της μεγάλης συμμετοχής αλλά κυρίως επειδή πολλοί συνάδελφοι πήραν το λόγο και μίλησαν. Είναι εντυπωσιακό πως όλοι συνειδητοποιούν ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος για να διεκδικήσει το δικίο του πέρα από τους αγώνες”, ανέφερε μιλώντας στην Ε.Α. η **Ρεοζήλη Σουντουλίδου** αντιπρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στα **Βριλήσσια**. “Έγινε πολύ καλή συζήτηση και συζητήθηκαν μια σειρά προβλήματα από όλους τους διαφορετικούς χώρους και υπηρεσίες του δήμου. Συζητήσαμε πως χρειαζόμαστε απεργιακά βήματα και κινητοποιήσεις. Εμείς στα Βριλήσσια έχουμε την εμπειρία από τις περσινές κινητοποιήσεις και καταλήψεις του δημαρχείου που πιάσαμε για την αποπληρωμή των δεδουλευμένων. Αυτός είναι και ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσει η ΠΟΕ-ΟΤΑ. Ζητάμε εδώ και τώρα την προκήρυξη απεργίας σε όλους τους Δήμους και απεργιακό πρόγραμμα κλιμάκωσης που θα διεκδικήσει τη λύση των τεράστιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε”.

Με απαρτία και μάλιστα με πολύ μεγάλη συμμετοχή που ξεπέρασε τα 240 άτομα πραγματοποιήθηκε η συνελεύση των εργαζομένων στο **δήμο Αργυρούπολης**. “Οι εργαζόμενοι συζητήσαν όλα τα θέματα που έβαζε κατά προτεραιότητα στην ανακοίνωσή της η ΠΟΕ-ΟΤΑ δίνοντας την εικόνα των προβλημάτων και στον δικό μας δήμο. Είναι ξεκάθαρο πως οι

εργαζόμενοι βλέπουν καθημερινά τα προβλήματα να γιγαντώνονται. Αυτός είναι και ο λόγος που η συνέλευσή μας πήρε απόφαση για συμμετοχή σε όλων των ειδών τις κινητοποιήσεις της ΠΟΕ-ΟΤΑ όταν αυτές θα ανακοινωθούν ενώ πρότεινε να προχωρήσουμε και σε καταλήψεις δήμων αλλά και υπουργείων για να πιέσουμε για προσλήψεις, ενάντια στην υποστελέχωση, στις ελαστικές σχέσεις εργασίας που έχουν κατακλύσει τους δήμους με 5μηνα και 8μηνα και στις ιδιωτικοποιήσεις”, τόνισε η πρόεδρος του σωματείου **Μαρία Παπαδοπούλου**.

“Την Τετάρτη 12/10 πραγματοποιήθηκε η συνέλευση του σωματείου των εργαζομένων στο **δήμο Αμπελοκήπων Μενεμένης** με μεγάλη συμμετοχή άνω των 100 ατόμων και απαρτία. Ήταν ξεκάθαρο πως το κλίμα στους συναδέλφους ήταν αγωνιστικό βάζοντας την πίεση στην διοίκηση του σωματείου να συζητήσει για τα τεράστια προβλήματα που απασχολούν τους δήμους”, τόνισε μιλώντας στην Ε.Α. ο **Νίκος Χατζάρας**. “Η παρέμβαση που κάναμε από τη δική μας μεριά εξηγούσε πως δεν υπάρχει περιθώριο άλλης αναμονής και πως εδώ και τώρα θα πρέπει να μπει πρόγραμμα κινητοποιήσεων τόσο στα κατά τόπους σωματεία, πιέζοντας την ΠΟΕ-ΟΤΑ να προχωρήσει σε ανακοίνωση απεργιακών κινητοποιήσεων με προοπτική κλιμάκωσης. Δυστυχώς από τη μεριά της διοίκησης του σωματείου για άλλη μια φορά μπήκαν προσκόμματα σε αυτή την προοπτική με αποτέλεσμα να καταφέρουν να βγούμε από τη συνέλευση χωρίς αγωνιστική απόφαση. Στη συνέχεια δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να πιέσουμε με διαδικασίες βάσεις για να ξαναβγεί συνέλευση που θα αποφασίσει τα οργανωτικά βήματα για τον συντονισμό των κινητοποιήσεων που θα αποφασίσει η ομοσπονδία”.

*Κινητοποίηση έχουν καλέσει τα σωματεία εργαζομένων στους Δήμους του **Ν. Ηρακλείου**, της **Αγ. Παρασκευής**, της **Πετρούπολης** και των **Βριλησσιών** έξω από το **Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης** την **Πέμπτη 20/10 στις 1.30μμ** ενάντια στις απολύσεις των συμβασιούχων που οδηγούν τις υπηρεσίες των δήμων στην διάλυση.

Κ.Μ.

17 ΟΚΤΩΒΡΗ Μαζικό το συλλαλητήριο για τις συλλογικές συμβάσεις

Χιλιάδες εργαζόμενοι ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα που απεύθυναν παραπάνω από 500 σωματεία, ομοσπονδίες κι εργατικά κέντρα και γέμισαν την Βασ. Αμαλίας μπροστά από τη Βουλή το απόγευμα της Δευτέρας 17/10. Βασική αιχμή του συλλαλητηρίου ήταν το αίτημα για επαναφορά των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και ανάκτηση των απωλειών σε μισθούς και συντάξεις τα χρόνια των μνημονίων. Αντίστοιχες συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν και σε αρκετές άλλες πόλεις της χώρας.

Τα συνδικάτα που κάλεσαν στο συλλαλητήριο συνυπογράφουν πρόταση νόμου που κατατέθηκε σε όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, πλην των νεοαζι της Χ.Α, και σύμφωνα με το οποίο καταργούνται όλες οι αντεργατικές διατάξεις που περιέχονται στους νόμους που ψηφίστηκαν από τις προηγούμενες και τη σημερινή κυβέρνηση τα τελευταία χρόνια με τα τρία μνημόνια. Στην πρόταση "διασφαλίζονται πλήρως οι συλλογικές διαπραγματεύσεις και οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, επανέρχεται η υποχρεωτικότητα των ΣΣΕ, η αρχή της ευνοϊκότερης μεταχείρισης για τους εργαζόμενους. Αποκαθίσταται ο κατώτερος μισθός στα 751 ευρώ. Καταργείται η απαράδεκτη διάκριση για τα νέα παιδιά που μπαίνουν στη δουλειά. Αποκαθίστανται τα δώρα και τα επιδόματα σε εργαζόμενους και συνταξιούχους. Οι όροι των κλαδικών συμβάσεων επανέρχονται στα επίπεδα πριν το 2012 ως βάση για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Καταργούνται οι ελαστικές μορφές απασχόλησης κ.ά. Ο κόπος μας, ο ιδρώτας μας δεν είναι για μας περασμένα ξεχασμένα" λένε χαρακτηριστικά.

"Θεωρώ ότι είναι μια πρόταση νόμου που προέρχεται από κομμάτια της εργατικής τάξης και θα πρέπει να διαδηλωθεί η στήριξή μας και η αποφασιστικότητά μας. Ανεξαρτήτως του αποτελέσματος μέσα στη βουλή εμείς θα τα παλέψουμε. Πρέπει να συνεχίσουμε. Να κινηθούμε ακόμα πιο συντονισμένα για την οργάνωση απεργιών και καταλήψεων με σαφή πολιτική χροιά. Αν θεωρήσουμε δεδομένο το πολιτικό σύστημα δεν νομίζω ότι μπορούμε να ελπίζουμε για βελτιώσεις στο βιωτικό μας επίπεδο" δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Νίκος Σμπαρούνης**, μέλος του **ΣΕΛΜΑ**, του σωματείου των εργαζομένων στο Μετρό της Αθήνας.

Δίπλα από το πανό του ΣΕΛΜΑ και του **Συντονισμού Ενάντια στα**

Σύνταγμα 17 Οκτώβρη

Μνημόνια, ήταν τα χαρακτηριστικά ζωγραφιστά πανό των εργαζομένων του **Βυζαντινού Μουσείου** και των **εκτάκτων του ΥΠΠΟ**. "Είμαστε πάλι στους δρόμους του αγώνα, όπως κάθε φορά. Δεν υπάρχει άλλος χώρος για υποχώρηση σχετικά με τα μισθολογικά και εργασιακά μας ζητήματα. Πρέπει να ορθώσουμε το ανάστημά μας και να συνεχίσουμε. Να πάρουμε πίσω αυτά που έχουμε χάσει αλλά κι αυτά που μας αξίζουν. Γιατί και να πάρουμε πίσω αυτά που έχουμε χάσει, έχουμε δρόμο μέχρι να πάρουμε αυτά που μας αξίζουν. Έτσι θα συνεχίσουμε" τόνισε ο **Βασίλης Μπακάλης** από το Βυζαντινό Μουσείο.

Απεργιακή συνέχεια

"Είμαστε εδώ για να στείλουμε το μήνυμα ότι τα μνημόνια που δεν έσκισε ο Τσίπρας όπως υποσχόταν μπορούν να τα σκίσουν οι εργαζόμενοι με ενωτική, αγωνιστική τους δράση. Δεν πρέπει να σταματήσουμε εδώ. Η απεργιακή συνέχεια είναι μονόδρομος. Χρειαζόμαστε άμεσα πανεργατική απεργία και κλιμάκωση αμέσως μετά" μας είπε η **Κατερίνα Πατρικίου**, από το σωματείο εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγ.Σάββας.

Οι σημαίες του **ΠΑΜΕ**, του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, στο ίδιο εργατικό συλλαλητήριο έδειξαν ποια είναι η προοπτική για τη συνέχεια. Η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στο ΓΝΑ Γεννηματάς και μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μας μίλησε σχετικά: "Ανταποκρινόμαστε απόψε στο κάλεσμα που γίνεται από εκατοντάδες σωματεία και διαδηλώνουμε με κεντρικό αιτήμά μας

την επαναφορά των ΣΣΕ αλλά κι απέναντι στις προσπάθειες της κυβέρνησης να περάσει νέα μέτρα εν όψει της δεύτερης αξιολόγησης. Η πρωτοβουλία απόψε έρχεται από τις δυνάμεις του ΠΑΜΕ. Από τη δική μας τη μεριά εκτιμάμε ότι είναι μια κίνηση σε θετική, ενωτική κατεύθυνση. Τέτοιες πρωτοβουλίες χρειάζεται το κίνημα, προκειμένου η αριστερά πέραν του ΣΥΡΙΖΑ να βγάλει στο δρόμο όλο τον κόσμο που μπορεί να αποτελέσει την αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση. Αυτό έχουμε να

το δούμε μπροστά μας, με τις απεργίες που έχουμε να οργανώσουμε. Η απεργιακή κλιμάκωση είναι εφικτή με την κοινή δράση αυτών των δυνάμεων, όπως αντίστοιχα και η μάχη ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Πρόκειται για αγώνες που έχουμε βρεθεί στο παρελθόν με τον κόσμο του ΠΑΜΕ και όχι μόνο. Έχουμε να δουλέψουμε πολύ συγκεκριμένα το επόμενο διάστημα προκειμένου όλα τα σφυριά να χτυπάνε στο ίδιο αμόνι ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης".

Την ίδια ώρα ο πρόεδρος των εργαζομένων στα **Τσιμέντα Χαλκίδας**, **Ηλίας Κούκουρας** ανέβαινε στην εξέδρα, για να φέρει ένα πολύ απτό παράδειγμα της συνεργασίας "δανειστών" - καπιταλιστών και κυβερνήσεων. "Βρισκόμαστε εδώ για να στηρίξουμε στην πράξη την κατάθεση του δικού μας σχεδίου νόμου για την επαναφορά των ΣΣΕ. Εμείς βρισκόμαστε εδώ και για έναν άλλο λόγο. Εδώ και 43 μήνες είμαστε απολυμένοι από την πολυεθνική Lafarge. Αυτή η πολυεθνική εταιρία δεν φημίζεται μόνο ως παγκόσμιος ηγέτης στην αγορά του τσιμέντου. Είναι και μια πολυεθνική που έχει εμπλακεί ενεργά στην κατεδάφιση των εργασιακών σχέσεων. Είναι αυτή που σέρνει το χορό στην προσπάθεια να μην έχει καμία προστασία ο εργαζόμενος όσο αφορά τις ομαδικές απολύσεις.

Η Lafarge έχει προσφύγει στο ΣτΕ, ζητώντας να κριθεί αντισυνταγματικό το άρθρο του νόμου που προβλέπει την έγκριση των ομαδικών απολύσεων από τον εκάστοτε υπουργό εργασίας. Η κυβέρνηση θα υποχρεωθεί με απόφαση του ΣτΕ να προχωρήσει στην αναθεώρηση εκείνου του άρθρου που προέβλεπε κάποιον έλεγχο για να μην πραγματοποιούνται ομαδικές απολύσεις. Ο νόμος προβλέπεται να αλλάξει προς το χειρότερο για τους εργαζόμενους. Γιατί αυτή η πολυεθνική παλεύει με τόση λύσσα και ηγεΐται μιας τέτοιας προσπάθειας; Ο λόγος είναι απλός. Διαβάσαμε πρόσφατα στα πρωτοσέλιδα ότι ο διευθύνων σύμβουλος της ήταν από το 2011 σε ευθεία επαφή και τηλεφωνική και προσωπική με τον επικεφαλής του ΔΝΤ. Η εν λόγω πολυεθνική πίεζε το ΔΝΤ να περάσει τις θέσεις της τόσο για την κατεδάφιση των ΣΣΕ, όσο και για τις ομαδικές απολύσεις. Εμείς θέλουμε να δηλώσουμε ότι θα συνεχίσουμε τον αγώνα μέχρι την τελική μας δικαίωση" είπε.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Διαγράψτε το χρέος, όχι τις συλλογικές συμβάσεις

Στο κάλεσμά του για το συλλαλητήριο, ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια, προτείνει τα επόμενα βήματα. "Τα συλλαλητήρια στις 17 Οκτώβρη μπορούν να γίνουν ένα πρώτο βήμα για να βγούμε μαζικά στους δρόμους. Να ενώσουμε τις αντιστάσεις, να δείξουμε τη δύναμη της τάξης μας. Είναι επίσης ένα βήμα για να απατήσουμε από τις συνδικαλιστικές ηγεσίες στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ να προχωρήσουν άμεσα σε Πανεργατική Απεργία, και όχι να ακολουθήσουν την απξέντα της κυβέρνησης όπως έκαναν με το ασφαλιστικό και άφησαν τα περιθώρια στον Τσίπρα

να το περάσει μέσα στις γιορτές.

Απέναντι στα ψέματα της κυβέρνησης ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος οι εργαζόμενοι προβάλουμε το δικό μας δρόμο. Και αυτό σημαίνει ότι στην προμετωπίδα των εργατικών διεκδικήσεων να βάλουμε τη διαγραφή του χρέους. Να πάψουμε να αποπληρώνουμε δις ευρώ κάθε χρόνο για να γεμίζουν τα σεντούκια των τραπεζιτών ντόπιων και Ευρωπαίων. Να συγκρουστούμε με το Ευρώ και την Ε.Ε. Να κρατικοποιηθούν οι τράπεζες και όλες οι μεγάλες επιχειρήσεις κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων".

ΕΚΛΟΓΕΣ στο ΤΕΕ Με την Αριστερή Αγωνιστική Ενωτική Συσπείρωση

Στις 20 Νοέμβρη θα γίνουν οι εκλογές στο ΤΕΕ. Για πρώτη φορά θα συμμετέχει η παράταξη Αριστερή Αγωνιστική Ενωτική Συσπείρωση (ΑΡ.ΑΓ.Ε.Σ.). Η νέα παράταξη συγκροτήθηκε με την στήριξη της Συσπείρωσης Αριστερών Μηχανικών, της Αριστερής Στροφής, της Τομής, της Αριστερής Αγωνιστικής Παρέμβασης και ανένταχτων μηχανικών.

Ο Βασίλης Συλαϊδής μας μίλησε για τη μάχη των εκλογών. «Στο ΤΕΕ έχουμε εκλογές το Νοέμβρη για τη νέα αντιπροσωπεία και τα άλλα όργανα του ΤΕΕ που θα είναι για τα επόμενα τρία χρόνια. Το ΤΕΕ στην πραγματικότητα δεν είναι ένα επιμελητήριο που προστατεύει ή αγωνίζεται για τα συμφέροντα των μηχανικών. Είναι όργανο των μεγαλοεργολάβων, το οποίο έχει στενότερη διαπλοκή με τα αστικά κόμματα και με τις κυβερνήσεις. Αυτό έγινε και στην τελευταία περίοδο όπου το ΤΕΕ έβαλε πλάτη για να υπάρξουν τεράστιες αυξήσεις στις εισφορές των μηχανικών –κυρίως των νέων- και επίσης είναι μέσα στο «κόλπο» που έχει γίνει με τη μεταφορά από το Ταμείο Συντάξεων των Μηχανικών, το ΤΣΜΕΔΕ, στην Attica Bank. Η τράπεζα που έχει γίνει διαβόητη αυτόν τον καιρό και για τα δάνεια που δίνει σε μεγαλοεργολάβους τύπου Καλογρίτσα.

Οι μηχανικοί, και οι παλιότεροι που δουλεύουν είτε ως μισθωτοί είτε ως αυτοαπασχολούμενοι αλλά και η νέα βάρδια που βρίσκεται στην ανεργία ή μένει απλήρωτη ή υποχρεώνεται να μεταναστεύσει ή να εγκαταλείψει τελείως το επάγγελμα, δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώνουν τις εξοντωτικές εισφορές. Όλοι αυτοί οι μηχανικοί, ένα δρόμο έχουνε απέναντι στην ηγεσία του ΤΕΕ, απέναντι στις πολιτικές που ξεκινάνε από την κυβέρνηση και από το κουαρτέτο και σε αλληλεγγύη με όλους τους άλλους εργαζόμενους: τον αγώνα για να ανατραπούν αυτές οι πολιτικές, να προασπίσουμε τα συμφέροντα των μηχανικών, για να υπάρξει μια βαθιά αλλαγή που θα είναι προς των συμφέρον όλων των μηχανικών και των άλλων εργαζόμενων. Η παράταξη ΑΡΑΓΕΣ, η οποία έχει σχηματιστεί με σύμπραξη μιας σειράς παρατάξεων και αγωνιστών από την αριστερά που συγκρούονται με τις κυβερνητικές και εργολαβικές πολιτικές θα δώσει τη μάχη και θα πρέπει οι μηχανικοί να ακούσουν, να στηρίξουν και να πλαισιώσουν αυτή την προσπάθεια».

Οι υποψήφιοι που στηρίζει η Εργατική Αλληλεγγύη και συμμετέχουν στα ψηφοδέλτια του ΑΡΑΓΕΣ είναι οι εξής: Για το Πανελλαδικό ψηφοδέλτιο για Αντιπροσωπεία ΤΕΕ: **Στο Περιφερειακό Τμήμα Αττικής: Βάια Γκούμα, Γιάννης Θεοχάρης, Δημήτρα Κυρίλλου, Κώστας Πίττας, Βασίλης Συλαϊδής.**

Για το Περιφερειακό Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας: **Λευτέρης Αραμπατζής, Θανάσης (Σάκης) Κολότσιος, Δημήτρα Κομνιανού, Γιάννης Μήτζιας.**

Στο Περιφερειακό Τμήμα Δυτικής Μακεδονίας: **Δημήτρης Αδάμου.**

Στην **Επιστημονική επιτροπή Χημικών Μηχανικών: Δημήτρης Λάμπρου.**

ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΣ

Όχι στο κόψιμο του εφάπαξ

24ωρη απεργία και πορεία στο Μαξίμου πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό την Τετάρτη 12 Οκτώβρη μετά από κάλεσμα του Συνδικάτου Επισιτισμού, Τουρισμού και Ξενοδοχείων Αττικής. Οι εργαζόμενοι παλεύουν ενάντια στη διάλυση των ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων, την κλοπή των αποθεματικών του ΤΑΠΙΤ (ταμείο πρόνοιας) και τις περικοπές στο εφάπαξ τους.

Η συγκέντρωσή τους ξεκίνησε επί της λεωφόρου Αμαλίας αφού αρχικά πραγματοποιήσαν κατάληψη του υπουργείου Τουρισμού, ενώ κρέμασαν ένα τεράστιο πανό στο κτίριο. Το γιγαντοπανό ανέφερε «Το "πόρισμα" των εργαζομένων στον Τουρισμό - Επισιτισμό: Κάτω τα ξερά σας από το εφάπαξ - Αυξήσεις σε μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές παροχές - Δουλειά με δικαιώματα για όλους».

Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν με πορεία στη Βουλή και το Μέγαρο Μαξίμου όπου μετά από πολλές πιέσεις μια αντιπροσωπεία πέρασε μέσα και συναντήθηκε με την κυβερνητική εκπρόσωπο, **Όλγα Γεροβασίλη**. Για άλλη μια φορά η αστυνομοκρατία ήταν ασφυκτική με παραταγμένες

Απεργιακή συγκέντρωση του Συνδικάτου Επισιτισμού, 12/10

κλούβες των ΜΑΤ.

Έξω από το Μαξίμου χαιρετισμούς στους απεργούς έκαναν οι πρόεδροι από τα σωματεία των ξενοδοχείων **Royal Olympic, Novotel, S.G. Lycabettus** και **Athens Ledra**. Στην κινητοποίηση με πανό βρέθηκε και η Καμαριέρα, το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εργαζόμενων στον επισιτισμό.

Γενική Συνέλευση του Συνδικάτου θα γίνει στις 24 Οκτώβρη, στις 5μμ στο Athens Ledra.

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΒΑΛΑΣ

Σε κατάληψη των γραφείων, των τριών βουλευτών του Σύριζα, στην Καβάλα έχουν προχωρήσει οι εργάτες των Λιπασμάτων από την Τετάρτη 12/10.

Οι εργάτες της βιομηχανίας Λιπασμάτων, ιδιοκτησίας Λαυρέντη Λαυρεντιάδη εδώ και έξι μήνες δίνουν έναν αγώνα ενάντια στις δεκάδες απολύσεις που εξαπέλυσε η εργοδοσία εφαρμόζοντας μάλιστα ψευδομηνύσεις, ώστε να γλιτώσει τις αποζημιώσεις στελώντας μάλιστα από τους απολυμένους τη δυνατότητα να μπουν στο ταμείο ανεργίας. Ήδη έχουν την εμπειρία μιας μεγάλης τριήμερης απεργίας, αλλά και αξιοσημείωτων διαδηλώσεων όπως η μαζική τους παρουσία στη ΔΕΘ το Σεπτέμβρη και η μεγάλη πορεία μέσα στην Καβάλα λίγες μέρες μετά.

Με αφορμή την κατάληψη των γραφείων των τριών κυβερνητικών βουλευτών οι εργαζόμενοι θυμίζουν ότι «οι τρεις βουλευτές Καβάλας δεσμεύτηκαν ότι αν η κυβέρνηση δεν δώσει λύση μέχρι τέλος Αυγούστου, θα παραιτηθούν. Ο Αύγουστος έγινε Σεπτέμβριος, με δηλώσεις τους ότι η λύση έχει βρεθεί και προχωράει η υλοποίησή της και ο Σεπτέμβριος έγινε Οκτώβρης, με 200 εργαζόμενους στα όρια τους, οικονομικά και ψυχικά και καμία λύση να μην έχει δοθεί».

Η διαπλοκή και τα συστήματα μαφίας που εφαρμόζει ο κύριος Λαυρεντιάδης πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσουν, από μια κυβέρνηση που έχει ως σκοπό της την πάταξη της μη υγιούς επιχειρηματικότητας. Η υπομονή εξαντλήθηκε. Τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ Καβάλας τελούν υπο κατάληψη, μέχρι να δοθεί οριστική λύση στο πρόβλημα Λαυρεντιάδης στην Καβάλα. Τέλος στην κοροϊδία και στον εμπαιγμό 200 οικογενειών και μιας ολόκληρης πόλης να βρίσκεται σε τεντωμένο σχοινί εδώ και 6 μήνες. Δεν υποχωρούμε. Αγώνας μέχρι τέλους».

ΟΑΣΘ

Τη συνάντηση του προέδρου του συνδικάτου εργαζομένων στον ΟΑΣΘ Δ.Τσερμενίδη, με τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής καταδικάζει ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια και η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης.

«Η συνάντηση του προέδρου ενός σωματείου με αυτή τη συμμορία αποτελεί πρόκληση και απαράδεκτο προβοκάρισμα των ιδίων των εργαζόμενων του ΟΑΣΘ που παλεύουν να κερδίσουν την κοινωνία στο πλευρό τους για τον αγώνα που δίνουν. Όχι μόνο δεν εξυπηρετεί το άνοιγμα του αγώνα τους στην κοινωνία, αλλά τον απομονώνει από την τεράστια αντιφασιστική πλειοψηφία των εργαζόμενων και της νεολαίας και δίνει λαβή στις συκοφαντίες της κυβέρνησης» αναφέρουν σε κοινή τους ανακοίνωση.

«Η βάση του σωματείου, οι ίδιοι οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ, πρέπει να καταγγείλουν αυτήν την «πρωτοβουλία» του Τσερμενίδη, που έρχεται σε συνέχεια των παλιότερων ρατσιστικών δηλώσεών του ενάντια στους εβραίους. Δεν ξεχνάμε ότι οι Εβραίοι εργάτες, όπως ο Αβραάμ Μπεναρόγια, πρωταγωνίστησαν στο εργατικό κίνημα της πόλης μας, ούτε ότι οι ναζί κατακτητές έστειλαν στα κρεματόρια 50.000 εβραίους συμπολίτες μας.

Ο Συντονισμός ενάντια στα Μνημόνια στάθηκε από την πρώτη στιγμή στο πλάι των εργαζόμενων του ΟΑΣΘ στο δίκαιο αγώνα που ξεκίνησαν για να πληρωθούν τα δεδουλευμένα τους. Η μάχη αυτή συνεχίζεται και πρέπει να μπει στην προοπτική μιας συνολικής λύσης για να εξασφαλιστούν φτηνές, ποιοτικές και οικολογικές αστικές συγκοινωνίες.

Ο μόνος δρόμος για να συνδυαστεί αυτό με τη διασφάλιση των θέσεων εργασίας και τη δημιουργία νέων είναι η κρατικοποίηση του ΟΑΣΘ, με κοινωνικό και εργατικό έλεγχο.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να είναι νικηφόρος αυτός ο αγώνας είναι οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ να οργανώσουν τον αγώνα τους από τα κάτω, να ξεπεράσουν την ηγεσία του σωματείου που αναζητά συμβιβασμούς με την κυβέρνηση και την εργοδοσία και έκλεισε πραξικοπηματικά τον αγώνα της βάσης χωρίς συνέλευση.

Να οργανώσουν ένα απεργιακό μέτωπο με τους υπόλοιπους εργαζόμενους που παλεύουν για να υπερασπιστούν δημόσια αγαθά όπως το νερό, το ρεύμα, οι συγκοινωνίες και να απομονώσουν όσους ισχυρίζονται ότι οι συναντήσεις με νεοναζί δολοφόνους είναι «άνοιγμα στην κοινωνία».

Συνεχίζει το «Καραβάνι της Υγείας»

Το Καραβάνι της Υγείας για τη σωτηρία του ΕΣΥ συνεχίζει το δρόμο του. Την Πέμπτη 3/11 η πετυχημένη κινητοποίηση που έγινε στις 9/9 στη Θεσσαλονίκη και στις 6/10 στην Αθήνα θα επαναληφθεί στην Πάτρα. Η απεργιακή διαδήλωση θα ξεκινήσει από το νοσοκομείο Άγιος Ανδρέας στις 7 το πρωί, θα περάσει από όλα τα νοσοκομεία της πόλης και θα καταλήξει στη γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου όπου θα γίνει συμβολικός αποκλεισμός της.

Η ΠΟΕΔΗΝ για εκείνη τη μέρα έχει κηρύξει 5ωρη στάση εργασίας για τα σωματεία-μέλη της στην Πάτρα (9-3μμ), 8ωρη στάση 7πμ με 3μμ για τα σωματεία της 6ης ΥΠΕ (καλύπτει την Πελοπόννησο, τα Ιόνια και την Ήπειρο) και της Αττικής, ενώ καλεί τα σωματεία των άλλων Περιφερειών να δηλώσουν συμμετοχή στο Καραβάνι με όποιο τρόπο αυτά επιλέξουν. Στην ανακοίνωσή της σημειώνει ότι θα βοηθήσει οικονομικά και οργανωτικά πχ με κάλυψη των εξόδων για λεωφορεία.

Την κινητοποίηση στηρίζει το Συντονιστικό των Νοσοκομείων που έπαιξε σημαντικό ρόλο και στην οργάνωση των προηγούμενων δύο κινητοποιήσεων. Την Παρασκευή 21/10 το Συντονιστικό καλεί σε ανοιχτή συνέλευση στο αμφιθέατρο του Αγίου Σάββα στις 7μμ για την οργάνωση του νέου Καραβανιού και των υπόλοιπων κινητοποιήσεων.

Στην ανακοίνωσή του προτείνει: «Να κλιμακώσουμε απεργιακά για να κερδίσουμε προσλήψεις και χρηματοδότηση στην Υγεία». Και προσθέτει: «Είναι ενδεικτικό ότι από τα υπουργεία που σημειώθηκε η μεγαλύτερη μείωση εργαζομένων από το 2012 μέχρι το 2015 ήταν το Υγείας με μείωση 15%.

Σε αυτόν τον αγώνα δεν είμαστε μόνοι μας, στα σχολεία, στους δήμους δίνεται η ίδια μάχη για μαζικές προσλήψεις και για να μην συρρικνωθούν οι κοινωνικές υπηρεσίες. Για αυτό είναι λάθος από την ηγεσία της

ΑΔΕΔΥ να μην προχωρά ΑΜΕΣΑ στην αποφασισμένη παν-δημοσιοϋπαλληλική απεργία. Όλοι μαζί στο απεργιακό μέτωπο, κλιμακώνοντας θα αναγκάσουμε κυβέρνηση και δανειστές να αποδεχτούν το σπάσιμο της απαγόρευσης των μαζικών προσλήψεων σε όλο το δημόσιο.

Η 3 Νοέμβρη να γίνει βήμα αγωνιστικής συνέχειας, να διεκδικήσουμε για το καραβάνι της υγείας νέο απεργιακό σταθμό, στην Κρήτη. Και ταυτόχρονα από τις ομοσπονδίες της υγείας ΠΟΕΔΗΝ-ΟΕΝΓΕ, απόφαση για 48ωρη πανυγειονομική απεργία. Όλα αυτά χρειάζεται να συζητηθούν και να αποφασιστούν σε νέο γύρο γενικών συνελεύσεων στα νοσοκομεία.

Οργανώνουμε

Σε κάθε σωματείο, σε κάθε νοσοκομείο να κινηθούμε γρήγορα και αποφασιστικά, για να οργανώσουμε την επιτυχία της 3 Νοέμβρη. Με απεργιακές επιτροπές, περιοδείες, συνελεύσεις, συζητήσεις να ξεσηκώσουμε τα νοσοκομεία μας. Στην Αττική και στην υπόλοιπη επαρχία να οργανώσουμε μαζικά την συμμετοχή μας στα πούλμαν για το πανελλαδικό απεργιακό συλλαλητήριο στην Πάτρα».

Πριν από τις 3 Νοέμβρη, υπάρχει η κινητοποίηση των επικουρικών γιατρών με τη στήριξη της ΕΙΝΑΠ. Τη Δευτέρα 24/10 έχει προκηρυχθεί στάση εργασίας από τις 10πμ έως τις 3μμ και συγκέντρωση στο υπουργείο Υγείας στις 12.30μμ.

Οι επικουρικοί γιατροί κινητοποιούνται ενάντια στην απόφαση της κυβέρνησης να μην ανανεωθούν οι συμβάσεις τους. Το υπουργείο ξέρει ότι χωρίς τους επικουρικούς τα νοσοκομεία δεν μπορούν να δουλέψουν αφού ήδη βρίσκονται σε τραγική κατάσταση, αλλά θέλει να τους αντικαταστήσει με νέους γιατρούς, με χειρότερους όρους και συνθήκες εργασίας. Μία μέρα μετά την κινητοποίηση οι επικουρικοί οργανώνουν συ-

νέλευση-συγκέντρωση στο νοσοκομείο Σωτηρία (μεγάλο αμφιθέατρο 7μμ).

Στη Θεσσαλονίκη αντίστοιχη συνέλευση επικουρικών γιατρών θα γίνει την Πέμπτη 20/10, 1μμ στο ΠΕΔΥ Τούμπα (στον 1ο όροφο).

Ακόμα, επίσης την Πέμπτη 20/10 στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθήνας οργανώνεται παράσταση διαμαρτυρίας στη Διοίκηση του Νοσοκομείου στις 11.30πμ. Οι εργαζόμενοι απαιτούν να πληρώνονται στην ώρα τους και να γίνουν προσλήψεις μόνιμου προσωπικού.

Την ίδια μέρα Γενική Συνέλευση θα γίνει στο Νοσοκομείο του Αγίου Νικολάου στο Λασίθι στη 1.30μμ με θέμα και εκεί τη μεγάλη έλλειψη προσωπικού.

Εν τω μεταξύ, κινητοποίηση ενάντια στις παράνομες μετακινήσεις εργαζομένων ως τιμωρία για συνδικαλιστική δράση οργάνωσε στις 12/10 το σωματείο εργαζομένων στο Ασκληπιείο Βούλας. Πάνω από 60 εργαζόμενοι και συμπαραστάτες βρέθηκαν στην πύλη του νοσοκομείου ζητώντας να παρθούν πίσω οι παράνομες μετακινήσεις με εντολή του Διοικητή του νοσοκομείου, Θ. Ρούπα.

Νεκ.Δ.

Από το «Καραβάνι της Υγείας» στις 6/10 στην Αθήνα

ΠΕΝΕΝ Γενική Συνέλευση στις 25/10

Γενική Συνέλευση πραγματοποιούν οι ναυτεργάτες, μέλη της ΠΕΝΕΝ, στις 25/10, στις 9:30πμ στην αίθουσα συνελεύσεων της ΠΝΟ (Κολοκοτρώνη 132), στον Πειραιά.

Σχετικά με τις κινητοποιήσεις του κλάδου κι εν όψει της επικείμενης σχετικής συζήτησης στην Ε.Ε της Πανελληνίας Ναυτικής Ομοσπονδίας, το Δ.Σ της ΠΕΝΕΝ προτείνει:

“Σε πρώτη φάση διοργανώνουμε ανοιχτή συγκέντρωση στον Πειραιά (οδός 2ας Μεραρχίας) την οποία προτείνουμε να γίνει 15 μέρες μετά την σχετική απόφαση της Διοίκησης της ΠΝΟ η οποία θα συνεδριάσει για τον σκοπό αυτό. Στο τέλος της συγκέντρωσης αυτής, ανάλογα με την συμμετοχή, να ακολουθήσει πορεία στο ΥΕΝ και παράσταση διαμαρτυρίας των εν ενεργεία και συνταξιούχων Ναυτικών – το κάλεσμα για την συγκέντρωση να αφορά και τις οικογένειες των ναυτικών. Στο ΥΕΝ επιδιόουμε ψήφισμα με τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις μας όπως αυτά καταγράφονται στα εξώδικα, τα υπομνήματα και τις σχετικές ανακοινώσεις. Να διαθέσουμε λεωφορεία για την μεταφορά των Ναυτεργατών από Πάτρα – Λαύριο - Ραφήνα κ.λπ.

Την ημέρα της συγκέντρωσης πραγματοποιούμε 4ωρη στάση εργασίας σε όλα τα πλοία του Πειραιά προκειμένου να διευκολύνουμε την προσέλευση και την συμμετοχή των πληρωμάτων σε αυτή.

Σε δεύτερο χρόνο σχεδιάζουμε και οργανώνουμε συγκέντρωση έξω από το Υπουργείο Κοινωνικής Ασφάλισης. Χρόνος πραγματοποίησης μια εβδομάδα μετά την Παναυτεργατική συγκέντρωση του Πειραιά.

Σε τρίτη φάση περί το τέλος του Νοέμβρη 2016 να προγραμματίσουμε 48ωρη προειδοποιητική Πανελλαδική απεργία σε όλες τις κατηγορίες πλοίων ενώ τουλάχιστον την πρώτη μέρα να σχεδιάσουμε συγκέντρωση στην Αθήνα (Πλατεία Κλαυθμώνος), πορεία στην Βουλή και συνάντηση εκεί με τα πολιτικά κόμματα.

Στην ενδιάμεση περίοδο μεταξύ της συγκέντρωσης στον Πειραιά και στο Υπουργείο Κοινωνικής Ασφάλισης με απόφασή μας να προχωρήσουμε σε 24ωρο αποκλεισμό και κατάληψη του ΝΑΤ.

Τέλος το πρώτο 15νήμερο του Δεκέμβρη του 2016 να εξετάσουμε, με βάση και την πορεία των κινητοποιήσεων και την συμμετοχή σε αυτές, την κλιμάκωση της απεργίας με νέα Πανελλαδική απεργία”.

ΜΜΕ

• Νέα στάση εργασίας πραγματοποίησαν το πρωί της Δευτέρας 17/10 οι τεχνικοί των ιδιωτικών τηλεοπτικών καναλιών πανελλαδικής εμβέλειας. Την προηγούμενη βδομάδα σε αντίστοιχη απεργιακή κινητοποίηση συγκεντρώθηκαν έξω από τη Βουλή και διαδήλωσαν μέχρι το Μέγαρο Μαξίμου. Αυτή τη φορά με μια αιφνιδιαστική κίνηση προχώρησαν σε κατάληψη των γραφείων του ΣΥΡΙΖΑ στην Κουμουνδούρου.

Η ΕΤΙΠΑ, το σωματείο των τεχνικών, διεκδικεί “Να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας όλων των σήμερα απασχολούμενων τεχνικών τηλεόρασης. Να μην γίνουν απολύσεις προσωπικού. Να μην προχωρήσει το κλείσιμο των τηλεοπτικών επιχειρήσεων που σήμερα απασχολούνται. Εφαρμογή της ισχύουσας ΣΣΕ για τους όρους απασχόλησης και μισθο-

δοσίας σε όλους τους εργαζόμενους και υπό πρόσληψη τεχνικού τηλεόρασης”.

• Παρέμβαση σε σχέση με μισθολογικές οφειλές εις βάρος τους έκαναν οι εργαζόμενοι της Αυγής στο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ. “Παρά τις προσπάθειές μας, μέχρι στιγμής δεν υπήρξε ανταπόκριση στο θέμα αυτό από το κόμμα, ενώ εμείς οι εργαζόμενοι συνεχίζουμε με αυτοθυσία να “κρατάμε” την εφημερίδα, παρά το γεγονός ότι, όπως και στο παρελθόν, αντιμετωπίζουμε και σήμερα σημαντικά μισθολογικά προβλήματα και καθυστερήσεις οι οποίες έρχονται να προστεθούν σε παλαιότερες οφειλές, χωρίς ενημέρωση για το τι μέλλει γενέσθαι, κάτι που δημιουργεί πρόσθετη ανησυχία”, αναφέρουν μεταξύ άλλων στο κείμενο που διάβασαν από το βήμα του συνεδρίου.

Μάχη σε όλες τις πρωτεύουσες

N. Ντρεϊμπους

Λένε Γιούνκερ

Πιερ Στάνερ

Αττίλα Ντιρίμ

Στηβ Σεντάρ

Δ. Δασκαλάκης

Σάιντα Ντερασί

Κ. Κοιήάρης

Αντιπροσωπείες από δέκα χώρες της Ευρώπης συμμετείχαν στη Διεθνή Αντιρατσιστική Αντιφασιστική Συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ το περασμένο Σαββατοκύριακο. Όλοι οι διεθνείς προσκεκλημένοι που πήραν το λόγο μίλησαν για τα αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά κινήματα στις χώρες τους και έδωσαν την εικόνα της κοινής μάχης ενάντια στην Ευρώπη-Φρούριο, ενάντια στην ακροδεξιά που προσπαθεί, πατώντας στις ρατσιστικές πολιτικές των κυβερνήσεων, να σηκώσει κεφάλι.

Για το ιδρυτικό συνέδριο του Stand up to Racism το Σάββατο 8/10 στο Λονδίνο, “τη μεγαλύτερη αντιρατσιστική συνάντηση στην ιστορία της Βρετανίας”, μίλησε ο **Μπράιαν Ρίτσαρντσον** (βλέπε κάτω). Τις επιθέσεις της ισπανικής κυβέρνησης στους πρόσφυγες και τις προσπάθειες απάντησης από τη μεριά του κινήματος περιέγραψε ο **Στηβ Σεντάρ** από την οργάνωση Ενωμένοι ενάντια στο Φασισμό στην Καταλunia. Για την ισλαμοφοβική εκστρατεία της κυβέρνησης Ολάντ που, ταυτόχρονα με τις επιθέσεις στα εργασιακά, ξεσηκώνουν την οργή των εργατών και της νεολαίας μίλησε ο **Πιερ Στάνερ** από τη Γαλλία.

Για την ανάπτυξη του αντιρατσιστικού κινήματος στην Ελβετία και την Κύπρο μίλησαν ο **Δημήτρης Δασκαλάκης** και ο **Κυριάκος Κουλιάρης** αντίστοιχα, στην ανησυχητική άνοδο της ακροδεξιάς στη Γερμανία και την προσπάθεια του κινήματος να την ανακόψει στάθηκε η **Ναταλί Ντρεϊμπους** από την κίνηση Ξεσηκωθείτε ενάντια στο Ρατσισμό. Για τον ξεσηκωμό των εργατών και της νεολαίας της Τουρκίας που ανέτρεψε το στρατιωτικό πραξικόπημα τον Ιούλη και τα επόμενα βήματα του κινήματος μίλησε ο **Αττίλα Ντιρίμ**.

Τη μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία ως την πιο κρίσιμη για να τσακίσουν τον Βίλντερς και την ακροδεξιά στην Ολλανδία ανέδειξε η **Σάιντα Ντερασί** από την Κίνηση 21 Μάρτη, τα ανοιχτά αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά μέτωπα στη Δανία παρουσίασε η **Λένε Γιούνκερ** από την οργάνωση Πόλεις χωρίς ρατσισμό. Ενώ τις επιτυχίες του κινήματος στην Αυστρία που αντιστέκεται στις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης και έχει καταφέρει να μπλοκάρει τους φασίστες στο δρόμο μίλησε ο **Νταβίντ Άλμπριτς**, από την Πλατφόρμα ενάντια στο Ρατσισμό (βλέπε δίπλα).

Σας φέρνω θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό από το Unite Against Fascism και το Stand up to Racism. Είναι το δεύτερο συνεχόμενο σαββατοκύριακο που συμμετέχω σε μια σημαντική αντιρατσιστική συνάντηση.

Το περασμένο σαββατοκύριακο οργανώθηκε στο Λονδίνο η μεγαλύτερη αντιρατσιστική συνάντηση στην ιστορία της Βρετανίας στην οποία γεννήθηκε το Stand up to Racism. Είναι κομμάτι ενός διεθνούς κινήματος, οι ρίζες του οποίου βρίσκονται σε αυτήν εδώ την αίθουσα. Θυμάμαι με υπερηφάνεια την απόφαση που πήραμε να διαδηλώσουμε την ημέρα των Ηνωμένων Εθνών κατά του ρατσισμού το Μάρτη του 2015 και τότε για πρώτη φορά εμφανίστηκε το πανό του Stand up to Racism. Και το ίδιο το Μάρτη του 2016 από μία παράνοια απόφαση σε αυτή την αίθουσα.

Το Stand up to Racism ήταν τότε ένα πανό, καταφέραμε όμως να κινητοποιήσουμε δεκάδες χιλιάδες κόσμο και να το μετατρέψουμε σε κίνημα. Κινητοποιήσαμε τόσο πολύ κόσμο μετά τις φριχτές εικόνες με το μικρό Αϊλντ που ξεβράστικε στις ακτές της Τουρκίας. Ήταν μετά τις γενικές εκλογές στη Βρετανία με όλα τα μεγάλα κόμματα να πρωτοστατούν στον αντιμεταναστευτικό

ΛΟΝΔΙΝΟ

ρατσισμό και υπέρ των ελέγχων των συνόρων. Ο τότε πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον δήλωνε ότι δε θα επιτρέψει σε κανένα πρόσφυγα να μπει στη χώρα. Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν κατά του Κάμερον, ταρακούνησαν την κυβέρνηση και απαίτησαν να ανοίξουν τα σύνορα, να παραμείνουν οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι.

Νέο κίνημα

Τότε συνειδητοποιήσαμε ότι χρειάζεται να γεννηθεί ένα νέο κίνημα. Από τότε σε όλη τη χώρα, σε συνδικάτα, πανεπιστήμια, σχολεία, τοπικές κοινότητες, οργανώθηκαν αποστολές αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που μένουν στον απάνθρωπο καταυλισμό του Καλαί. Έτσι γεννήθηκε το συνέδριο στο οποίο συμμετείχαν 1600 άνθρωποι. Ήταν εκεί κόσμος από διαφορετικές κοινότητες, θρησκείες, δόγματα, πολιτικό υπόβαθρο. Μίλησαν συνδικαλιστές, ακτιβιστές και ο πρόσφατα επανεκλεγμένος πρόεδρος του Εργατικού Κόμματος Τζέρεμι Κόρμπιν. Το συνέδριο δεσμεύτηκε να αντιπάλαινε κάθε μορφή ρατσισμού.

Γνωρίζετε ότι είχαμε το δημοψήφισμα για την παραμονή ή όχι στην ΕΕ τον Ιούνη. Ο κόσμος αποφάσισε την έξοδο. Κάποιοι εί-

παν ότι ήταν μια ρατσιστική ψήφος, ότι οι Βρετανοί δεν θέλουν καμία σχέση με τους άλλους λαούς. Εμείς λέμε όχι. Όπως γνωρίζετε, υπάρχουν πολλοί λόγοι για να αντιπαθεί κανείς στις πολιτικές της ΕΕ. Είναι αλήθεια ότι έχουν αυξηθεί οι ρατσιστικές επιθέσεις μετά το δημοψήφισμα. Το συνέδριο αποφάσισε να παλέψει αποφασιστικά όλες τις ρατσιστικές επιθέσεις. Να υπερασπιστούμε το δικαίωμα κάθε εργάτη, από όπου κι αν προέρχεται, να παραμείνει εαν το επιθυμεί και να συνεχίσει να εργάζεται και να ζει με την οικογένειά του στη χώρα. Αποφασίσαμε να παλέψουμε την ισλαμοφοβία και να απαιτήσουμε να ανοίξουν τα σύνορα.

Πιο συγκεκριμένα, αποφασίσαμε ότι θα διαδηλώσουμε το Μάρτη του 2017 σε μια νέα διεθνή αντιρατσιστική-αντιφασιστική ημέρα δράσης. Η διεθνής αλληλεγγύη είναι πολύ σημαντική γιατί γνωρίζουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν καθημερινά πρόσφυγες, μετανάστες, μουσουλμάνοι στην Βρετανία, την Ελλάδα και αλλού. Μπορούμε να κινητοποιήσουμε την τάξη μας για να αντισταθούμε σε όλες αυτές τις επιθέσεις. Είναι τιμή μου να μιλάω στη σημερινή συνάντηση όπως και το Γενάρη στον Έβρο. Ας εξασφαλίσουμε ότι γυρνώντας στους χώρους μας θα χτίσουμε το κίνημα που θα οδηγήσει τους ρατσιστές και τους φασίστες στους υπονόμους από όπου ξεμύτισαν.

Μπράιαν Ρίτσαρντσον

BIENNH

Τον περασμένο χρόνο μίλησα σε αυτή την αίθουσα μετά από μια πολύ μεγάλη διαδήλωση 150 χιλιάδων στη Βιέννη το φθινόπωρο του 2015. Τα σύνορα ήταν τότε ανοιχτά, τώρα έχουν κλείσει. Την επόμενη χρονιά έχουμε τον κίνδυνο ότι θα καταφέρει η ακροδεξιά να κάνει το άλμα εκλογικά γιατί έχουμε εκλογές σε μια σειρά χώρες, τη Γερμανία, την Αυστρία, την Ολλανδία και τη Γαλλία. Οι προεδρικές εκλογές στην Αυστρία αναβλήθηκαν για τις αρχές Δεκέμβρη. Είχε σημασία για μας αυτό γιατί μας έδωσε χρόνο ώστε το αντιρατσιστικό κίνημα να περάσει στην αντιπείθεση.

Είμαι πολύ περήφανος που η Πλατφόρμα μας ήταν κομμάτι της πολύ μεγάλης διαδήλωσης που έγινε στη Βιέννη με 16 χιλιάδες κόσμο στις 19 Μάρτη 2016. Ήταν εξαιρετικό δείγμα της διεθνούς αλληλεγγύης. Την άνοιξη το φασιστικό κόμμα, το FPÖ, προσπάθησε να κατέβει στους δρόμους ενάντια στους πρόσφυγες. Προσπαθούσαν να δημιουργήσουν και στην Αυστρία ένα κίνημα σαν το Pegida της Γερμανίας. Οργανώσαμε πολύ μεγάλες κινητοποιήσεις μαζί με τους πρόσφυγες και δύο φορές καταφέραμε να μην τους αφήσουμε να φτάσουν στα άστυα των προσφύγων.

Μπορεί στο εκλογικό επίπεδο οι φασίστες να έχουν δύναμη, στο δρόμο όμως εμείς είμαστε πολύ ισχυρότεροι. Το κίνημα είναι τόσο ισχυρό στην Αυστρία που τα παιδιά των προσφύγων μπορούν να πηγαίνουν στα σχολεία τις πρωινές ώρες κι όχι τις απογευματινές. Τώρα η κυβέρνηση προσπαθεί να αρχίσει διαδικασίες απέλασης για τους πρόσφυγες που κατάφεραν να φτάσουν πέρα στη χώρα. Προσπαθεί να απαγάγει παιδιά με τη βοήθεια της αστυνομίας από τα σχολεία και να ταβάλει σε αεροπλάνα. Στη Βιέννη ξεσηκώθηκε ένα ολόκληρο σχολείο όταν προσπάθησε η αστυνομία να πάρει μια οικογένεια Ιρακινών και να την απελάσει. Σε όλη πόλη της Αυστρίας προσπάθησαν επίσης να απελάσουν μια ολόκληρη οικογένεια. Τα παιδιά δραπετεύσαν. Η αστυνομία τα καταδίωξε με ελικόπτερα και σκυλιά. Αλλά το κίνημα οργάνωσε αυθόρμητα επί τόπου μια μεγάλη διαδήλωση και εμπόδισε την απέλαση. Ήταν μια τεράστια επιτυχία για το αντιρατσιστικό κίνημα σε ολόκληρη την Αυστρία.

Είναι απειλητικό αυτό που κάνει η ΕΕ με τη συμφωνία με το Αφγανιστάν. Μέσα στην επόμενη περίοδο υπάρχει το ενδεχόμενο να απελαθούν έως και 80 χιλιάδες άνθρωποι από όλη την Ευρώπη πώς στο Αφγανιστάν. Η αφγανική κοινότητα στην Αυστρία έχει ανησυχήσει πολύ και θέλει να οργανώσει την αντίστασή της. Σαν Πλατφόρμα στην οποία συμμετέχουν πάνω από 140 διαφορετικές οργανώσεις, οργανώνουμε την αντίσταση με το σύνθημα “αφίστε τους να μείνουν”. Στις 26 Νοέμβρη οργανώνουμε πολύ μεγάλη διαδήλωση με αυτό το σύνθημα. Ο κόσμος έχει εξαγριωθεί με την προσπάθεια της κυβέρνησης να διώξει ανθρώπους που είναι ενσωματωμένοι και κομμάτι της κοινωνίας. Η διαδήλωση θα γίνει ακριβώς μια βδομάδα πριν τις προεδρικές εκλογές του Δεκέμβρη. Είμαστε πολύ αισιόδοξοι ότι μπορούμε να σταματήσουμε τους φασίστες.

Νταβίντ Άλμπριτς, Πλατφόρμα ενάντια στο Ρατσισμό

Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ

Αργύρη Νίκη, μέλος Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών Δήμου Αθήνας
Αρεφ Ραχμάν, Κοινότητα Μπαγκλαντές
Ασλάμ Τζαβέντ, επικεφαλής Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος
Βούλτσος Νίκος, ΚΕΕΡΦΑ Παγκρατίου
Γιαννούλης Στέλιος, εκπαιδευτικός Χανιά
Διαβολάκης Θανάσης, ΔΣ ΟΙΕΛΕ, Κερατσίνι
Ευθυμίου Χριστόδουλος, ΕΕ της ΠΟΕ-ΟΤΑ

Εκπρόσωπος Κίνησης για τη Χειραφέτηση ατόμων με αναπηρία
“Μηδενική Ανοχή”
Ζώτος Δημήτρης, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής
Θαυδού Κατερίνα, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντι
Καμπουγιάννης Θανάσης, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής
Κατσαράκης Κώστας, πρόεδρος Σύνταγο Εργαζόμενων νοσοκομείου Αγίου Σάββα
Κασσιώτης Γαβριήλ, Γενικός Γραμματέας ΠΟΣΠΕΡΤ, ΕΥΡΟΜΕΙ

Κακάρ Μασούντ, πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, κάμπι Ελληνικού
Κούβαρης Γιάννης, γραφίστας
Κουκαλάς Βασίλης, θρησικός-οικονομικής
Κουνόδη Αιμιλία, ΚΕΕΡΦΑ Αιγάλεω
Κυρίλλου Δημήτρα, μέλος Ομάδας LGBTQI+ ANTAPΣYA
Κωνσταντίνου Πέτρος, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας
Λυμπεράτος Μιχάλης, πανεπιστημιακός
Μανταίος Κώστας, πρόεδρος ΣΦΕΑ
Μουσαράι Ιλντρίνα, φοιτήτρια ΝΟΠΕ
Μινέ Εύα, ζωγράφος
Μηλιτζήμ Τζεμαλί, εκπαιδευτικός Ξάνθη
Παπασπράγης Προκόπης, πανεπιστημιακός

Σαγιέντ Αχμέτ, Πακιστανική Κοινότητα, Πετραίας
Σκαρπέλης Αντώνης, Σύλλογος Γονέων 72ου Δημοτικού σχολείου Πετραλώνων
Σκαρπέας Κώστας, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής
Συλιάνης Βασίλης, μέλος ΔΣ Εργαζόμενων Ιντρακάμ
Τορπουζίδης Κώστας, δικηγόρος
ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης
Ψώνης Παρασκευάς, ΚΕΕΡΦΑ Λεβού

Ένα συγκλονιστικό διήμερο

Μεγάλη συμμετοχή, πλούσια συζήτηση και σημαντικές αποφάσεις ήταν τα στοιχεία που χαρακτήρισαν τη Διεθνή Συνάντηση κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού και την Πανελλαδική Συνέλευση που οργάνωσε η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) το Σαββατοκύριακο 15 και 16 Οκτώβρη στην Αθήνα. Το γήπεδο μπάζκετ του Ρουφ γέμισε από εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες που συζήτησαν για όλα τα ανοιχτά αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά μέτωπα: την εκστρατεία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες ενάντια στην Ευρώπη-Φρούριο, το άνοιγμα των σχολείων στα προσφυγόπουλα, την πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία, τη μάχη ενάντια στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Με διεθνείς αντιπροσωπείες από δέκα χώρες της Ευρώπης, εκπροσώπους συνδικάτων, δημοτικών κινήσεων και συμβουλίων ένταξης μεταναστών, τοπικών φορέων και συλλογικοτήτων, κινήσεις καλλιτεχνών, κοινοτήτων μεταναστών και βέβαια με την παρουσία εκατοντάδων μελών των τοπικών ΚΕΕΡΦΑ από όλη την Ελλάδα, η Συνάντηση της Κίνησης, η τρίτη κατά σειρά, είχε μεγάλη επιτυχία. Οι εμπειρίες από τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές μάχες που δίνονται πανευρωπαϊκά και στη χώρα μας, από την Αλεξανδρουπόλη, τη Θεσσαλονίκη και τα Γιάννενα μέχρι το Βόλο, την Πάτρα, την Κρήτη και τη Μυτιλήνη, έδωσαν έμπνευση σε όσους συμμετείχαν.

Όλοι στάθηκαν στα πανό, την έκθεση αφίσας και φωτογραφίας που κοσμούναν το χώρο, ενώ καθόλη

τη διάρκεια της συνάντησης προβάλλονταν σε βίντεο στιγμές από τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινητοποιήσεις της τελευταίας χρονιάς. Από τις πιο δυνατές στιγμές του διημέρου ήταν οι παρεμβάσεις των προσφύγων από τα κάμπι του Ελαιώνα, του Ελληνικού και των Διαβατών, του προέδρου του Συνδέσμου Φυλακισθέντων Εξορισθέντων Αντίστασης 1967-74 **Κώστα Μανταίου**, του **Λεωνίδα Κοντουδάκη** στο πρόσωπο της δίκης του Γρηγόρη Λαμπράκη, των μαθητριών και μαθητών Γυμνασίου από το Πακιστάν, του προέδρου του 15μελούς του Λυκείου στο Περιστερί που προχώρησε σε κατάληψη με αίτημα να ανοίξουν τα σχολεία για τα προσφυγόπουλα.

Ευρώπη - Φρούριο

Το πρόγραμμα του διημέρου περιλάμβανε τέσσερις συζητήσεις. Η πρώτη μέρα ήταν αφιερωμένη στην αντιρατσιστική μάχη. Ξεκίνησε με τη συζήτηση “Οι πρόσφυγες πολιορκούν την Ευρώπη-φρούριο. Είναι όλοι καλοδεχόμενοι” (βλέπε αναλυτικά στη σελίδα 10) και συνεχίστηκε με την κουβέντα “Τα προσφυγόπουλα καλοδεχόμενα στα σχολεία μας!” (βλέπε σελίδες 12-13). Έκλεισε με τη συζήτηση “Η ισλαμοφοβία-το νέο πρόσωπο του ρατσισμού” και ομιλήτες τους **Θανάση Καμπαγιάννη** από την πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Πιερ Στάνερ** από τη Γαλλία, **Δημήτρη Δασκαλάκη** από την Ελβετία, **Ναταλί Ντρεϊμπους** από τη Γερμανία, **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος και **Τζεμαλί Μηλιτζήμ**, εκπαιδευτικό από

την Ξάνθη. Ανάμεσα σε αυτούς που τοποθετήθηκαν ήταν η **Αντωνία Βαφειάδου**, δημοτική σύμβουλος με την Αριστερή Κίνηση Περιστερίου και μέλος του Κεντρικού Συντονιστικού της ANTAPΣYA και η **Δήμητρα Κυρίλλου** από την Ομάδα LGBTQI+ της ANTAPΣYA.

Η δεύτερη μέρα ήταν αφιερωμένη στην αντιφασιστική μάχη, με τη συζήτηση “Η καμπάνια για τη δικαιοκαδίκη της Χρυσής Αυγής και η πάλη ενάντια στο φασισμό στην Ευρώπη” (βλέπε σελίδα 11). Ένα δυνατό χειροκρότημα ακούστηκε όταν ο **Κώστας Παπαδάκης** από την πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής αφιέρωσε την ομιλία του στον **Δημήτρη Δεενδιό**, το σύντροφό από την ΚΕΕΡΦΑ Πετραλώνων-Θησείου που έφυγε από τη ζωή τον Ιούλη.

Το διήμερο ολοκληρώθηκε με τις αποφάσεις και το πρόγραμμα δράσης του επόμενου διαστήματος στο οποίο κεντρικός σταθμός είναι η νέα διεθνής ημέρα αντιρατσιστικής και αντιφασιστικής δράσης στις 18 Μάρτη 2018. Τις αποφάσεις, το πρόγραμμα δράσης καθώς και το νέο πανελλαδικό συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ παρουσίασαν ο **Δημήτρης Ζώτος**, από την πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, η **Ζαννέτα Αναγκάτου**, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ, ο **Θανάσης Διαβολάκης** από το ΔΣ της ΟΙΕΛΕ και την Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή της ANTAPΣYA, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Η Συνάντηση έκλεισε με επίσκεψη αντιπροσωπείας στο Κέντρο Προσφύγων του Ελαιώνα.

Λένα Βερδέ

Η απόφαση της Συνάντησης

κρατικές ελευθερίες και τα δικαιώματα όλων.

Αυτές οι πολιτικές στρώνουν το έδαφος για την άνοδο της φασιστικής απειλής σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Στην Ελλάδα η Χρυσή Αυγή δέχεται τεράστια πίεση από τη συνεχιζόμενη δίκη στην οποία αποκαλύπτονται τα οργανωμένα εγκλημάτια της ως ναζιστική συμμορία. Επιχειρεί, παρ’ όλα αυτά ξανά να εμφανιστεί σαν ένα νόμιμο κόμμα διαμαρτυρίας παριστάνοντας τον συμπαρεστάτη των «αγανακτισμένων κατοίκων» και προσπαθεί να ξαναβάλει τα τάγματα εφόδου.

Ωστόσο, η αλληλεγγύη στους πρόσφυγες παραμένει πλατύ ρεύμα και μπορούμε να οργανώσουμε τη μαζική αντίσταση στις φασιστικές προκλήσεις όπως έδειξε και η μεγάλη παγκρήνια κινητοποίηση στο Ρέθυμνο.

Την επόμενη περίοδο έχουμε να συνεχίσουμε τη μάχη για να μπει τέλος στην πολιτική των κλειστών συνόρων, των απελάσεων και του εγκλεισμού των προσφύγων μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για να καταργηθεί η ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και να κερδίσουν οι πρόσφυγες το δικαίωμα στο άσυλο, την ελευθερία μετακίνησης, με ανοιχτά σύνορα και ανοιχτές πόλεις.

Ιδιαίτερα απαιτούμε να καταργηθούν τα «εσωτερικά σύνορα» που

απαγορεύουν στους πρόσφυγες να μετακινηθούν από τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου στην υπόλοιπη χώρα. Θεωρούμε κεντρική τη μάχη για να αποκτήσουν πρόσβαση στη στέγαση και στην υγειονομική περίθαλψη στα νοσοκομεία του ΕΣΥ καθώς και το πλήρες δικαίωμα πρόσβασης σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης για τα παιδιά των προσφύγων μέσα στα δημόσια σχολεία μαζί με όλα τα άλλα παιδιά, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις.

Στηρίζουμε τους αγώνες των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων στα νοσοκομεία για μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση της Παιδείας και της Υγείας για να καλύπτουν τις ανάγκες όλων. Πρωτεύουμε τις συντονισμένες κινητοποιήσεις σε επίπεδο γειτοκρήτια κινητοποίηση στο Ρέθυμνο. Την επόμενη περίοδο έχουμε να συνεχίσουμε τη μάχη για να μπει τέλος στην πολιτική των κλειστών συνόρων, των απελάσεων και του εγκλεισμού των προσφύγων μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για να καταργηθεί η ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και να κερδίσουν οι πρόσφυγες το δικαίωμα στο άσυλο, την ελευθερία μετακίνησης, με ανοιχτά σύνορα και ανοιχτές πόλεις.

Ταυτόχρονα, δίνουμε τη μάχη μέσα και έξω από τα δικαστήρια για την κατάργηση των νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Μπορούμε να κλείσουμε το δρόμο στην απειλή της ακροδεξιάς σε όλη την Ευρώπη με κοινούς αγώνες και συντονισμό, με τους αγώνες σε κάθε χώρα αλλά και με πανευρωπαϊκές κινητοποιήσεις όπως πέρα στις 19

Μάρτη και τις διαδηλώσεις για ανοιχτά σύνορα από τον Εβρο μέχρι το Καλαί.

Γι’ αυτό: καλούμε σε νέο πανευρωπαϊκό συντονισμό στις **18 Μάρτη 2017** με πανεθνικά συλλαλητήρια σε όλες τις πρωτεύουσες, όπως ήδη αποφασίστηκε στο Λονδίνο.

Συνεχίζουμε τις μαζικές κινητοποιήσεις στο Εφετείο της Αθήνας όπου διεξάγεται η δίκη της Χρυσής Αυγής.

Συνεχίζουμε την πάλη για ανοιχτά σύνορα, ανοιχτές πόλεις με άμεση κλιμάκωση για να επιβάλουμε ότι όλα τα προσφυγόπουλα θα πάνε στα σχολεία, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις.

Οργανώνουμε μαζική συμμετοχή στις **25 Οκτώβρη** στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο που καλούν ΔΟΕ-ΟΛΜΕ. Συμμετέχουμε στη διαδήλωση στις **20 Οκτώβρη** με αιχμή την υπεράσπιση του δικαιώματος των προσφύγων στην εκπαίδευση και το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Θα φτάσουμε στην πανευρωπαϊκή κλιμάκωση της 18 Μάρτη 2017 με πολλούς σταθμούς αντιφασιστικής και αντιρατσιστικής δράσης σε κάθε χώρο δουλειάς και στοουδών, σε κάθε γειτονιά και πόλη, μαζί με όλες τις κοινότητες μεταναστών και προσφύγων και όλο το εργατικό κίνημα.

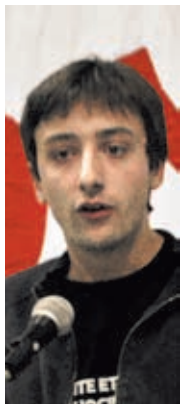
Μάχη σε όλες τις πρωτεύουσες

Ν. Ντρεϊμπους

Λένε Γιούνκερ

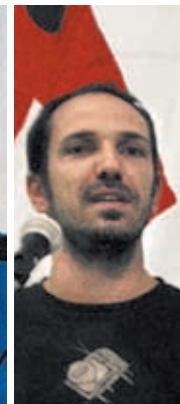
Πιερ Στάνεβ

Αττίλα Ντιρίμ

Στιβ Σεντάρ

Δ. Δασκαλάκης

Σάιντα Ντερασί

Κ. Κοιλιάρης

Αντιπροσωπείες από δέκα χώρες της Ευρώπης συμμετείχαν στη Διεθνή Αντιρατσιστική Αντιφασιστική Συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ το περασμένο Σαββατοκύριακο. Όλοι οι διεθνείς προσκεκλημένοι που πήραν το λόγο μίλησαν για τα αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά κινήματα στις χώρες τους και έδωσαν την εικόνα της κοινής μάχης ενάντια στην Ευρώπη-Φρούριο, ενάντια στην ακροδεξιά που προσπαθεί, πατώντας στις ρατσιστικές πολιτικές των κυβερνήσεων, να σηκώσει κεφάλι.

Για το ιδρυτικό συνέδριο του Stand up to Racism το Σάββατο 8/10 στο Λονδίνο, “τη μεγαλύτερη αντιρατσιστική συνάντηση στην ιστορία της Βρετανίας”, μίλησε ο **Μπράιαν Ρίτσαρντσον** (βλέπε κάτω). Τις επιθέσεις της ισπανικής κυβέρνησης στους πρόσφυγες και τις προσπάθειες απάντησης από τη μεριά του κινήματος περιέγραψε ο **Στιβ Σεντάρ** από την οργάνωση Ενωμένοι ενάντια στο Φασισμό στην Καταλονία. Για την ισλαμοφοβική εκστρατεία της κυβέρνησης Ολάντ που, ταυτόχρονα με τις επιθέσεις στα εργασιακά, ξεσηκώνουν την οργή των εργατών και της νεολαίας μίλησε ο **Πιερ Στάνεβ** από τη Γαλλία.

Για την ανάπτυξη του αντιρατσιστικού κινήματος στην Ελβετία και την Κύπρο μίλησαν ο **Δημήτρης Δασκαλάκης** και ο **Κυριάκος Κοιλιάρης** αντίστοιχα, στην ανησυχητική άνοδο της ακροδεξιάς στη Γερμανία και την προσπάθεια του κινήματος να την ανακόψει στάθηκε η **Ναταλί Ντρεϊμπους** από την κίνηση Ξεσηκωθείτε ενάντια στο Ρατσισμό. Για τον ξεσηκωμό των εργατών και της νεολαίας της Τουρκίας που ανέτρεψε το στρατιωτικό πραξικόπημα τον Ιούλη και τα επόμενα βήματα του κινήματος μίλησε ο **Αττίλα Ντιρίμ**.

Τη μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία ως την πιο κρίσιμη για να τσακίσουν τον Βίλντερς και την ακροδεξιά στην Ολλανδία ανέδειξε η **Σάιντα Ντερασί** από την Κίνηση 21 Μάρτη, τα ανοιχτά αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά μέτωπα στη Δανία παρουσίασε η **Λένε Γιούνκερ** από την οργάνωση Πόλεις χωρίς ρατσισμό. Ενώ τις επιτυχίες του κινήματος στην Αυστρία που αντιστέκεται στις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης και έχει καταφέρει να μπλοκάρει τους φασίστες στο δρόμο μίλησε ο **Νταβίντ Άλμπριτς**, από την Πλατφόρμα ενάντια στο Ρατσισμό (βλέπε δίπλα).

Σας φέρνω θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό από το Unite Against Fascism και το Stand up to Racism. Είναι το δεύτερο συνεχόμενο σαββατοκύριακο που συμμετέχω σε μια σημαντική αντιρατσιστική συνάντηση.

Το περασμένο σαββατοκύριακο οργανώθηκε στο Λονδίνο η μεγαλύτερη αντιρατσιστική συνάντηση στην ιστορία της Βρετανίας στην οποία γεννήθηκε το Stand up to Racism. Είναι κομμάτι ενός διεθνούς κινήματος, οι ρίζες του οποίου βρίσκονται σε αυτήν εδώ την αίθουσα. Θυμάμαι με υπερηφάνεια την απόφαση που πήραμε να διαδηλώσουμε την ημέρα των Ηνωμένων Εθνών κατά του ρατσισμού το Μάρτη του 2015 και τότε για πρώτη φορά εμφανίστηκε το πανό του Stand up to Racism. Και το ίδιο το Μάρτη του 2016 από μία παρόμοια απόφαση σε αυτή την αίθουσα.

Το Stand up to Racism ήταν τότε ένα πανό, καταφέραμε όμως να κινητοποιήσουμε δεκάδες χιλιάδες κόσμο και να το μετατρέψουμε σε κίνημα. Κινητοποιήσαμε τόσο πολύ κόσμο μετά τις φριχτές εικόνες με το μικρό Αϊλάν που ξεβράστηκε στις ακτές της Τουρκίας. Ήταν μετά τις γενικές εκλογές στη Βρετανία με όλα τα μεγάλα κόμματα να πρωτοστατούν στον αντιμεταναστευτικό

ΛΟΝΔΙΝΟ

ρατσισμό και υπέρ των ελέγχων των συνόρων. Ο τότε πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον δήλωνε ότι δε θα επιτρέψει σε κανένα πρόσφυγα να μπει στη χώρα. Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν κατά του Κάμερον, ταρακούνησαν την κυβέρνηση και απαίτησαν να ανοίξουν τα σύνορα, οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι.

Νέο κίνημα

Τότε συνειδητοποιήσαμε ότι χρειάζεται να γεννηθεί ένα νέο κίνημα. Από τότε σε όλη τη χώρα, σε συνδικάτα, πανεπιστήμια, σχολεία, τοπικές κοινότητες, οργανώθηκαν αποστολές αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που μένουν στον απάνθρωπο καταυλισμό του Καλαί. Έτσι γεννήθηκε το συνέδριο στο οποίο συμμετείχαν 1600 άνθρωποι. Ήταν εκεί κόσμος από διαφορετικές κοινότητες, θρησκείες, δόγματα, πολιτικό υπόβαθρο. Μίλησαν συνδικαλιστές, ακτιβιστές και ο πρόσφατα επανεκλεγμένος πρόεδρος του Εργατικού Κόμματος Τζέρεμι Κόρμπιν. Το συνέδριο δεσμεύτηκε να αντιπαλέψει κάθε μορφή ρατσισμού.

Γνωρίζετε ότι είχαμε το δημοψήφισμα για την παραμονή ή όχι στην ΕΕ τον Ιούνιο. Ο κόσμος αποφάσισε την έξοδο. Κάποιοι εί-

παν ότι ήταν μια ρατσιστική ψήφος, ότι οι Βρετανοί δεν θέλουν καμία σχέση με τους άλλους λαούς. Εμείς λέμε όχι. Όπως γνωρίζετε, υπάρχουν πολλοί λόγοι για να αντιταχτεί κανείς στις πολιτικές της ΕΕ. Είναι αλήθεια ότι έχουν αυξηθεί οι ρατσιστικές επιθέσεις μετά το δημοψήφισμα. Το συνέδριο αποφάσισε να παλέψει αποφασιστικά όλες τις ρατσιστικές επιθέσεις. Να υπερασπιστούμε το δικαίωμα κάθε εργάτη, από όπου κι αν προέρχεται, να παραμείνει εαν το επιθυμεί και να συνεχίσει να εργάζεται και να ζει με την οικογένειά του στη χώρα. Αποφασίσαμε να παλέψουμε την ισλαμοφοβία και να απαιτήσουμε να ανοίξουν τα σύνορα.

Πιο συγκεκριμένα, αποφασίσαμε ότι θα διαδηλώσουμε το Μάρτη του 2017 σε μια νέα διεθνή αντιρατσιστική-αντιφασιστική ημέρα δράσης. Η διεθνής αλληλεγγύη είναι πολύ σημαντική γιατί γνωρίζουμε τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν καθημερινά πρόσφυγες, μετανάστες, μουσουλμάνοι στη Βρετανία, την Ελλάδα και αλλού. Μπορούμε να κινητοποιήσουμε την τάξη μας για να αντισταθούμε σε όλες αυτές τις επιθέσεις. Είναι τιμή μου να μιλάω στη σημερινή συνάντηση όπως και το Γενάρη στον Έβρο. Ας εξασφαλίσουμε ότι γυρνώντας στους χώρους μας θα χτίσουμε το κίνημα που θα οδηγήσει τους ρατσιστές και τους φασίστες στους υπονόμους από όπου ξεμύτισαν.

Μπράιαν Ρίτσαρντσον

BIENNH

Τον περασμένο χρόνο μίλησα σε αυτή την αίθουσα μετά από μια πολύ μεγάλη διαδήλωση 150 χιλιάδων στη Βιέννη το φθινόπωρο του 2015. Τα σύνορα ήταν τότε ανοιχτά, τώρα έχουν κλείσει. Την επόμενη χρονιά έχουμε τον κίνδυνο ότι θα καταφέρει η ακροδεξιά να κάνει το άλμα εκλογικά γιατί έχουμε εκλογές σε μια σειρά χώρες, τη Γερμανία, την Αυστρία, την Ολλανδία και τη Γαλλία. Οι προεδρικές εκλογές στην Αυστρία αναβλήθηκαν για τις αρχές Δεκεμβρη. Είχε σημασία για μας αυτό γιατί μας έδωσε χρόνο ώστε το αντιρατσιστικό κίνημα να περάσει στην αντεπίθεση.

Είμαι πολύ περήφανος που η Πλατφόρμα μας ήταν κομμάτι της πολύ μεγάλης διαδήλωσης που έγινε στη Βιέννη με 16 χιλιάδες κόσμο στις 19 Μάρτη 2016. Ήταν εξαιρετικό δείγμα της διεθνούς αλληλεγγύης. Την άνοιξη το φασιστικό κόμμα, το FPÖ, προσπάθησε να κατέβει στους δρόμους ενάντια στους πρόσφυγες. Προσπαθούσαν να δημιουργήσουν και στην Αυστρία ένα κίνημα σαν το Pegida της Γερμανίας. Οργανώσαμε πολύ μεγάλες κινητοποιήσεις μαζί με τους πρόσφυγες και δύο φορές καταφέραμε να μην τους αφήσουμε να φτάσουν στα άσυλα των προσφύγων.

Μπορεί στο εκλογικό επίπεδο οι φασίστες να έχουν δύναμη, στο δρόμο όμως εμείς είμαστε πολύ ισχυρότεροι. Το κίνημα είναι τόσο ισχυρό στην Αυστρία που τα παιδιά των προσφύγων μπορούν να πηγαίνουν στα σχολεία τις πρωινές ώρες κι όχι τις απογευματινές. Τώρα η κυβέρνηση προσπαθεί να αρχίσει διαδικασίες απέλασης για τους πρόσφυγες που κατάφεραν να φτάσουν πέρσι στη χώρα. Προσπαθεί να απαγάγει παιδιά με τη βοήθεια της αστυνομίας από τα σχολεία και να τα βάλει σε αεροπλάνα.

Στη Βιέννη ξεσηκώθηκε ένα ολόκληρο σχολείο όταν προσπάθησε η αστυνομία να πάρει μια οικογένεια Ιρακινών και να την απελάσει. Σε άλλη πόλη της Αυστρίας προσπάθησαν επίσης να απελάσουν μια ολόκληρη οικογένεια. Τα παιδιά δραπέτευσαν. Η αστυνομία τα καταδίωξε με ελικόπτερα και σκυλιά. Αλλά το κίνημα οργάνωσε αυθόρμητα επί τόπου μια μεγάλη διαδήλωση και εμπόδισε την απέλαση. Ήταν μια τεράστια επιτυχία για το αντιρατσιστικό κίνημα σε ολόκληρη την Αυστρία.

Είναι απειλητικό αυτό που κάνει η ΕΕ με τη συμφωνία με το Αφγανιστάν. Μέσα στην επόμενη περίοδο υπάρχει το ενδεχόμενο να απελαθούν έως και 80 χιλιάδες άνθρωποι από όλη την Ευρώπη πίσω στο Αφγανιστάν. Η αφγανική κοινότητα στην Αυστρία έχει ανησυχήσει πολύ και θέλει να οργανώσει την αντίστασή της. Σαν Πλατφόρμα στην οποία συμμετέχουν πάνω από 140 διαφορετικές οργανώσεις, οργανώνουμε την αντίσταση με το σύνθημα “αφήστε τους να μένουν”. Στις 26 Νοέμβρη οργανώνουμε πολύ μεγάλη διαδήλωση με αυτό το σύνθημα. Ο κόσμος έχει εξαγριωθεί με την προσπάθεια της κυβέρνησης να διώξει ανθρώπους που είναι ενσωματωμένοι και κομμάτι της κοινωνίας. Η διαδήλωση θα γίνει ακριβώς μια βδομάδα πριν τις προεδρικές εκλογές του Δεκεμβρη. Είμαστε πολύ αισιόδοξοι ότι μπορούμε να σταματήσουμε τους φασίστες.

Νταβίντ Άλμπριτς, Πλατφόρμα ενάντια στο Ρατσισμό

Συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ

Αργύρη Νίκη, μέλος Συμβουλίου Ένταξης Μεταναστών Δήμου Αθήνας
Αρεφ Ραχμάν, Κοινότητα Μπαγκλαντές
Ασλμ Τζαβέντ, επικεφαλής Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος
Βούλτσος Νίκος, ΚΕΕΡΦΑ Παγκρατίου
Γιαννούλης Στέλιος, εκπαιδευτικός Χανιά
Διαβολάκης Θανάσης, ΔΣ ΟΙΕΛΕ, Κερατσίνι
Ευθυμίου Χριστόδουλος, ΕΕ της ΠΟΕ-ΟΤΑ
Εκπρόσωπος Κίνησης για τη Χειραφέτηση ατόμων με αναπηρία “Μπδενική Ανοχή”
Ζώτος Δημήτρης, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής
Θωίδου Κατερίνα, δημοτική σύμβουλος Νίκαιας-Ρέντη
Καμπαγιάννης Θανάσης, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής
Καταραχιάς Κώστας, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων νοσοκομείου Αγίου Σάββα
Κασσιώτης Γαβριήλ, Γενικός Γραμματέας ΠΟΣΠΕΡΤ, EUROMEI
Καχάρ Μασούντ, πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, κάμπι Ελληνικού
Κούβαρης Γιάννης, γραφίστας
Κουκαλάνι Βασίλης, ηθοποιός-σκηνοθέτης
Κουνάδη Αιμιλία, ΚΕΕΡΦΑ Αιγάλεω
Κυρίλλου Δημήτρα, μέλος Ομάδας LGBTQI+ ANTAPΣYA
Κωνσταντίνου Πέτρος, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας
Λυμπεράτος Μιχάλης, πανεπιστημιακός
Μανταίος Κώστας, πρόεδρος ΣΦΕΑ
Μουσαράι Ιλρίντα, φοιτήτρια NOΠΕ
Μπέη Εύα, ζωγράφος
Μηλιαζήμ Τζεμαλή, εκπαιδευτικός Ξάνθη
Παπαστράτης Προκόπης, πανεπιστημιακός
Σαγιέντ Αχμέτ, Πακιστανική Κοινότητα, Πειραιάς
Σκαρπέλης Αντώνης, Σύλλογος Γονέων 72ου Δημοτικού σχολείου Πετραλώνων
Σκαρμέας Κώστας, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής
Συλαϊδής Βασίλης, μέλος ΔΣ Εργαζομένων Ιντρακόμ
Τορπουζίδης Κώστας, δικηγόρος ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης
Ψάνης Παρασκευάς, ΚΕΕΡΦΑ Λέσβου

Ένα συγκλονιστικό διήμερο

Μεγάλη συμμετοχή, πλούσια συζήτηση και σημαντικές αποφάσεις ήταν τα στοιχεία που χαρακτηρίσαν τη Διεθνή Συνάντηση κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού και την Πανελλαδική Συνέλευση που οργάνωσε η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στο Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ) το Σαββατοκύριακο 15 και 16 Οκτώβρη στην Αθήνα. Το γήπεδο μπάσκετ του Ρουφ γέμισε από εκατοντάδες αγωνιστές και αγωνίστριες που συζητήσαν για όλα τα ανοιχτά αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά μέτωπα: την εκστρατεία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες ενάντια στην Ευρώπη-Φρούριο, το άνοιγμα των σχολείων στα προσφυγόπουλα, την πάλη ενάντια στην ισλαμοφοβία, τη μάχη ενάντια στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Με διεθνείς αντιπροσωπείες από δέκα χώρες της Ευρώπης, εκπροσώπους συνδικάτων, δημοτικών κινήσεων και συμβουλίων ένταξης μεταναστών, τοπικών φορέων και συλλογικοτήτων, κινήσεις καλλιτεχνών, κοινοτήτων μεταναστών και βέβαια με την παρουσία εκατοντάδων μελών των τοπικών ΚΕΕΡΦΑ από όλη την Ελλάδα, η Συνάντηση της Κίνησης, η τρίτη κατά σειρά, είχε μεγάλη επιτυχία. Οι εμπειρίες από τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές μάχες που δίνονται πανευρωπαϊκά και στη χώρα μας, από την Αλεξανδρούπολη, τη Θεσσαλονίκη και τα Γιάννενα μέχρι το Βόλο, την Πάτρα, την Κρήτη και τη Μυτιλήνη, έδωσαν έμπνευση σε όσους συμμετείχαν.

Όλοι στάθηκαν στα πανό, την έκθεση αφίσας και φωτογραφίας που κοσμούσαν το χώρο, ενώ καθόλη

τη διάρκεια της συνάντησης προβάλλονταν σε βίντεο στιγμές από τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές κινητοποιήσεις της τελευταίας χρονιάς. Από τις πιο δυνατές στιγμές του διημέρου ήταν οι παρεμβάσεις των προσφύγων από τα καμπ του Ελαιώνα, του Ελληνικού και των Διαβατών, του προέδρου του Συνδέσμου Φυλακισθέντων Εξορισθέντων Αντίστασης 1967-74 **Κώστα Μανταίου**, του **Λεωνίδα Κοντουδάκη** μάρτυρα στη δίκη του Γρηγόρη Λαμπράκη, των μαθητριών και μαθητών Γυμνασίου από το Πακιστάν, του προέδρου του 15μελούς του Λυκείου στο Περίστερι που προχώρησε σε κατάληψη με αίτημα να ανοίξουν τα σχολεία για τα προσφυγόπουλα.

Ευρώπη - Φρούριο

Το πρόγραμμα του διημέρου περιλάμβανε τέσσερις συζητήσεις. Η πρώτη μέρα ήταν αφιερωμένη στην αντιρατσιστική μάχη. Ξεκίνησε με τη συζήτηση “Οι πρόσφυγες πολιορκούν την Ευρώπη-φρούριο. Είναι όλοι καλοδεχούμενοι” (βλέπε αναλυτικά στη σελίδα 10) και συνεχίστηκε με την κουβέντα “Τα προσφυγόπουλα καλοδεχούμενα στα σχολεία μας!” (βλέπε σελίδες 12-13). Έκλεισε με τη συζήτηση “Η ισλαμοφοβία-το νέο πρόσωπο του ρατσισμού” και ομιλητές τους **Θανάση Καμπαγιάννη** από την πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Πιερ Στάνερ** από τη Γαλλία, **Δημήτρη Δασκαλάκη** από την Ελβετία, **Ναταλί Ντρέμπους** από τη Γερμανία, **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος και **Τζεμαλή Μηλιαζήμ**, εκπαιδευτικό από

την Ξάνθη. Ανάμεσα σε αυτούς που τοποθετήθηκαν ήταν η **Αντωνία Βαφειάδου**, δημοτική σύμβουλος με την Αριστερή Κίνηση Περιστερίου και μέλος του Κεντρικού Συντονιστικού της ANTAPΣYA και η **Δήμητρα Κυρίλλου** από την Ομάδα LGBTQI+ της ANTAPΣYA.

Η δεύτερη μέρα ήταν αφιερωμένη στην αντιφασιστική μάχη, με τη συζήτηση “Η καμπάνια για τη δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής και η πάλη ενάντια στο φασισμό στην Ευρώπη” (βλέπε σελίδα 11). Ένα δυνατό χειροκρότημα ακούστηκε όταν ο **Κώστας Παπαδάκης** από την πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής αφιέρωσε την ομιλία του στον **Δημήτρη Δεενεδιό**, το σύντροφο από την ΚΕΕΡΦΑ Πετραλώνων-Θησείου που έφυγε από τη ζωή τον Ιούλη.

Το διήμερο ολοκληρώθηκε με τις αποφάσεις και το πρόγραμμα δράσης του επόμενου διαστήματος στο οποίο κεντρικός σταθμός είναι η νέα διεθνής ημέρα αντιρατσιστικής και αντιφασιστικής δράσης στις 18 Μάρτη 2018. Τις αποφάσεις, το πρόγραμμα δράσης καθώς και το νέο πανελλαδικό συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ παρουσίασαν ο **Δημήτρης Ζώτος**, από την πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ, ο **Θανάσης Διαβολάκης** από το ΔΣ της ΟΙΕΛΕ και την Κεντρική Συντονιστική Επιτροπή της ANTAPΣYA, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ. Η Συνάντηση έκλεισε με επίσκεψη αντιπροσωπείας στο Κέντρο Προσφύγων του Ελαιώνα.

Ένα νέο μαζικό κίνημα αντίστασης στον ρατσισμό απλώνεται σε όλη την Ευρώπη σε σύγκρουση με τις επιλογές των κυβερνήσεων που υπέγραψαν την συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για να σταματήσουν τις ροές των προσφύγων ανοίγοντας στρατόπεδα συγκέντρωσης, υψώνοντας φράχτες, καταπατώντας το δικαίωμα στο άσυλο και στην ελεύθερη μετακίνηση εκατομμυρίων ανθρώπων, κατατρεγμένων από τους πολέμους και την φτώχεια.

Χαιρετίζουμε την εμφάνιση κινήματων όπως το Stand Up To Racism στη Βρετανία και το Aufstehen gegen Rassismus! στη Γερμανία. Είναι ελπιδοφόρες κινήσεις ενάντια στην πολιτική που οδηγεί σε φρικιαστικά εγκλήματα όπως οι μαζικοί πνιγμοί στη Μεσόγειο αλλά και ο αποκλεισμός ανθρώπων από το Καλάι μέχρι τα νησιά του Αιγαίου.

Οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις έχουν σημάνει θάνατο και μαζικές καταστροφές στις ζωές εκατομμυρίων απλών ανθρώπων στη Μ. Ανατολή, την Ασία και την Αφρική. Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις κλείνουν τα σύνορα με την FRONTEX και το NATO και εξαπολύουν ένα κύμα ισλαμοφοβίας για να συγκαλύψουν τα εγκλήματά τους αλλά και για να αποπροσανατολίσουν από τις δικές τους ευθύνες για την κρίση και τις αποτυχίες του συστήματος που φέρνει την μαζική ανεργία και την φτώχεια. Υπονομεύουν τις δημο-

Η απόφαση της Συνάντησης

κρατικές ελευθερίες και τα δικαιώματα όλων.

Αυτές οι πολιτικές στρώνουν το έδαφος για την άνοδο της φασιστικής απειλής σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Στην Ελλάδα η Χρυσή Αυγή δέχεται τεράστια πίεση από τη συνεχιζόμενη δίκη στην οποία αποκαλύπτονται τα οργανωμένα εγκλήματά της ως ναζιστική συμμορία. Επιχειρεί, παρ’ όλα αυτά ξανά να εμφανιστεί σαν ένα νόμιμο κόμμα διαμαρτυρίας παριστάνοντας τον συμπαράστατή των «αγανακτισμένων κατοίκων» και προσπαθεί να ξαναβγάλει τα τάγματα εφόδου.

Ωστόσο, η αλληλεγγύη στους πρόσφυγες παραμένει πλατύ ρεύμα και μπορούμε να οργανώνουμε τη μαζική αντίσταση στις φασιστικές προκλήσεις όπως έδειξε και η μεγάλη παγκρήτια κινητοποίηση στο Ρέθυμνο.

Την επόμενη περίοδο έχουμε να συνεχίσουμε τη μάχη για να μπει τέλος στην πολιτική των κλειστών συνόρων, των απελάσεων και του εγκλεισμού των προσφύγων μέσα σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Για να καταργηθεί η ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας και να κερδίσουν οι πρόσφυγες το δικαίωμα στο άσυλο, την ελεύθερη μετακίνηση, με ανοιχτά σύνορα και ανοιχτές πόλεις.

Ιδιαίτερα απαιτούμε να καταργηθούν τα «εσωτερικά σύνορα» που

απαγορεύουν στους πρόσφυγες να μετακινήθούν από τα νησιά του ανατολικού Αιγαίου στην υπόλοιπη χώρα. Θεωρούμε κεντρική τη μάχη για να αποκτήσουν πρόσβαση στη στέγαση και στην υγειονομική περίθαλψη στα νοσοκομεία του ΕΣΥ καθώς και το πλήρες δικαίωμα πρόσβασης σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης για τα παιδιά των προσφύγων μέσα στα δημόσια σχολεία μαζί με όλα τα άλλα παιδιά, χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις.

Στηρίζουμε τους αγώνες των εκπαιδευτικών και των εργαζόμενων στα νοσοκομεία για μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση της Παιδείας και της Υγείας για να καλύπτουν τις ανάγκες όλων. Προωθούμε τις συντονισμένες κινητοποιήσεις σε επίπεδο γειτονιάς, δήμων και πανελλαδικά για τη διεκδίκηση αυτών των κατακτήσεων και για την απομόνωση των φασιστικών κινήσεων με το μανδύα των «αγανακτισμένων κατοίκων».

Ταυτόχρονα, δίνουμε τη μάχη μέσα και έξω από τα δικαστήρια για την καταδίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής.

Μπορούμε να κλείσουμε το δρόμο στην απειλή της ακροδεξιάς σε όλη την Ευρώπη με κοινούς αγώνες και συντονισμό, με τους αγώνες σε κάθε χώρα αλλά και με πανευρωπαϊκές κινητοποιήσεις όπως πέρσι στις 19

Μάρτη και τις διαδηλώσεις για ανοιχτά σύνορα από τον Εβρο μέχρι το Καλάι.

Γι’ αυτό: καλούμε σε νέο πανευρωπαϊκό συντονισμό στις **18 Μάρτη 2017** με πανεθνικά συλλαλητήρια σε όλες τις πρωτεύουσες, όπως ήδη αποφασίστηκε στο Λονδίνο.

Συνεχίζουμε τις μαζικές κινητοποιήσεις στο Εφετείο της Αθήνας όπου διεξάγεται η δίκη της Χρυσής Αυγής.

Συνεχίζουμε την πάλη για ανοιχτά σύνορα, ανοιχτές πόλεις με άμεση κλιμάκωση για να επιβάλουμε ότι όλα τα προσφυγόπουλα θα πάνε στα σχολεία με πρωτοβουλίες δράσης σε όλες τις γειτονίες, μαζί με τους εκπαιδευτικούς, γονείς, φοιτητικούς συλλόγους.

Οργανώνουμε μαζική συμμετοχή στις **25 Οκτώβρη** στο πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο που καλούν ΔΟΕ-ΟΛΜΕ. Συμμετέχουμε στη διαδήλωση στις **20 Οκτώβρη** με αιχμή την υπεράσπιση του δικαιώματος των προσφυγόπουλων στην εκπαίδευση και το κλείσιμο των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

Θα φτάσουμε στην πανευρωπαϊκή κλιμάκωση της 18 Μάρτη 2017 με πολλούς σταθμούς αντιφασιστικής και αντιρατσιστικής δράσης σε κάθε χώρο δουλειάς και σπουδών, σε κάθε γειτονιά και πόλη, μαζί με όλες τις κοινωνότητες μεταναστών και προσφύγων και όλο το εργατικό κίνημα.

Ενάντια στη ρατσιστική Ευρώπη-Φρούριο, οι πρόσφυγες είναι όλοι καλοδεχούμενοι. Με αυτή τη συζήτηση άνοιξαν οι διαδικασίες της Διεθνούς Συνάντησης της ΚΕΕΡΦΑ το περασμένο Σαββατοκύριακο.

Στο θάνατο του **Ντάριο Φο**, “ένα πλήγμα για όσους παλεύουμε για μια καλύτερη κοινωνία καθώς τον θυμόμαστε το 2002 στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ στη Φλωρεντία όταν πρωτοστατούσε στην υποδοχή των προσφύγων από εκείνη την περίοδο”, αναφέρθηκε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ ανοίγοντας τη συζήτηση. “Βρισκόμαστε εδώ μετά από μια συγκλονιστική χρονιά, με την εμφάνιση του τεράστιου κινήματος αλληλεγγύης στους πρόσφυγες που ανάγκασε να ανοίξουν τα σύνορα της Ευρώπης”, συνέχισε, “Δεν ανήκει στο παρελθόν αυτό το κίνημα. Οι κυβερνήσεις συνεχίζουν τις ρατσιστικές πολιτικές, με τη FRONTEX, το NATO, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τους φράχτες, κλείνοντας τα σύνορα και υπογράφοντας τη ρατσιστική συμφωνία με την Τουρκία.

Είναι σκάνδαλο αυτή η πολιτική που συνεχίζει να πνίγει πρόσφυγες, που τους στοιβάζει σε νησιά φυλακές, σε κέντρα χωρίς δικαιώματα, σε άθλιες συνθήκες, στο στόχαστρο των φασιστών. Είναι μια εγκληματική πολιτική που κοστίζει ανθρώπινες ζωές. Ιδιαίτερα για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που υποτίθεται αναφέρεται στην Αριστερά. Είναι σε κόντρα με το κίνημα, τους εργάτες και τη νεολαία. Οι πρόσφυγες είναι κόσμος της αραβικής άνοιξης, που αντιστάθηκε σε δικτάτορες. Μιλάνε για τζιχαντιστές οι ίδιοι που βομβαρδίζουν τις χώρες τους, για να δικαιολογήσουν τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, για να διασπάσουν την εργατική αντίσταση. Οι ίδιοι που φτάνει για τις απολύσεις, την ανεργία, τη μαζική φτώχεια, το ρήμαγμα των νοσο-

Πρόσφυγες καλοδεχούμενοι!

Αντιπροσωπεία της Διεθνούς συνάντησης βαδίζει προς τον Εθναίωνα, την Κυριακή 16/10

κομείων, που φέρνουν τα μνημόνια, που θέλουν να ξεπληρώσουμε το χρέος τους, ρίχνουν την ευθύνη στους φτωχότερους, τους κατατρεγμένους, ψάχνουν για αποδιοπομπαίους τράγους.

Επιθέσεις

Δε θα τους αφήσουμε. Είμαστε σε πόλεμο με αυτή την πολιτική που στρέφεται κατά της τάξης μας. Έχουμε να συγκρουστούμε με τους φασίστες. Καταφέραμε να στείλουμε τη Χρυσή Αυγή στο εδώλιο, αλλά προσπαθούν πατώντας πάνω στην ρατσιστική επίθεση να ξαναβγάλουν τα τάγματα εφόδου. Τους είδαμε στο Ρέθυμνο, στα Ωραιόκαστρα, να προσπαθούν να νομιμοποιηθούν ξανά.

Ότι η χρονιά ήταν γεμάτη αγώνες είναι αυτό που μας κάνει αισιόδοξους ότι μπορούμε να νικήσουμε. Η μεγάλη διαδήλωση ενάντια στο φράχτη του Έβρου με τη στήριξη συνδικάτων, κινήσεων και όλης της αρι-

στεράς, έδειξε τη δυναμική. Ότι στο Ρέθυμνο ξεσηκώθηκε όλη η Κρήτη, δείχνει τη δύναμη. Ότι στις 19 Μάρτη είχαμε μεγάλα πανευρωπαϊκά συλλαλητήρια που συγκρούστηκαν με την Ευρώπη Φρούριο δείχνει ότι μπορούμε να πάμε μπροστά αυτό το κίνημα. Θα βρεθούμε έξω από τα σχολεία, στα δημοτικά συμβούλια, σε κάθε γειτονιά, ενάντια στους ρατσιστές. Πολύς κόσμος είναι αγανακτισμένος από τις πολιτικές των μνημονίων, δε θέλουμε να γίνει βορά αυτών των κυκλωμάτων. Θα πρωτοστατήσουμε για απεργίες και καταλήψεις, όπως στο Περιστέρι, που λένε οι πρόσφυγες είναι καλοδεχούμενοι.

Θα είμαστε στις 20 Οκτώβρη στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο, στις 25 Οκτώβρη στο πανεκπαιδευτικό. Θα συνεχίσουμε τη μάχη για την καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Θα συνεχίσουμε τον πανευρωπαϊκό συντονισμό με τη νέα διεθνή μέρα το Μάρτη του 2017”.

Την εμπειρία από το παγκρήτιο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό ξεσηκωμό στο Ρέθυμνο το προηγούμενο Σάββατο 8 Οκτώβρη μετέφερε στη συνέχεια η **Μαριλού Νταούλη**, φοιτήτρια από την ΚΕΕΡΦΑ Ρεθύμνου. “Τις προηγούμενες βδομάδες υπήρχε δημοτικό συμβούλιο που θα αποφάσιζε την εγκατάσταση των προσφύγων ή όχι. Σε κεντρικούς δρόμους κυκλοφόρησαν αφίσες χωρίς υπογραφή ότι ‘για την οικογένειά μας δε τους θέλουμε, θα αμαυρώσουν τη φυλή μας’. Συντονιστήκαμε αμέσως με αλληλέγγυους και σωματεία, κάναμε μία συνέλευση που αποφάσισε ότι δε θα αφήσουμε τους φασίστες να έχουν λόγο στο δημοτικό συμβούλιο και έξω από το δημαρχείο και καταφέραμε να συσπειρώσουμε κόσμο που ήταν απέναντί τους εκείνη τη μέρα.

Ήταν φανερή η συνεργασία της αστυνομίας και των ΜΑΤ μαζί τους. Μας απώθησαν, ενώ αυτούς τους

άφησαν να χτυπάνε και να τραμπουκίζουν κόσμο μέσα στους δρόμους, απλούς πολίτες σε στάσεις, γυναίκες και παιδιά. Αποφασίσαμε παγκρήτιο συλλαλητήριο στις 8/10. Ήταν μια τεράστια διαδήλωση, η μεγαλύτερη τα τελευταία δέκα χρόνια. Μέσα από αυτό το συντονισμό, οργανώσαμε εξορμήσεις, πρώτη φορά άνθρωποι πήγαν στα χωριά, στα πανεπιστήμια πέρασαν ψηφίσματα που τα στήριξαν όλοι. Δεν έχει τελειώσει τίποτα, έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας, ήδη με τη κηδεία του Πατακού ήρθαν χρυσαυγίτες στο Ρέθυμνο. Οι τοπικές ΚΕΕΡΦΑ παίζουν πολύτιμο ρόλο, πρέπει να τις δυναμώσουμε παντού”.

Μετά τους **Μηράιαν Ρίτσαρντσον** και **Στηβ Σεντάρ** από τη Βρετανία και την Καταλωνία αντίστοιχα, το λόγο πήρε ο **Δημήτρης Αγγελίδης**, δημοσιογράφος που αναφέρθηκε στο κλείσιμο των συνόρων, στο κίνημα αλληλεγγύης και τα αιτήματά του, στη ρατσιστική συμφωνία της ΕΕ με την Τουρκία, στις επιτροπές ασύλου. Ενημέρωσε ότι 668 μετανάστες και πρόσφυγες έχουν απελαθεί με τα πλοία και τα αεροπλάνα της FRONTEX, 214 που έφτασαν στην Ελλάδα μετά τις 21 Μάρτη έχουν απελαθεί με τα προγράμματα “οικειοθελούς” απέλασης του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης.

Με τη σειρά του ο **Κώστας Καραχιάς**, πρόεδρος του συλλόγου εργαζομένων στο νοσοκομείο Άγιος Σάββας, μίλησε για τις μάχες και τις πρωτοβουλίες των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία και των συνδικάτων τους για το καλοσώρισμα των προσφύγων και των μεταναστών χωρίς χαρτιά, για το πέταγμα των φασιστών έξω από τα νοσοκομεία.

Α.Β.

Οι παρεμβάσεις στη συζήτηση ξεκίνησαν με τη **Νέλλη Σπηλιωπούλου**, ταμιά του ΔΣ της ΠΟΕΣΥ, που χαιρέτισε τη Συνάντηση εκ μέρους της Ομοσπονδίας των Δημοσιογράφων και διάβασε την πρόσφατη απόφαση-καταγγελία της για τη δράση των ακροδεξιών ρατσιστών:

“Η Πανελληνία Ομοσπονδία Ενώσεων Συντακτών (ΠΟΕΣΥ) εκφράζει την απόλυτη στήριξη της στους συναδέλφους της Λέσβου και της Χίου, που το τελευταίο διάστημα λόγω της κάλυψης στο προσφυγικό ζήτημα, δέχονται απειλές και προπηλακισμούς από ακροδεξιά – ρατσιστικά στοιχεία, θέμα για το οποίο έχει ήδη υπάρξει ενημέρωση των Εισαγγελικών Αρχών”, αναφέρει.

“Η μέχρι σήμερα ατιμωρησία των στοιχείων αυτών τα έχει αποθρασύνει, με αποτέλεσμα να δημιουργούν συνεχώς περιστατικά, όπως αυτά που πρόσφατα σημειώθηκαν με προκλήσεις μελών της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο όπου

διεξάγεται η σχετική δίκη, αλλά και τραμπουκισμούς σε βάρος δημοκρατικών πολιτών σε άλλα σημεία της χώρας (Ρέθυμνο, κλπ).

Η ΠΟΕΣΥ καλεί κάθε συνάδελφο να καταγγείλει όσα τέτοια περιστατικά αντιληφθεί και να συνεχίσει να δίνει τη μάχη της ενημέρωσης, που σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να αποδίσουν τραμπουκισμοί και απειλές. Επίσης η ΠΟΕΣΥ καλωσορίζει και χαιρετίζει τις ξένες αντιπροσωπείες αντιφασιστικών και αντιρατσιστικών κινήσεων που θα επισκεφτούν στις 15 και 16 Οκτωβρίου τη χώρα μας στα πλαίσια διεθνούς διημέρου της ΚΕΕΡΦΑ.

Ιστορική μνήμη

Τέλος η Ομοσπονδία των δημοσιογράφων χαιρετίζει τις φωνές της λογικής που υψώνουν γονείς και μαθητές σε αρκετά σχολεία της χώρας που δηλώνουν την ευαρέσκειά τους στο να φοιτήσουν μαζί με τα ελληνόπουλα και τα προσφυγόπουλα. Η Ελλάδα υπήρξε χώρα που είδε στο παρελθόν τα παιδιά της να γίνονται

πρόσφυγες και χρέος των δημοσιογράφων είναι τόσο να διασώζουν την ιστορική μνήμη και να μην αφήνουν έδαφος στην αναβίωση ακραίων ξενόφобων αντιλήψεων και πρακτικών”.

Στα προβλήματα των προσφύγων στα στρατόπεδα συγκέντρωσης στάθηκαν ο **Αχμετ Αχμετ** από τα Διαβατά και ο **Μιλβάζ Μοχαμεντί** από το Ελληνικό. Ο **Πάνος Γκαργκάνας** εξήγησε γιατί η προσπάθεια των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων τόσο να αποτρέψουν τους πρόσφυγες από το να έρχονται όσο και να πιασθούν στο κίνημα και να αντιστρέψουν το κλίμα αλληλεγγύης έχει αποτύχει. Η **Μάνια Παπαδημητρίου**, ηθοποιός, διάβασε μήνυμα του **Γιώργου Τυρίκου Εργά** αλληλέγγυου από τη Μυτιλήνη. Τις αντιρατσιστικές και αντιφασιστικές μάχες στον Πειραιά περιέγραψε ο **Μιχάλης Πέππας** από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ.

“Η μάχη ενάντια στο ρατσισμό συνδέεται με τη μάχη ενάντια στη λιτότητα και τα μνημόνια, ενάντια στο ψεύτικο ρεαλισμό ότι δε χωράμε και δεν μπορούμε να ντύσουμε, να περιβάλψου-

με, να στεγάσουμε τους πρόσφυγες”, είπε τέλος ο **Κώστας Τορπουζίδης** από την ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης. “Η κυβέρνηση βοηθά και αναπαράγει αυτόν τον ψεύτικο ρεαλισμό που χρησιμοποιούν η άκρα δεξιά και οι φασίστες. Η πλατεία πλειοψηφία του κόσμου όμως είναι με τους πρόσφυγες. Χτες πριν ξεκινήσουμε το ταξίδι μας για εδώ, βγήκαμε στην πόλη με την καμπάνια για ανοιχτά σχολεία για τα προσφυγόπουλα. Οι υπογραφές ήταν εξίσου πολλές με αυτές της καμπάνιας ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού και του ρεύματος την οποία επίσης έχουμε ξεκινήσει το τελευταίο διάστημα.

Χρειάζεται κοινή δράση. Στις 19 Μάρτη φέτος δώσαμε τη μάχη μαζί με τους πρόσφυγες, και με κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ. Πρόσφατα το κάναμε στο Ωραιόκαστρο, με επιλογή ότι θα στήριζουμε την διαδήλωση του ΚΚΕ και αποδείχτηκε μια πολύ θετική εμπειρία. Η ΚΕΕΡΦΑ είναι προωθητική και στη δράση και τις ιδέες, οι τοπικές μας επιτροπές πρέπει να δυναμώσουν και να απλωθούν παντού”.

Στη φυλακή οι νεοναζί

Στη διάρκεια των τοποθετήσεων το λόγο πήρε ο Κώστας Μανταΐος, πρόεδρος ΣΦΕΑ, ο οποίος κάλεσε “σε ξεσηκωμό για να τους φράξουμε το δρόμο”.

Ο Γιώργος Μακρυνός, δημοτικός σύμβουλος για θέματα μετανάστευσης του Δήμου Κορυδαλλού, θύμισε τη θέση του Δήμου και της πόλης, που απαιτεί την καταδίκη της Χρυσής Αυγής και υποστήριξε τη μεταφορά της δίκης στο Εφετείο, τονίζοντας ότι χρειάζεται να δοθεί η μάχη της καθημερινότητας κόντρα στο φασισμό.

Ο Γαβριήλ Κασσιμάτης αντιπρόεδρος EUROMΕΙ και Γενικός Γραμματέας ΠΟΣΠΕΡΤ, θύμισε τη στήριξη που δίνει η ΕΡΤορη στην ΚΕΕΡΦΑ και σε κάθε αντιρατσιστική αντιφασιστική δράση, τονίζοντας ότι οι δημοσιογράφοι της ΕΡΤ δίνουν τη μάχη να μην έχουν θέση στα μικρόφωνα της ΕΡΤ οι φασίστες. Ο Άρης Παναγιωτίδης από την ΚΕΕΡΦΑ Ιωαννίνων είπε ότι οι προσπάθειες των φασιστών ενάντια στους πρόσφυγες απέτυχαν, φέρνοντας το τρανταχτό παράδειγμα της Κόνιτσας όπου τα προσφυγόπουλα μπήκαν στα σχολεία με χειροκροτήματα. Στη συνέχεια το λόγο πήρε η Σάιντα Ντερασί, από την Κίνηση 21 Μάρτη, της Ολλανδίας και ο Κυριάκος Κουλιάρης, από την Εργατική Δημοκρατία στην Κύπρο.

Η Ελευθερία Κουμάντου, από το Golden Dawn Watch, μίλησε για την απευθείας μετάδοση της δίκης της Χρυσής Αυγής και ζήτησε να υπάρχει αντιφασιστικό ακροατήριο στη δίκη. Ο Νεκτάριος Χαιντάρ από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας μίλησε για τη δίκη της Μανωλάδας και τη στήριξη που έδωσαν τα σωματεία της πόλης, τονίζοντας ότι αυτή η μάχη είναι ξανά μπροστά γιατί δύο μπράβοι που καταδικάστηκαν πάνε στο Εφετείο. Θύμισε επίσης τη δίκη του Δημάρχου Πάτρας επειδή αρνήθηκε να δώσει στοιχεία στους Χρυσαιγίτες.

Ο Αντώνης Ρέλλας από την Κίνηση Χειραφέτησης Αμεα Μηδενική Ανοχή, ξεσκέπασε την υποκρισία των χρυσαιγιτών που φωτογραφήθηκαν στη βουλή με τους παραολυμπιονίκες τη στιγμή που είναι νοσταλγοί του Χίτλερ ο οποίος οδήγησε εκατοντάδες ανήλικους στο θάνατο. Ο Λάμπης Κατσιάπης, μέλος συντονιστικού Λαϊκής Συνέλευσης Ν.Φιλαδέλφειας και ο Λεωνίδας Κοντουδάκης από την ΚΕΕΡΦΑ Νίκαιας, μίλησαν για τις μάχες που δίνουν οι τοπικές ΚΕΕΡΦΑ στις γειτονιές τους.

Η καμπάνια για τη δίκη-καταδίκη της Χρυσής Αυγής και η πάλη ενάντια στο φασισμό στην Ευρώπη, ήταν το κεντρικό θέμα συζήτησης τη δεύτερη μέρα της Διεθνούς Συνάντησης και Πανελλαδικής Συνέλευσης κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού.

Τη συζήτηση άνοιξε ο Κώστας Παπαδάκης από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, ο οποίος έκανε μία αποτίμηση της εξέλιξης της δίκης και της προοπτικής της. «Δεν είμαστε ικέτες καμίας αστικής Δικαιοσύνης. Ξέρουμε ότι και η δικαστική εξουσία και οι κατασταλτικοί μηχανισμοί, δεν είναι σύμμαχοι και ότι η κυβέρνηση της αριστεράς όχι μόνο δεν τους θίγει, αλλά συχνά ανέχεται την επίδειξη της δύναμής τους, ενώ ήδη εξυφάνεται η προσπάθεια συμμαχίας της με τα ανώτερα στρώματα των δικαστών. Αλλά εμείς είμαστε εκεί για να μην αυθαιρετήσουν ξανά όπως αυθαιρέτησαν πριν τη δολοφονία Φύσσα που θάβανε τις δικογραφίες και τα αδικήματα. Είμαστε εκεί όπως είμαστε απέναντι σε κάθε εξουσία για να απαιτήσουμε την έννομη προστασία της κοινωνίας γιατί οι ελευθερίες και τα δικαιώματα δεν παραχωρήθηκαν από καμιά αστική τάξη, κατακτήθηκαν με τους αγώνες μας.

Ποτέ ξανά

Είμαστε εκεί γιατί είμαστε η συνέχεια μίας αριστεράς που διδάσκεται από τα λάθη της, που δεν θα επιτρέψει ξανά να αθωωθούν οι δοσίλογοι, όπως ο Κοτζιμάνης και ο Εμμανουηλίδης οι δολοφόνοι του Λαμπράκη που βγήκαν από τη φυλακή».

Τόνισε ιδιαίτερα το μεγάλο ενδιαφέρον για τη δίκη που εκφράζεται μέσα από δεκάδες συγκεντρώσεις αλλά και την παρουσία στο ακροατήριο κόσμου από όλο το φάσμα της Αριστεράς. “Τα πολιτικά αποτελέσματα μέχρι τώρα είναι εμφανή. Η Χρυσή Αυγή είναι καθηλωμένη παρά την ευνοϊκή συγκυρία της ανόδου της ακροδεξιάς στην Ευρώπη. Τα τάγματα εφόδου δεν δρουν, είναι παράλυτα, δεν τολμάνε, αδυνατούν να αξιοποιήσουν ακόμα και τα μεμονωμένα ρατσιστικά παραληρήματα στο Ωραιόκαστρο και στη Χίο. Και έχει σημασία αυτό γιατί είναι αποτέλεσμα της δράσης του αντιφασιστικού κινήματος, που δεν αφήνει χώρο στην ακροδεξιά για να εκμεταλλευτεί λαϊκιστικά την κοινωνική δυσарέσκεια και να

Ο Κώστας Παπαδάκης στο βήμα της Συνάντησης

παίζει το ρόλο εκείνο το οποίο το κατεστημένο την προόριζε. Φανταστείτε πώς θα ήταν τα πράγματα αν δεν είχαμε αυτή τη δίκη, σε μία Ελλάδα με μία κυβέρνηση που έχει ξεφτιλίσει κάθε έννοια αριστεράς και έχει προδώσει τον αντιμνημονιακό αγώνα και ταυτόχρονα αποτελεί πύλη υποδοχής προσφύγων στην Ευρώπη. Φανταστείτε τι θα σήμαινε για όλη την Ευρώπη το να είχαμε εδώ πέρα μία Χρυσή Αυγή να καλπάζει ή ένα ακροδεξιό κίνημα σε άνοδο. Και αυτό πιστώνεται στο αντιφασιστικό κίνημα και στην πρωτοπόρα δράση της ΚΕΕΡΦΑ”.

Αμέσως μετά το λόγο πήρε ο Νταβίντ Άλμπριτς από την Πλατφόρμα ενάντια στο ρατσισμό Βιέννης και στη συνέχεια ο Παρασκευάς Ψάνης, από την ΚΕΕΡΦΑ Λέσβου τόνισε: “Με τη συμφωνία ΕΕ- Τουρκίας τα πάντα έχουν μπλοκαριστεί, οι πρόσφυγες δεν μετακινούνται στην ηπειρωτική Ελλάδα και συσσωρεύονται ξανά στο νησί. Στο γνωστό Hot Spot της Μόριας δυναμικότητας 750 ατόμων μένουν τώρα 4χιλιάδες άνθρωποι. Έχουμε και την επανεμφάνιση της ακροδεξιάς τοπικής της ΝΔ, η οποία σε σύμπλευση με τους Ναζί, και με κύριο ενορχηστρωτή το βουλευτή της ΝΔ Αθανασίου, κινούν τα νήματα, υποκινώντας διαμαρτυρίες δήθεν γονέων, στην πραγματικότητα Ναζί και ακροδεξιών, να διαμαρτυρηθούν για τη φοίτηση στα σχολεία των προσφυγόπουλων.

Προς το παρόν φάγανε τα μούτρα τους γιατί υπήρξε έντονη αντίδραση και το πήραν πίσω. Λόγω αυτών των συμβάντων πήραμε την πρωτοβουλία για τη διοργάνωση μίας παλλεσβιακής κινητοποίησης στις 18/10. Ανταποκρίθηκαν πολλά σωματεία και συλλογικότητες όσο δεν φανταζόμασταν”.

Πλήγμα

“Μετά την άσκηση της ποινικής δίωξης και την έναρξη της δίκης, είδαμε τα τάγματα εφόδου να αποσύρονται από τους δρόμους και τη Χρυσή Αυγή να λουφάζει”, ξεκίνησε την ομιλία του ο Γιάννης Μπασκάκης, δημοσιογράφος. “Αυτό από μόνο του αποτέλεσε μεγάλο πλήγμα για τη ναζιστική οργάνωση. Γιατί υποχρεώθηκε να σταματήσει να στέλνει στο ακροατήριό της το μήνυμά της που δεν είναι άλλο από την εγκληματική της δράση στο δρόμο...“Τα στοιχεία είναι συντριπτικά όσο και αν η οργάνωση αρνείται τις πράξεις της, όσο και αν συνήγοροί της επιδίδονται σε άγριες επιθέσεις υπονόμευσης και εκφοβισμού των θυμάτων που καταθέτουν ως μάρτυρες όπως ο Αμπουζίτ Εμπάρακ, όσο και αν αρνείται την ιδεολογία της, όσο και αν αρνείται στελέχη της όπως ο Ρουπακιάς στον οποίο επιχειρεί να φορτώσει εξ ολοκλήρου τη δολοφονία του Π. Φυσσα...”

Αυτός είναι ο περίφημος δρόμος που έχασε η Χρυσή Αυγή με-

τά την ποινική δίωξη και με τη συνδρομή του αντιφασιστικού κινήματος. Επειδή η ΧΑ δεν μπορεί να επαναφέρει τα τάγματα εφόδου εξ αιτίας της δίκης φαίνεται ότι προσπαθεί να χρησιμοποιήσει την τακτική των αγανακτισμένων κατοίκων που είχε πριν μπει στο κοινοβούλιο, αυτή όμως η προσπάθεια βλέπουμε να απομονώνεται από το αντιφασιστικό κίνημα”.

Μετά την ομιλία του Απύλα Ντιρίμ από την Τουρκία το λόγο πήρε η Νίκη Αργύρη, από το συντονιστικό της ΚΕΕΡΦΑ, που έφερε τα παραδείγματα των μαχών όπου οι Χρυσαιγίτες προσπάθησαν να εμφανιστούν όπως στον Πειραιά, στο Ρέθυμνο, στη Χίο, το 66ο γυμνάσιο Κολωνού.

“Χρειάζεται να συνεχίσουμε και να δώσουμε τη μάχη όχι μόνο στα σχολεία, στις γειτονιές και στους δρόμους αλλά και μέσα στο Εφετείο σε κάθε δικάσιμο. Όπως στις 19/9 που ήταν η μοναδική μέρα που οι φασίστες δεν τόλμησαν να εμφανιστούν γιατί υπήρχε η απόφαση της στάσης εργασίας των συνδικάτων της ΑΔΕΔΥ. Είναι μάχη να συνεχίσουμε να είμαστε εκεί όλοι οι αντιφασίστες, όλη η αριστερά και οι μετανάστες μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ. Σε κάθε πόλη θα χρειαστούν πρωτοβουλίες για ανοιχτές μέρες δράσης που θα απαιτούμε την καταδίκη της Χρυσής Αυγής”.

Κ.Θ.

Όλα τα προσφυγόπουλα στα σχολεία, μαζί με όλα τα παιδιά

Βρέθηκα αυτή τη βδομάδα σε μία σειρά από πόλεις που ήρθαν στην επικαιρότητα και συζήτησα με γονείς, στον Προφήτη και στο Ωραιόκαστρο. Όποιοι πιστεύει ότι σήμερα στην Ελλάδα αυτό που βιώνουμε είναι η γενική άρνηση του δικαιώματος των παιδιών των προσφύγων να μπαίνουν στα σχολεία, κάνει λάθος. Πρόκειται για μεμονωμένες περιπτώσεις. Υπάρχουν ακροδεξιές κινήσεις, όπου πολλές φορές συμμετέχουν και γονείς οι οποίοι πιστεύουν σε μία σειρά από θήθεν επιχειρήματα, που φέρνουν πάρα πολύ συστηματικά οι ακροδεξιοί αγύρτες.

Το Υπουργείο δήλωσε τη Δευτέρα ότι τα προσφυγόπουλα μπαίνουν επιτέλους στο σχολείο. Είπαν ότι 1500 προσφυγόπουλα διαβαίνουν το κατώφλι του σχολείου. Μα με τους δικούς τους αριθμούς τα προσφυγόπουλα σχολικής ηλικίας είναι 22.000. Τα υπόλοιπα 20.500 παιδιά που βρίσκονται; Οι εφημερίδες γράφουν συγκεκριμένα πόσα παιδιά πάνε και σε ποιο σχολείο. Και όταν πρόσθετε κανείς τους αριθμούς έβγαζε τον αριθμό 583. Το ότι ούτε τόσα πήγαν τελικά, πήγαν πολύ λιγότερα από τα μισά σε αυτά τα σχολεία, είναι μία άλλη ιστορία.

Πολλά περισσότερα παιδιά βρίσκονταν πράγματι μέσα στα σχολεία. Σίγουρα πολλές εκατοντάδες. Μπορεί και χιλιάδες. Είναι τα παιδιά που φιλοξενούνται από οικογένειες Ελλήνων, τα παιδιά που βρέθηκαν στις διάφορες καταλήψεις στις μεγάλες πόλεις και είναι πιθανόν και τα παιδιά των οποίων οι οικογένειες διαβιώνουν σε νοκιασμένα διαμερίσματα από ΜΚΟ.

Στις 24 Φεβρουαρίου ο Υπουργός Παιδείας μιλώντας στην ειδική σύνοδο των υπουργών Παιδείας των χωρών της ΕΕ, παρουσίασε το «ελληνικό σχέδιο δράσης για την αντιμετώπιση του νέου προσφυγικού κύματος στον τομέα της εκπαίδευσης», το οποίο δέχτηκε τα συγχαρητήρια από όλους τους υπουργούς και ακόμη και πολλών επιστημόνων. Το σχέδιο ήταν πολύ προχωρημένο. Μίλαγε για την αναγνώριση, ότι πρέπει να προωθήσουμε το αίτημα των προσφύγων να πάνε σε άλλες χώρες και μάλιστα εμείς θα τους προετοιμάσουμε. Δεύτερο, αναγνώρισε ότι το σημαντικότερο απ' όλα είναι η διδασκαλία της μητρικής γλώσσας και η χρησιμοποίησή της για τη διδασκαλία όλων των άλλων πραγμάτων. Αυτά τα επανέλαβε στις 2 Αυγούστου ακόμη μια φορά. Και μετά στις 29 Αυγούστου ήρθε το πρώτο σχέδιο του Υπουργείου Παιδείας, το οποίο έλεγε θα κάνουμε τάξεις υποδοχής στα κανονικά σχολεία και μάλιστα δύο διαφορετικών ταχυτήτων και πιθανόν αν χρειαστεί και κάπου αλλού. Και μετά στις 23 Σεπτεμβρίου υπήρχε μονάχα το κάπου αλλού και τίποτα από όλα τα υπόλοιπα.

Πώς κρίνουμε λοιπόν αυτά τα οποία συμβαίνουν σήμερα; Η απάντηση είναι απλή: όποια παιδιά ήταν σε καταλήψεις, όποια παιδιά φιλοξενούνταν σε οικογένειες, αυτά βρίσκονται μέσα στα κανονικά σχολεία. Και εκεί θα πρέπει να φροντίσουμε εμείς –αφού το υπουργείο Παιδείας παραχώρησε επίσημα πια τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας σε κάποιες ΜΚΟ.

Αυτό που βιώνουμε σήμερα από την κυβέρνηση, πέρα από τα ωραία λόγια, είναι ότι όπως επέλεξε συνειδητά το πιο απάνθρωπο πρόγραμμα στέγασης προσφύγων, μακριά από τις πόλεις και τα χωριά, μέσα σε στρατόπεδα σε απάνθρωπες συνθήκες, έτσι επέλεξε και το πιο απάνθρωπο σύστημα εκπαίδευσης για τα παιδιά τους. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο ότι εκεί που πήγαν τα παιδιά σε ορισμένα σχολεία χρειάστηκε να στείλει και τα ΜΑΤ, θυμίζοντας άλλες εποχές από άλλες χώρες όταν ξεκινούσε η προσπάθεια να μπουν τα παιδιά των μειονοτήτων μέσα στα σχολεία.

Θα έπρεπε να ντρέπονται. Και επειδή η εκπαίδευση δεν είναι κάτι που μπορεί να περιμένει, κάθε μέρα χαμένη για κάθε παιδί σημαίνει πολλά χαμένα χρόνια αργότερα, εμείς χρειάζεται να οργανώσουμε τα πράγματα με τέτοιο τρόπο που θα δείχνουν ότι μπορούμε να βάλουμε μέσα στα κανονικά σχολεία τα προσφυγόπουλα.

Γιώργος Τσιάκαλος, καθηγητής ΑΠΘ

Την ένταση της καμπάνιας της ΚΕΕΡΦΑ για ανοιχτά σχολεία για όλα τα προσφυγόπουλα, σηματοδότησε η συζήτηση με το ίδιο θέμα που έγινε στη διάρκεια της Διεθνούς Συνάντησης και Πανελλαδικής Συνέλευσης κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού. Σας διαλύνές σήλεις μπορείτε να διαβάσετε τις εισηγήσεις και τις παρεμβάσεις αυτής της συζήτησης.

Οι τοπικές ΚΕΕΡΦΑ μαζί με γονείς, εκπαιδευτικούς, μαθητές και όλους τους αλληλέγγυους θα συνεχίσουν τη μάχη για να μπουν όλα τα παιδιά των προσφύγων κανονικά μέσα στα σχολεία, μαζί με όλα τα παιδιά, δίνοντας ταυτόχρονα τη μάχη για μαζικούς διορισμούς και αύξηση της χρηματοδότησης για τα δημόσια σχολεία.

Με τις αφίσες και τις προκηρύξεις της νέας καμπάνιας έγινε η πρώτη παρέμβαση αμέσως μετά τη λήξη του διημέρου στο στρατόπεδο του Ελαιώνα, όπου οι διεθνείς αντιπροσωπείες μετέφεραν μηνύματα αλληλεγγύης και συνομιλήσαν με επιτροπή προσφύγων για τα αιτήματά τους, για πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και ένταξη των παιδιών στα σχολεία χωρίς αποκλεισμούς.

Το γεγονός ότι λίγα έστω προσφυγόπουλα έχουν μπει σε σχολεία είναι ένα πρώτο βήμα για να μπορέσουμε να διεκδικήσουμε σχολεία ανοιχτά σε μία κοινωνία ανοιχτή για τους πρόσφυγες. Είναι μία νίκη απέναντι στο ρατσιστικό τόξο. Το πνεύμα των γιγανθών της Λέσβου, η αλληλεγγύη είναι εδώ και είναι πιο δυνατή.

Όμως ο τρόπος με τον οποίο ανοίγει η κυβέρνηση τα σχολεία για τους πρόσφυγες είναι μισός και εγκυμονεί εξαιρετικά σοβαρούς κινδύνους. Το να φτιαχτεί ένας «φράκτης των 2μμ» μέσα στα σχολεία. Τα κίνητρα της κυβέρνησης για αυτή την εξέλιξη δεν είναι παιδαγωγικά. Είναι απόρροια των συμβιβασμών της κυβέρνησης με τη ρατσιστική Ευρώπη-Φρούριο και της συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας. Δεν μπορεί να υπάρξει παιδαγωγικό κριτήριο σαν δικαιολογία για αυτόν τον φράκτη.

Ο δεύτερος κίνδυνος είναι ότι τα παιδιά των ντόπιων θα μαθαίνουν ότι δίπλα τους, μέσα στο σχολείο τους, υπάρχει ένα άλλο σχολείο αόρατο –φάντασμα στο οποίο πηγαίνουν κάποια παιδιά με μόνο κριτήριο το ότι προέρχονται από διαφορετική χώρα. Με αυτόν τον τρόπο η κυβέρνηση δίνει τη δυνατότητα να στρογγυλοκαθίσει ο ρατσισμός μέσα στα σχολεία.

Ο τρίτος κίνδυνος είναι ότι ανοίγει κερκόπορτες για να υπάρξουν και άλλοι είδους τέτοιες δομές μέσα στην εκπαίδευση. Ως τώρα οι υποστηρικτικές δομές είχαν σκοπό να συγκλίνουν τις διαφορές. Ο τρόπος με τον οποίο μπαίνουν τώρα τα προσφυγόπουλα είναι για να μονοποληθούν αυτές οι διαφορές.

Ο τέταρτος κίνδυνος είναι η «ΜΚΟποίηση» της εκπαίδευσης.

Υπάρχει κίνδυνος να χρησιμοποιηθούν ως πολιορκητικός κριός για να διαλυθούν ακόμα περισσότερο οι εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών.

Ο δρόμος μπροστά μας είναι μακρύς για να κερδίσουμε το ανοιχτά σχολεία για όλα τα παιδιά. Δεν περιμένουμε την κυβέρνηση. Χρειάζεται πολιτική πρωτοβουλία και καμπάνια από τα συνδικάτα της εκπαίδευσης και το αντιρατσιστικό κίνημα. για να γράψουμε εμείς τα παιδιά στα σχολεία. Η λογική που λέει ότι πρέπει πρώτα να διορθωθούν τα χάλια της εκπαίδευσης και μετά να μπουν τα προσφυγόπουλα είναι υποκριτική. Δένει χειροπόδαρα στη λογική των μνημονίων και των περικοπών όλο το κίνημα και δεν πρέπει να την αφήσουμε να επικρατήσει.

Χρειάζεται τα συνδικάτα των εκπαιδευτικών σε συντονισμό με τα συνδικάτα των δίκμων, των νοσοκομείων, να διεκδικήσουμε προσλήψεις, για τάξεις υποδοχής, για προσωπικό με πλήρεις υποδομές εργασιακές σχέσεις και ασφαλιστικά δικαιώματα. Αυτοί που δουλεύουν αυτή τη στιγμή ως ωρομίσθιοι μειωμένου ωραρίου να γίνουν κατευθεϊαν μέλη των συνδικάτων, της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ.

Η απεργιακή δράση των συνδικάτων είναι η εγγύηση ότι μηνμόνια και ρατσισμός θα πέσουνε μαζί, ότι απέναντι στις λογικές που λένε ότι ο μεγάλος αριθμός των παιδιών είναι που φταίει για τα χάλια της εκπαίδευσης, έχουμε να τους απαντήσουμε ότι η διαγραφή του χρέους και όχι η διαγραφή των παιδιών και των δικαιωμάτων μας είναι αυτή που μπορεί να εγγυηθεί μία καλύτερη ζωή για όλους.

Σεραφείμ Ρίζος,
Σύλλογος Δασκάλων Χανίων

Να απομονώσουμε τους “ανησυχούντες”

Εκπαιδευτικοί από την Πανελλαδική Συνέλευση της ΚΕΕΡΦΑ μαζί με τα προσφυγόπουλα του Ελαιώνα

Μαθητές φοιτητές στη μάχη

Συγκλονιστικές ήταν οι παρεμβάσεις μαθητών και μεταναστών δεύτερης γενιάς στη διάρκεια της συζήτησης που ακολούθησε.

«Αποφασίσαμε να ξεκινήσουμε κατάληψη στο σχολείο», είπε στην τοποθέτησή του ο **Θεοδόσης Χαρίσης**, πρόεδρος 15μελούς του 2ου ΓΕΛ Περιστερίου. «Η συντριπτική πλειοψηφία των μαθητών καταγγέλλει τέτοιου είδους νοοτροπίες, θέλει τους πρόσφυγες μέσα στα σχολεία, και δεν θέλουμε απογευματινά γκέτο, γιατί έτσι δεν μπορούν να ενταχθούν κανονικά στην κοινωνία. Οι γονείς είναι μαζί μας, οι καθηγητές είναι μαζί μας, θέλουμε να έρθουμε και σε επαφή και με άλλα σχολεία για να συντονίσουμε τον αγώνα, για να είναι ανοιχτά τα σχολεία για κάθε προσφυγόπουλο, για κάθε με-

Θεοδόσης Χαρίσης

Αρίμπα Νούρ

τανάστη».

«Κάθε παιδί έχει δικαίωμα στη μόρφωση ανεξάρτητα από το χρώμα και τη θρησκεία του», είπε η **Αρίμπα Νούρ**, μαθήτρια στο 50ο γυμνάσιο Αθηνών. «Κάθε κοπέλα έχει δικαίωμα να φοράει τη μαντίλα και ό,τι άλλο θέλει. Ευχαριστούμε την ΚΕΕΡΦΑ που υπερασπίζεται τα δικαιώματά μας».

«Αυτές τις μέρες το προσφυγικό κύμα έχει ξεπηδήσει μνήμες για το τι αντιμετωπίσαμε εμείς όταν ήρθαμε οι Αλβανοί μετανάστες στην Ελλάδα», είπε η **Ιλρίντα Μουσαράι**, φοιτήτρια ΝΟΠΕ. «Το ότι κατάφεραν οι Αλβανοί μαθητές να μπουν στα σχολεία ήταν αποτέλεσμα αγώνων. Χάρη σε αυτούς είμαι σήμερα εδώ», τόνισε συγκινημένη η ίδια και σκορπίζοντας συγκίνηση σε όλο το ακροατήριο.

Στη συνέχεια ο **Αχμέντ Σαγιέντ** από την Πακιστανική Κοινότητα θύμισε τις μάχες που έχει δώσει η Κοινότητα για χαρτιά και δικαιώματα, ο **Αλέξανδρος Μαρτζούκος** από το Σωματείο Ελλήνων Ηθοποιών ενημέρωσε για πρωτοβουλία καλλιτεχνών να παίξουν μία θεατρική παράσταση δρόμου έξω από το 66ο Γυμνάσιο Κολωνού όπου το αντιρατσιστικό κίνημα σταμάτησε τους φασίστες.

Ο **Στέλιος Γιαννούλης** από την Επιτροπή Αναπληρωτών Χανίων, τόνισε ότι το κλειδί για να δώσουμε τη μάχη για την ένταξη των προσφύγων στα σχολεία είναι η πάλη των συνδικάτων και όλης της εργατικής τάξης και η σύνδεση της μάχης ενάντια στο ρατσισμό με τη μάχη ενάντια στα μνημόνια.

Ιλρίντα Μουσαράι

Από το κέντρο κράτησης του Ελαιώνα, διανεμήθηκαν -σαν προϊόντα -από 50 παιδιά σε 5 σχολεία που γεπνιάζουν. Ήταν το 2ο Ταύρου, το 81ο και το 87ο στα Κάτω Πετράλωνα, το 72ο στο Θησείο και το 66ο γυμνάσιο στον Κολωνό. Η εικόνα από το δικό μας σχολείο είναι ότι ήρθαν 41 παιδάκια. Τα τμήματα θα λειτουργούν 2-6 το απόγευμα με ωρομίσθιους αναπληρωτές, με μειωμένα εργατικά δικαιώματα, μέσα σε μία δομή γκέτο η οποία θα δημιουργηθεί μέσα στα δημόσια σχολεία.

Αυτός ο σχεδιασμός του υπουργείου μαζί με τον αιφνιδιασμό της τελευταίας στιγμής είναι ξεκάθαρα προβληματικός και έδωσε το σήμα σε ακροδεξιούς πάσης φύσεως να βγουν και να αντιδράσουν χρησιμοποιώντας τα γνωστά από παρόμοιες περιπτώσεις επιχειρήματα περί υγιεινισμού βόμβας και εκμεταλλευόμενοι την οργή του κόσμου απέναντι στη λιτότητα το ότι «ενώ δεν έχουμε λεφτά για Έλληνες τα δίνουμε στους ξένους».

Τέτοιου είδους αντιδράσεις υπήρχαν ευτυχώς από μειοψηφικά τμήματα γονιών. Από τη μία υπήρχαν οι μετριοπαθείς αντιδραστικοί, που είναι ανενημέρωτος κόσμος. Αυτοί μπορούν να κερδηθούν. Υπάρχει μία δεύτερη κατηγορία, που θα τους ονόμαζα σκληρούς ρατσιστές, που δεν καταδέχονται κανένα επιχείρημα και γι' αυτούς τα παιδάκια αυτά είναι κίνδυνος. Αυτοί ακολουθούν συγκεκριμένη μέθοδο και επαναλαμβανόμενη μεθοδολογία σε όλες τις συνελεύσεις γονέων που έχουν παρευρεθεί. Είναι ρατσιστές, φασίστες-χρυσαιγνίτες και χρειάζεται να τους απομονώσουμε.

Σε όσα σχολεία έγινε πολιτική δυναμική παρέμβαση της αριστεράς, γύρισε το κλίμα χάρη στη διάθεση της πλειοψηφίας των γονέων και των δασκάλων να υπερασπιστούν τα αναφαίρετα δικαιώματα των παιδιών των προσφύγων να έρθουν στα σχολεία μας.

Χρειάζεται επίσης να αναδειχθούν ξεκάθαρα οι εγκληματικές ευθύνες του υπουργείου, της Περιφέρειας, του Δήμου και για το πώς μπαίνουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία αλλά και για τις περικοπές που έχουν φτάσει τις δημόσιες δομές στα όριά τους. Δε θέλουμε δομές κλειστού τύπου. Θέλουμε τα προσφυγόπουλα να ενταχθούν στα σχολεία, στο σύστημα εκπαίδευσης που ισχύει και για όλα τα άλλα παιδάκια, το πρωί με μόνιμους δασκάλους.

Το θέμα δεν έχει κλείσει. Θα μπουν και άλλα παιδάκια στα σχολεία πχ ο Σκαρμαγκάς θα αρχίσει να στέλνει στα σχολεία του Πειραιά. Πρέπει να είμαστε σε εγρήγορση, χρειάζεται συντονισμός των συλλόγων γονέων, των διδασκαλικών συλλόγων, των σωμάτων, να συγκροτούμε ανοιχτά με τους φασίστες, να τους εκδότες και να τους απομονώσουμε και να φέρουμε όλες τις δυνάμεις της αριστεράς προ των ευθυνών τους.

Αντώνης Σκαρπέλης,
μέλος Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων
72ου Δημοτικού Αθίνας

Τούτη την ώρα γίνεται μία μάχη ανάμεσα σ' αυτούς που βρίσκονται στο σκοταδιισμό και που θέλουν τα παιδιά των προσφύγων να μείνουν μακριά από τη γνώση και το δικαίωμα στην εκπαίδευση και στον κόσμο της αλληλεγγύης, που ανατέλλει σαν ένα φράγμα μπροστά στα σχέδιά τους.

Από τη δεκαετία του '90 το 35ο Δημοτικό Εξαρχείων δέχτηκε έναν μεγάλο αριθμό αλλοδαπών, που ήταν τότε η πρώτη φουρνιά παιδιών που ήρθαν για να εκπαιδευτούν στα ελληνικά σχολεία. Χωρίς να έχουμε τις βασικές υποδομές, βρεθήκαμε σε μία κατάσταση να προσπαθούμε να φεύροουμε μεθόδους με μόνο μας όπλο την αλληλεγγύη και την αγάπη μας για τα παιδιά. Κατορθώσαμε να ενσωματώσουμε τα παιδιά αυτά στην ελ-

ληνική κοινωνία.

Τώρα ανοίγεται μία νέα πρόκληση. Είναι η πρώτη χρονιά που με χαρά παρόλο που οι συνθήκες εργασίας είναι άθλιες

είμαστε έτοιμοι να δουλέψουμε με τα προσφυγόπουλα. Οι πρώτες εντυπώσεις είναι ότι το δικό μου σχολείο, μετά από αρκετό καιρό γέμισε χρώμα, φωνή, χαρά, διαφορετικότητα. Πράγματα τα οποία μας ευχαριστούν κόντρα στη μίζερια της κρίσης που πάνε να μας επιβάλουν οι από πάνω.

Το υπουργείο θεομοθετεί αυτή τη στιγμή 5 ΔΥ-ΠΕ (δομές υποδοχής προσφύγων) που αφορούν περίπου 1.200 άτομα. Εμείς στο 35ο Δημοτικό, δέχμαστε παιδιά από τις καταλήψεις της Πρασάς, της Νοταρά, από το Συμβούλιο για τους πρόσφυγες. Δηλαδή εμείς δεν είμαστε δομή που δέχεται προσφυγόπουλα; Εκεί που γέλασε περισσότερο είναι ότι ο Φίλης ανακοίνωσε ότι θα μας «ενθαρρύνει να φερθούμε ανθρωπιστικά μπροστά στο ζήτημα των προσφύγων». Δεν ξέρω ποιος κοροϊδεύει ποιον.

Απαιτούμε να ανοίξουν όλα τα σχολεία για τα προσφυγόπουλα και τα μεταναστούπουλα. Δημιουργία ενός ισχυρού ταξικού εργατικού μετώπου, το οποίο θα δώσει τις κατάλληλες απαντήσεις σε όλο αυτό το φασισταριό που βγαίνει με προφάσεις άλλοτε ιατρικές άλλοτε ότι είμαστε πολλοί και δεν χωράμε και διάφορα άλλα κουραφέξαλα, να αποκλείσει τα προσφυγόπουλα από την εκπαίδευση. Να δώσει η κυβέρνηση ίσα δικαιώματα σε όλα τα παιδιά ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή, θρησκεία και ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση. Και να αναβαθμίσει επιτέλους το δημόσιο ελληνικό σχολείο που το έχει διαλύσει, έτσι ώστε να μπορέσει το σχολείο και οι εκπαιδευτικοί να κάνουν απερίσπαστοι τη δουλειά τους με τα παιδιά αυτά. Να είστε σίγουροι και αισιόδοξοι, ότι οι εκπαιδευτικοί θα ανταποκριθούν στο έργο τους και χωρίς να χρειάζονται τις παραινέσεις τύπου Φίλη.

Αργύρης Γεωργαντζής,
δάσκαλος 35ο Δημοτικό Εξαρχείων

Εκλογές στα Υπηρεσιακά Συμβούλια

Στις 2 Νοέμβρη θα διεξαχθούν οι εκλογές για τους αιρετούς στα Υπηρεσιακά Συμβούλια της Εκπαίδευσης. Οι Παρεμβάσεις σε ανακοίνωσή τους επισημαίνουν ότι οι εκλογές για τα Συμβούλια γίνονται σε κρίσιμη συγκυρία αφού, μέσα στο συνολικό πεδίο της καπιταλιστικής κρίσης, στην εκπαίδευση επιχειρείται η απόλυτη προσαρμογή στις οδηγίες του ΟΟΣΑ που πάει δίπλα στην πολιτική των μηδενικών διορισμών και τη διεύρυνση των ελαστικών σχέσεων εργασίας.

«Αυτή την πολιτική και αυτό το νομοθετικό πλαίσιο που έχει διαμορφώσει η κυβέρνηση, έρχεται να διαχειριστεί το κάθε Υπηρεσιακό Συμβούλιο και να αποφασίσει για την τύχη των συναδέλφων. Το ΚΥΣΔΕ να αποφασίζει για τις μεταθέσεις που έχουν κυριολεκτικά ελαχιστοποιηθεί. Για τις αποσπάσεις που έχουν απόλυτα συρρικνωθεί. Τα ΠΥΣΔΕ για τις τοποθετήσεις των συναδέλφων στα σχολεία, που με την αλλοπρόσκληση πολιτική της κυβέρνησης θα πρέπει να τοποθετηθούν σε 3, 4 ή και 5 σχολεία για να συμπληρώσουν ωράριο. Να μεταφέρονται καθηγητές από τη Δευτεροβάθμια στην Πρωτοβάθμια και μετά πάλι πίσω. Να κλείνουν τμήματα που δεν πληρούν τους όρους των νομοθετημάτων. Και αυτά να τα διαχειρίζονται απόλυτες διορισμένες πλειοψηφίες των Υπηρεσιακών».

Οι Παρεμβάσεις υποστηρίζουν ότι: «Η θέση του αιρετού ως εκπροσώπου του κλάδου είναι να υπερασπίζεται τα εργασιακά συμφέροντα του εκπαιδευτικού και τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών. Για αυτό, δεν πρέπει και σε καμιά περίπτωση να συμμετέχει σε αποφάσεις που αντίκεινται σε αυτά. Πρέπει από τη θέση του να συμβάλλει στην ανάπτυξη κινήματος διεκδικητικού και ανατρεπτικού απέναντι σε αυτές τις πολιτικές».

Η «Τάξη μας», το αντικαπιταλιστικό δίκτυο εκπαιδευτικών, στηρίζει και συμμετέχει στα ψηφοδέλτια των Παρεμβάσεων. Στο ΚΥΣΔΕ υποψήφιοι είναι οι: **Ντίνα Γκαρανέ, Γεωργία Κόφφα, Αθανασία Κατσούλη, Δώρα Κιντή, Αγγελική Φάρκωνα.**

Στο ΑΠΥΣΔΕ Αττικής οι: **Ντίνα Γκαρανέ, Γεωργία Κόφφα, Αθανασία Κατσούλη, Αγγελική Φάρκωνα.** Στο ΠΥΣΔΕ Ηλείας: **Χριστίνα Γαϊτανίδου, Νώντας Λύκος.**

Στο ΠΥΣΔΕ Λέσβου η **Σοφία Γεωργοκώστα.** Στο ΠΥ-ΣΠΕ Μεσσηνίας η **Χριστίνα Λαδά.**

Ένα από τα πιο επιθετικά κείμενα για τη δημόσια εκπαίδευση που έχουν κυκλοφορήσει ποτέ έδωσε η ομάδα Λιάκου στο υπουργείο Παιδείας όσον αφορά τις αλλαγές στο Γυμνάσιο και το Λύκειο, καθώς και για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Θυμίζουμε ότι ο Αντώνης Λιάκος είχε διοριστεί και πρόεδρος του διαβόητου «Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία».

Αν αυτό το κείμενο έφερνε την υπογραφή του ΟΟΣΑ δεν θα παραξένευε κανένα. Όλες οι αλλαγές που προτείνει έχουν ως στόχο την εναρμόνιση με τις επιταγές αυτού του οργανισμού και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όσον αφορά το Γυμνάσιο, η ομάδα Λιάκου προτείνει να προστεθεί μία τάξη, η Δ' Γυμνασίου. Σε αυτή την τάξη θα ξεχωρίζει η «ήρα από το στάρι». Η πρόσθεση της μίας τάξης θέλει να αποκρύψει αυτή την κατεύθυνση. Το μελλοντικό διευκρινίζεται ότι δεν θα είναι για όλους.

Δύο είναι οι μεγάλοι στόχοι που θέτει το πόρισμα. Ο πρώτος είναι ένα μεγάλο κομμάτι των απόφοιτων να οδηγηθεί στις Επαγγελματικές Σχολές (ΕΠΑΣ), δηλαδή στην κατάρτιση αμέσως μετά το Γυμνάσιο.

Ο δεύτερος είναι να αλλάξει η αναλογία των μαθητών που κατευθύνονται προς τα Γενικά και τα Τεχνικά Λύκεια. Συγκεκριμένα αναφέρεται μέσα στο κείμενο ότι «τώρα 75% περίπου των παιδιών κατευθύνονται στο Γενικό Λύκειο και 25% περίπου στο Τεχνικό- Επαγγελματικό. Στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες γίνεται ακριβώς το αντίστροφο. Στόχος θα πρέπει να είναι να βελτιωθεί αυτή η αναλογία».

Για να συμβεί αυτό οι μαθητές θα έχουν να αντιμετωπίσουν ένα πλέγμα κριτηρίων, θα επανέλθει η Τράπεζα Θεμάτων, ενώ κάθε μαθητής θα έχει «εκπαιδευτικό-μέντορα» για να τον καθοδηγήσει ποιο τύπο Λυκείου πρέπει να επιλέξει με γνώμονα τον παραπάνω στόχο.

Η κυβέρνηση που διαφήμιζε ότι θα καταργήσει τις εξετάσεις, τώρα καλείται από την ομάδα Λιάκου να εφαρμόσει μέτρα όπως οι γραπτές ανακεφαλαιωτικές εξετάσεις, να αυστηροποιήσει τις προϋποθέσεις προαγωγής με προφορικό βαθμό και να περάσει την περιγραφική αξιολόγηση των μαθητών.

Όσοι μαθητές φτάσουν στο Γενικό Λύκειο θα χρειαστεί να αντιμετωπίσουν επιπλέον εξεταστικά «κόσκινα» για να περάσουν σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Η μεγάλη αλλαγή είναι ότι οι μαθητές δεν θα αποκτούν ενιαίο

ΠΟΡΙΣΜΑ ΛΙΑΚΟΥ Σχολείο για λίγους και εκλεκτούς

τίτλο σπουδών τελειώνοντας το Λύκειο.

Τα μαθήματα που θα παρακολουθούν οι μαθητές είναι έξι. Τα δυο κοινά υποχρεωτικά μαθήματα είναι η νεοελληνική γλώσσα και λογοτεχνία και η αγγλική γλώσσα και λογοτεχνία, ενώ θα επιλέγουν άλλα τέσσερα από τις εξής ομάδες: μαθηματικά-πληροφορική, φυσικές επιστήμες, ανθρωπιστικές επιστήμες και πολιτισμός-τέχνη. Εκτός από την τελευταία ομάδα, οι άλλες θα εμπεριέχουν μαθήματα χαμηλού και υψηλού επιπέδου. Τρεις ώρες ακόμα θα είναι φυσική αγωγή και δύο ώρες μελέτη για διπλωματική εργασία. Το πόρισμα ακόμα περιλαμβάνει υποχρεωτική «κοινωνική και εθελοντική εργασία».

«Αριστοκρατικό Λύκειο»

Όσοι μαθητές λοιπόν παρακολουθούν μαθήματα υψηλού επιπέδου, πετύχουν στις εξετάσεις, ετοιμάσουν καλή διπλωματική εργασία και κάνουν «κοινωνική εργασία» θα παίρνουν Εθνικό Απολυτήριο, ενώ όσοι παρακολουθήσουν χαμηλότερου επιπέδου θα λαμβάνουν ένα απλό Πιστοποιητικό Παρακολούθησης. Ο χαρακτηρισμός του Λυκείου αυτού από τους εκπαιδευτικούς ως «αριστοκρατικό» είναι πέρα για πέρα δικαιολογημένος.

Τα Τεχνικά Λύκεια θα είναι και αυτά διετή, με αξιολόγηση παρόμοια με των Γενικών Λυκείων. Υποτίθεται ότι στόχος του πορίσματος είναι να προσελκύσουν και τα ΕΠΑΛ «ικανούς μαθητές». Μια ματιά στο σχέδιο που προτείνεται είναι ενδεικτική. Οι μαθητές των ΕΠΑΛ δεν θα έχουν ως υποχρεωτικό μάθημα τη Νεοελληνική Γλώσσα, αφού κρίνεται ότι δεν τη χρειάζονται, αλλά τις σπουδές Πολιτισμού με έμφαση στον οπτικοακουστικό πολιτισμό. Το πόρισμα Λιάκου προβλέπει ακόμα ότι θα λειτουργήσουν μόνο 3-4 τομείς από τους 9 που υπάρχουν φέτος μετά και την περσινή περικοπή τομέων, ενώ το πτυχίο Ειδικότητας θα δίνεται μετά το Λύκειο και έπειτα από ένα έτος μαθητείας (τώρα οι μαθητές το παίρνουν στο τέλος του σχολικού έτους της Γ' Λυκείου).

Με τη μείωση των μαθητών που θα φτάνουν στο Λύκειο, το σχέδιο Λιάκου προβλέπει συγχωνεύσεις Λυκείων σε ποσοστό 30%! Σε αυτό το ποσοστό δεν περιλαμβάνονται τα σχολεία που βρίσκονται σε νησιωτικές ή ορεινές δυσπρόσιτες περιοχές αφού για τους μαθητές αυτών των σχολείων το πόρισμα αναφέρει πως θα παρακολουθούν μαθήματα με...τηλεδιάσκεψη. Στην πραγματικότητα, αυτά τα σχολεία θα κλείσουν.

Για την εισαγωγή στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ, το πόρισμα αναφέρει οι θέσεις των εισακτέων θα προκηρύσσονται από τα Τριτοβάθμια Ιδρύματα που θα θέτουν και τους όρους εισαγωγής. Από την ομάδα Λιάκου προτείνεται το 80% της μοριοδότησης των υποψηφίων να στηρίζεται στην απόκτηση του Εθνικού Απολυτηρίου και το υπόλοιπο 20% σε κριτήρια που ορίζει η κάθε σχολή (συνέντευξη, portfolio, βαθμός συγκεκριμένων μαθημάτων κτλ).

Οι Παρεμβάσεις Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σε ανακοίνωσή τους εκτός από τα παραπάνω και άλλα πολλά που δεν αναφέρθηκαν για την οικονομία του χώρου καταγγέλλουν ότι «για τους καθηγητές το εργασιακό περιβάλλον που διαμορφώνεται είναι η κατάργηση κάθε έννοιας εργασιακού δικαιώματος». Προσθέτουν ακόμα πως «το Λύκειο στην πραγματικότητα δεν διαμορφώνεται απλά για λίγους και εκλεκτούς, δεν θα υπάρχει πια. Τη θέση του παίρνει το «αέναο κυνήγι» των πιστωτικών μονάδων μέσω ατομικών διαδρομών και προγραμματικών σπουδών, διαφοροποιημένης μάθησης, ευελιξίας με προφανή πια τα αρνητικά μορφωτικά και κοινωνικά αποτελέσματα για τους μαθητές».

Τα παραμύθια της κυβέρνησης με το «διάλογο» για την Παιδεία δεν έπειθαν κανένα όλο το προηγούμενο διάστημα, πόσο μάλλον τώρα. Το πόρισμα Λιάκου αποδεικνύει ότι στόχος είναι η διάλυση του δημόσιου σχολείου. Μονόδρομος για τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς είναι η σύγκρουση με αυτά τα σχέδια, να μείνουν μόνο στα χαρτιά.

Νεκτάριος Δαργάκης

Εκπαιδευτικό συνέδριο

Ανακοίνωση-καταγγελία για το 11ο Εκπαιδευτικό Συνέδριο που έγινε το Σαββατοκύριακο 15 και 16 Οκτώβρη εξέδωσαν οι Παρεμβάσεις που αποχώρησαν από τη διαδικασία.

Καταγγέλλουν τις δυνάμεις ΣΥΝΕΚ, ΔΑΚΕ και ΠΕΚ (πρώην ΠΑΣΚΕ) ότι παρουσίασαν εισηγήσεις «οι οποίες έρχονται σε ευθεία αντιπαράθεση με τις αποφάσεις του κλάδου, τα αιτήματα και τις διεκδικήσεις του, όπως έχουν διαμορφωθεί μέσα από τους αγώνες του εκπαιδευτικού κινήματος, τις συλλογικές και

δημοκρατικές διαδικασίες (Γενικές Συνελεύσεις, Συνδικαλιστικά Συνέδρια κλπ). Οι επίμαχες εισηγήσεις αναπαράγουν την κυρίαρχη αντιεκπαιδευτική πολιτική που υπαγορεύεται από ΕΕ – ΟΟΣΑ και υλοποιούνται από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ».

Η ανακοίνωση κλείνει τονίζοντας ότι «ως Παρεμβάσεις δεν νομιμοποιούμε με την παρουσία μας την επιχειρούμενη απόπειρα από τις δυνάμεις ΣΥΝΕΚ/ΔΑΚΕ/ΠΕΚ να αλώσουν και να ανατρέψουν από την «πίσω πόρτα» τις διεκδικήσεις και τα αιτήματα των μεγάλων αγώνων του εκπαιδευτικού κινήματος».

ΟΛΜΕ-ΔΟΕ Συλλαλητήρια 25 Οκτώβρη

Σε εβδομάδα δράσης από τις 19 έως τις 25 Οκτώβρη για την υπεράσπιση της δημόσιας εκπαίδευσης προχωρούν ΔΟΕ και ΟΛΜΕ μετά από κοινή συνεδρίαση των δύο Διοικητικών Συμβουλίων τους. Οι δράσεις θα κορυφωθούν με την οργάνωση απογευματινών πανεκπαιδευτικών συλλαλητηρίων στην Αθήνα και σε άλλες πόλεις στις 25 Οκτώβρη.

Την Τρίτη 18 Οκτώβρη το απόγευμα, την ώρα που η ΕΑ έφευγε για το τυπογραφείο, ΕΛΜΕ και Σύλλογοι Δασκάλων οργάνωσαν σύσκεψη στα γραφεία της ΟΛΜΕ για να συντονίσουν τη δράση τους. Την πρωτοβουλία είχαν πάρει οι: Α' ΕΛΜΕ Δυτικής Αττικής, ΕΛΜΕ Λιουσίων Ζεφυρίου Φυλής, Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας, Ε' ΕΛΜΕ Ανατολικής Αττικής, ΕΛΜΕ Καλλιθέας-Νέας Σμύρνης-Μοσχάτου, Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης «Κ. Σωτηρίου», Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αιγιάλεω.

Η Διδασκαλική Ομοσπονδία εκτός από την εβδομάδα δράσης καλεί τους Συλλόγους της να «προχωρήσουν στην πραγματοποίηση έκτακτων γενικών συνελεύσεων ή και να εκμεταλλευτούν τις τακτικές γενικές συνελεύσεις που έχουν προγραμματίσει, με στόχο την πληρέστερη ενημέρωση των συναδέλφων και την καλλιέργεια εντονότερου κλίματος αντίστασης».

Μετά την κοινή συνεδρίαση των ΔΣ οι δυο Ομοσπονδίες εξέδωσαν ανακοίνωση που αναφέρει τα αιτήματα των εκπαιδευτικών: «Αγωνιζόμαστε για: Άμεση απόσυρση των υπουργικών αποφάσεων για το νέο σχολείο, δημοτικό και νηπιαγωγείο. 14χρονο εκπαιδευτικό σχεδιασμό με: Ενιαίο 12χρονο δημόσιο δωρεάν υποχρεωτικό σχολείο και 2χρονη υποχρεωτική δωρεάν προσχολική αγωγή. Μαζικούς μόνιμους διορισμούς, τώρα. Καμιά απόλυση αναπληρωτή. Κανένα εκπαιδευτικό στην ανεργία. Στήριξη της Ειδικής Αγωγής. Απόδοση οργανικών θέσεων ειδικοτήτων, τώρα. Μείωση διδακτικής ύλης. Οργανικότητα στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία 2 εκπαιδευτικοί προς 25 μαθητές. Εκπαιδευτικοί και γονείς ενωμένοι. Υπερασπιζόμαστε το δημόσιο δωρεάν σχολείο».

Η επιτυχία της εβδομάδας δράσης, η σύνδεση των εκπαιδευτικών με τους μαθητές και τους γονείς, η μαζικότητα των πανεκπαιδευτικών συλλαλητηρίων μπορούν να ανοίξουν το δρόμο για απεργιακή κλιμάκωση. Η κυβέρνηση, όπως φαίνεται και από το πόρισμα της ομάδας Λιάκου (δείτε δίπλα) ετοιμάζεται για ακόμα μεγαλύτερη επίθεση στην εκπαίδευση. Δεν υπάρχει περιθώριο για άλλη αναμονή.

Πληθαίνουν οι φοιτητικές κινητοποιήσεις σε μια σειρά από σχολές ενάντια στην υποχρηματοδότηση των ΑΕΙ και ΤΕΙ που οδηγεί σε αδυναμία λειτουργίας τους, καθώς και ενάντια στις προσπάθειες ιδιωτικοποίησης υπηρεσιών και επιβολής διδάκτρων.

Στη **Νομική Αθήνας** οι φοιτητές έχουν καταλάβει τη σχολή τους με απόφαση Γενικής Συνέλευσης από την Πέμπτη 13 Οκτώβρη. Απαιτούν να καταργηθούν τα δίδακτρα στο μεταπτυχιακό της Νομικής εδώ και τώρα (περισσότερα στη σελίδα 3).

Κινητοποιήσεις έχουν ξεκινήσει και στο **Χημικό Ιωαννίνων**. Η **Αρετή Κανέλλου** μας δήλωσε: «αντιμετωπίζουμε πολλά και διαφορετικά προβλήματα τόσο με την εντατικοποίηση των σπουδών μας όσο και με την υποχρηματοδότηση. Για πρώτη φορά φέτος έβαλαν όριο τα δέκα μαθήματα στη δήλωση των μαθημάτων για κάθε εξεταστική. Επίσης, για να πάρει κάποιος πτυχιακή εργασία που είναι υποχρεωτική στη σχολή πρέπει να έχει περάσει κάποια προαπαιτούμενα μαθήματα. Και δεν φτάνει αυτό, αλλά έχουν προσθέσει και άλλα κριτήρια για να βγει η κατάταξη, όπως βαθμός στα συγκεκριμένα μαθήματα. Αυτό το κάνουν και για αυστηροποίηση των κριτηρίων αλλά και λόγω έλλειψης καθηγητών. Κάθε καθηγητής παίρνει τρεις φοιτητές, οι καθηγητές δεν φτάνουν οπότε φοιτητές περιμένουν για πτυχιακή με αποτέλεσμα να μένουν περισσότερο χρόνο στη σχολή. Ακούγεται ότι ετοιμάζονται να επιβάλλουν ότι το πτυχίο δεν θα φτάνει για να έχεις διδακτική επάρκεια. Θέλουν να πληρώνουμε για να πάρουμε την επάρκεια».

Πρόσθεσε ακόμα ότι: «Το θέμα με την υποχρηματοδότηση αγγίζει τα πάντα. Για παράδειγμα, σε ένα καθηγητή που έχει αναλάβει τρεις φοιτητές για πτυχιακή του έχουν ως προϋπολογισμό εξόδων τα 85 ευρώ. Με αυτόν τον τρόπο δεν μπαίνουμε μέσα στα εργαστήρια, επιδιώκουν οι εργασίες να είναι απλά βιβλιογραφικές-θεωρητικές. Ο Τομέας Οργανικής είχε προϋπολογισμό 4 χιλιάδες ευρώ. Του έχουν απομείνει 300 ευρώ αφού τα χρωστούν για περσινά εξόδα. Ζήτησαν να δώσουν από ένα-δύο ευρώ οι φοιτητές για να αγοράσουμε υλικά».

Κάναμε Γενική Συνέλευση την Τρίτη 11/10 και αποφασίσαμε να κάνουμε κινητοποίηση στην Πρόεδρο της Σχολής. Η ίδια μας αποφεύγει και δεν ήρθε ούτε Πέμπτη ούτε Παρασκευή, θα επι-

ΕΠΑΛ ΚΙΣΣΑΜΟΥ Νίκησε η κατάληψη

Οι αγώνες φέρνουν αποτελέσματα. Κανένα από τα ολιγομελή τμήματα του ΕΠΑΛ Κισσάμου στα Χανιά που απειλούνταν με κατάργηση δεν έκλεισε. Ο κοινός αγώνας μαθητών και τοπικής κοινωνίας έφερε τη νίκη.

Η **Δώρα Κιντή**, γραμματέας της ΕΛΜΕ Χανίων μας μίλησε για αυτή την ελπιδοφόρα εξέλιξη: «Το σχολείο είχε μείνει ανοιχτό για μια βδομάδα πριν την κατάληψη των μαθητών όπου δεν γίνονταν μαθήματα, αλλά ανοιχτές συνελεύσεις όπου συμμετείχαν όλοι: γονείς, καθηγητές, μαθητές και άλλοι. Έβαλαν πίεση στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης να μην κλείσει κανένα τμήμα. Στη συνέχεια ναύλωσαν λεωφορείο, πήγαν στο Ηράκλειο όπου οργάνωσαν συγκέντρωση στην Περιφέρεια. Στη συνάντηση που έγινε εκεί, αρχικά η απάντηση ήταν ότι δεν μπορούμε να πάρουμε αναπληρωτές γιατί “το κράτος δεν έχει λεφτά”. Αμέσως μετά ξεκίνησε η κατάληψη των μαθητών στο ΕΠΑΛ με τη στήριξη των μαθητών του διπλανού Γενικού Λυκείου. Ο Δήμος στήριξε τους μαθητές αφού ανακοίνωσε ότι κλείνουν όλες οι υπηρεσίες του Δήμου αν δεν λυθεί το ζήτημα. Τελικά, εγκρίθηκαν και τα τρία ολιγομελή τμήματα που πήγαιναν για κλείσιμο, ανάμεσά τους και ο Τομέας Υγείας-Πρόνοιας που είχε βρεθεί ξανά στο στόχαστρο του Μητσotάκη τα προηγούμενα χρόνια. Η κατάληψη μαζί με τη στήριξη του Δήμου και της τοπικής κοινωνίας έφερε το αποτέλεσμα».

Σχολές σε αναβρασμό

χειρήσουμε να την βρούμε την Τρίτη 18/10. Ως ΕΑΚK προτείνουμε να γίνει νέα Γενική Συνέλευση. Να πάρουμε απόφαση κλιμάκωσης των κινητοποιήσεων με κατάληψη, τώρα έχουμε και το παράδειγμα της Νομικής Αθήνας».

Η **Διοτίμα Χριστοπούλου** μας μίλησε για την κατάσταση στα ΤΕΙ. «Ειδικά στα ΤΕΙ και συγκεκριμένα στα **ΤΕΙ Αθήνας** η κατάσταση είναι απελπιστική. Το 60% των εργαστηρίων δεν έχουν ξεκινήσει λόγω έλλειψης διδακτικού προσωπικού. Ατελείωτες ουρές για να βρουν οι σπουδαστές εργαστήριο, διαλυμένες υποδομές και την ίδια στιγμή οι σπουδαστές αναγκάζονται να πληρώνουν συνεχώς τα υλικά που χρειάζονται. Οι ταξικοί φραγμοί μεγαλώνουν αλλά η διοίκηση είχε το θράσος την προηγούμενη εβδομάδα να ανακοινώνει την αλλαγή της ονομασίας του ΤΕΙ σε Πανεπιστήμιο Εφαρμοσμένων Επιστημών».

Συμφέροντα

Ο στόχος προφανής, οι διοικήσεις προσπαθούν να λύσουν το ζήτημα της υποχρηματοδότησης με την αυτοχρηματοδότηση των ιδίων των ιδρυμάτων. Δηλαδή επαναφορά της συζήτησης για δίδακτρα. Θα υπάρχει τιμοκατάλογος χορηγιών στο ΤΕΙ όπου ανάλογα με το ποσό χορηγίας θα μπορούν οι “ευεργέτες” να αλλάζουν ακόμα και το πρόγραμμα σχολών. Σπουδές κομμένες και ραμμένες στα συμφέροντα των αφεντικών. Το σχέδιο αυτό πηγαίνει χέρι χέρι με την αξιολόγηση για να ξανανοίξει ο σχεδιασμός για ένα νέο σχέδιο Αθηνά 2 με

συγχωνεύσεις και καταργήσεις των «άχρηστων» σχολών. Η απάντηση μας δεν μπορεί να είναι άλλη παρά μονάχα η μαζική κινητοποίηση των σπουδαστών από τα κάτω με όπλο τις γενικές τους συνελεύσεις και την κοινή δράση με το διοικητικό και διδακτικό προσωπικό. Στη ΣΓΤΚΣ πάμε για την πρώτη Γενική Συνέλευση της χρονιάς την Τετάρτη 19 Οκτώβρη στο αμφιθέατρο ΖΑΕΤ στις 12 το μεσημέρι».

Στο **Ρέθυμνο** οι φοιτητές κινούνται τόσο για τα θέματα της σχολής τους, όσο και συνεχίζοντας τη μάχη για στήριξη των προσφύγων μετά τη μεγάλη πορεία της 8 Οκτώβρη. Τα σχήματα της ΕΑΚΚ έχουν μπει μπροστά για να οργανωθούν Γενικές Συνελεύσεις με θέμα την στήριξη των προσφύγων, την καταδίκη των φασιστικών επιθέσεων που έγιναν στην πόλη και για να στηρίξουν διδάσκοντες που δουλεύουν χωρίς δικαιώματα. Σε διάφορα τμήματα, μαθήματα κάνουν αναπληρωτές καθηγητές που βρίσκονται στο Πανεπιστήμιο με υποτροφίες, ενώ στο Πολιτικό μάθημα λόγω έλλειψης καθηγητικού προσωπικού κάνει εργαζόμενος της γραμματείας (!). Την Πέμπτη 20/10 θα γίνει παράσταση διαμαρτυρίας στις 4μμ στην Πρυτανεία, ενώ στις 6μμ θα πραγματοποιηθεί αντιπολεμικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο (όπως στην Αθήνα).

Κινητοποίηση κατά τη διάρκεια της Συνόδου Πρυτάνεων οργάνωσαν την Παρασκευή 14/10 σύλλογοι από τη Θεσσαλονίκη (Χημείας, Φιλολογίας, ΕΜΠ κ.ά.). Εν τω μεταξύ, συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις στην **Αγγλική Φιλολογία**. «Την Πέμπτη 20/10 θα παρέμβουμε στη Γενική Συνέλευση των καθηγητών, ενώ την Παρασκευή 21 του μήνα οργάνωνουμε νέα Γενική Συνέλευση. Απαιτούμε να πληρωνόμαστε την πρακτική μας και να σταματήσει η εντατικοποίηση των σπουδών. Και σε μας υπάρχει θέμα με τα όρια στα μαθήματα που μπορούμε να δίνουμε ανά εξεταστική. Οργανώνουμε εξορμήσεις Τετάρτη και Παρασκευή για να ενημερώσουμε όλους τους συμφοιτητές μας» μας είπε η **Ιωάννα Κατλαμούση**.

“Χρυσή Αυγή σημαίνει δολοφόνοι”

Δύο κατηγορούμενους (Δ.Αγριογιάννη και Α.Πανταζή) αναγνώρισε χωρίς καμία αμφιβολία ο Αχμέντ Αμπού Χαμέντ που καταθέτει στη δίκη της Χρυσής Αυγής για την επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες τον Ιούνιο το 2012, κατά την 94η δικάσιμο (18/10). Επίσης δήλωσε ογδόντα με ενενήντα τοις εκατό σίγουρος ότι είδε μπροστά στο σπίτι του την ώρα της επίθεσης και τους άλλους τρεις κατηγορούμενους (Θ.Μαρίας, Μ.Ευγενικός, Κ.Παπαδόπουλος).

Του ζητήθηκε να περιγράψει τη διαδικασία αναγνώρισης που ακολουθήθηκε στην κατάθεσή του στις ανακρίτριες και είπε: «μου έδωσαν 20 φωτογραφίες. Μου ζήτησαν να βρω ποια από αυτά τα άτομα θυμάμαι έξω από το σπίτι μου εκείνο το βράδυ. Έβγαλα τις φωτογραφίες πέντε ανδρών και μιας κοπέλας. Είπα ‘αυτούς γνωρίζω’».

Ο Αχμέντ Αμπού Χαμέντ περιέγραψε τον Πανταζή, από το ρόλο και τη συμπεριφορά, σαν ηγετικό πρόσωπο, όπως και οι προηγούμενοι μάρτυρες. Ήταν, σύμφωνα με τα λεγόμενά του, αυτός που απειλώς τα θύματα ότι «θα μάθουν ποια είναι η Χρυσή Αυγή». Αυτός που φαινόταν να λέει στα υπόλοιπα μέλη τι να κάνουν, να «δίνει εντολές και να δείχνει». Πριν την αναγνώριση στην αίθουσα του δικαστηρίου τον είχε περιγράψει και ξεχωριστά, διότι τον θυμόταν μεγαλύτερο σε ηλικία από τους υπόλοιπους και πιο μελαμψό.

Δεύτερος που περιγράφηκε ξεχωριστά από το μάρτυρα ήταν ο Δ.Αγριογιάννης, λόγω του ότι ήταν ξανθός και ήταν ο μόνος που δεν ήταν αδύνατος σαν τους άλλους. Ο μάρτυρας περιέγραψε με λεπτομέρειες τις πράξεις του Αγριογιάννη κατά την επίθεση.

Για τους υπόλοιπους δράστες, ανάμεσα σε επίμονες διακοπές από την υπεράσπιση, ο μάρτυρας έδωσε περιγραφή σωματότυπου και χρωμάτων, η οποία ταίριαζε στους τρεις κατηγορούμενους που στη συνέχεια αναγνώρισε με αρκετή βεβαιότητα.

Η κατάθεση του Αχμέντ είχε ξεκινήσει στην 93η δικάσιμο (14/10). Στις δύο αυτές συνεδριάσεις, ο μάρτυρας περιέγραψε την επίθεση εκείνης της νύχτας όπως και οι προηγούμενοι μάρτυρες-θύματα, επιβεβαιώνοντας το κλίμα φόβου, το δο-

Η Κωνσταντίνα Κούνεβα συμμετείχε στο ακροατήριο, στο πλευρό της Μάγδας Φύσσα, την περασμένη Παρασκευή 14/10. Υποσχέθηκε να μεταφέρει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο την εξέλιξη της δίκης. Όλες και όλοι στο πλευρό των θυμάτων και των μαρτύρων!

Επόμενα ραντεβού Οκτώβρη στο Εφετείο: 20/10 και 31/10. Στον Κορυθαλλό. 1, 3, 8, 10, 22 και 29/11 είναι οι δικάσιμες που έχουν προγραμματιστεί για το Νοέμβριο στο Εφετείο. Στον Κορυθαλλό 11, 14, 16 και 23/11.

λοφονικό χαρακτήρα της επίθεσης, τον μεγάλο αριθμό των δραστών: είπε ότι είδε τουλάχιστον 15 άτομα, με τους 10 να πολιορκούν το σπίτι, μίλησε για ξύλα και σίδερα. Επιβεβαίωσε τη σειρά και τη διάρκεια των επιθέσεων στην ταράτσα, κατόπιν στο σπίτι και τέλος στα παρκαρισμένα αυτοκίνητα. Είπε ότι είδε κι αυτός μπλούζες της Χρυσής Αυγής. Περιέγραψε τον Α.Εμπαράκ ετοιμοθάνατο.

Βίντεο

Οι γείτονες, σύμφωνα και με το μάρτυρα, βγήκαν απ’ τα σπίτια τους απ’ το θόρυβο αλλά φοβήθηκαν να πλησιάσουν. Όταν ρωτήθηκε αν έχει δει το βίντεο στο οποίο ο Λαγός λέει ότι οι ψαράδες «θα δίνουν λογαριασμό στη Χρυσή Αυγή» και αν εκτιμά ότι σχετίζεται με την επίθεση σε βάρος του, είπε: «όταν το έμαθα δεν κατάλαβα πώς το εννοεί ότι θα πληρώσουμε. Μετά την επίθεση κατάλαβα».

Ρωτήθηκε επίσης γι’ αυτά που έγιναν μετά την επίθεση. Είπε στο δικαστήριο αμέτρητες φορές, τόσο σε ερωτήσεις της

πολιτικής αγωγής όσο και της υπεράσπισης, ότι κατέθεσε στους αστυνομικούς ότι την επίθεση την έκαναν μέλη της Χρυσής Αυγής. Όπως και με τις καταθέσεις των υπόλοιπων μαρτύρων, η «λεπτομέρεια» αυτή, εξαφανίστηκε. Σε σχέση με το αν επιχειρήσαν να έρθουν οι χρυσαυγίτες σε επαφή μαζί του, ο μάρτυρας είπε ότι και του ζήτησαν να «τα βρούνε» (έγινε την επόμενη μέρα μέσω τηλεφώνου) αλλά αρνήθηκε, αλλά και τον απειλώς, τηλεφωνικά και περνώντας έξω από το μαγαζί.

Όσο κι αν οι συνήγοροι των φασιστών προσπάθησαν με τους γνωστούς δόλιους τρόπους να μετριάσουν τη σημασία των λεγομένων του, ο μάρτυρας απάντησε αφοπλιστικά σε ερώτηση της ίδιας της υπεράσπισης: «ποια είναι η γνώμη σας για τη Χρυσή Αυγή;» «Είναι δολοφόνοι».

Στην επόμενη δικάσιμο (20/10) θα σχολιαστούν οι καταθέσεις της υπόθεσης των Αιγύπτιων ψαράδων, ενώ ακολουθεί η υπόθεση της επίθεσης στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ.

Αφροδίτη Φράγκου

Ο Πανταζής είχε τον πρώτο λόγο

Για δύο άτομα που φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής μίλησε στη συνέχεια της κατάθεσής της, κατά την 92η δικάσιμο (13/10) η αστυνομικός Ευαγγελία Πολυχρονίδου. Η μάρτυρας έκανε την προσαγωγή 6 απόμων μετά από σήμα που έλαβε τα ξημερώματα της 12ης Ιουνίου του 2012. Ο λόγος που προσήχθησαν τα συγκεκριμένα άτομα ήταν ότι ταίριαζαν στην περιγραφή του σήματος που μιλούσε για «άτομα σε δίκυκλα, πιθανώς μέλη της Χρυσής Αυγής». Η μάρτυρας είπε ότι βρέθηκαν στη λεωφόρο Σχιστού με τα δίκυκλά τους, ισχυριζόμενα ότι απλώς κάθονταν εκεί κι ότι προηγουμένως βρίσκονταν σε ταχυφαγείο της αλυσίδας Beat στη γύρω περιοχή.

Ξεχωριστά περιέγραψε τον κατηγορούμενο Α.Πανταζή, τον πυρηνάρχη Νίκαιας που είχε ήδη αναγνωριστεί από τους Σαάντ και Μοχάμεντ Αμπού Χαμέντ: αφενός, ήταν ο ένας από τους δύο υπόπτους που φορούσε μπλούζα της Χρυσής Αυγής (η μάρτυρας δεν μπορούσε να θυμηθεί ποιος ήταν ο άλλος). Αφετέρου, ήταν μεγαλύτερος σε ηλικία και, όταν ζητήθηκε στη μάρτυρα να εξηγήσει αυτό που είχε πει προανακριτικά, ότι ο Πανταζής «φαινόταν να έχει τον πρώτο λόγο», είπε ότι «απαντούσε στις περισσότερες ερωτήσεις». Αργότερα συμπλήρωσε «αν μια ερώτηση απευθυνόταν και στους έξι, απαντούσε αυτός».

Παραλείψεις

Απαντώντας στις ερωτήσεις της πολιτικής αγωγής, η μάρτυρας αναγκάστηκε να παραδεχθεί αρκετές φορές τις παραλείψεις της αστυνομίας (και της ίδιας συγκεκριμένα) το βράδυ εκείνο: δεν έκαναν σωματικό έλεγχο στους υπόπτους, δεν έλεγξαν τη γύρω περιοχή, δεν διερεύνησαν αν μπορεί να βρεθεί και άλλο άτομο που εργάζεται στο Beat κλπ. Παράλληλα, φάνηκε για μία ακόμα φορά ότι «παραλείφθηκαν» στις προανακριτικές καταθέσεις σημεία που θα βοηθούσαν, όπως το ποιοι φορούσαν τις μπλούζες της οργάνωσης, τι απάντησαν οι χρυσαυγίτες ότι έκαναν στο σημείο που προσήχθησαν κλπ.

Σε ερωτήσεις στη συνέχεια για τη δράση και τα γενικότερα χαρακτηριστικά της Χρυσής Αυγής η μάρτυρας δεν μπόρεσε να απαντήσει, λέγοντας σε κάποιο σημείο ότι δεν ξέρει καν ποιος είναι ο αρχηγός της Χρυσής Αυγής (!). Δεν είναι η πρώτη φορά που αστυνομικός αποφεύγει να συνεισφέρει στη διαδικασία, αφότου του/της έχουν επισημανθεί οι κραυγαλέες παραλείψεις και οι λανθασμένοι χειρισμοί της αστυνομίας στα σημεία των επιθέσεων και στις ενέργειες που γίνονται μετά.

Η κατάθεσή της, και μαζί η 92η δικάσιμος, διακόπηκε λόγω αδιαθεσίας της και η μάρτυρας βγήκε από την αίθουσα με ασθενοφόρο.

Καταπέλτης είναι η ιατροδικαστική έκθεση για το θάνατο του Αλβανού Pellumb Marnikollaj που πήγε στο ΑΤ Πατησίων στις 3/8 για να δώσει το παρών τηρώντας τους περιοριστικούς του όρους και εξαφανίστηκε. Η έκθεση που βγήκε πρόσφατα για τα αίτια του θανάτου του Marnikollaj δεν επιβεβαιώνει τους ισχυρισμούς της αστυνομίας ότι το θύμα πήδηξε από το παράθυρο. Κι αυτό διότι περιγράφει μώλωπες και εκδορές που δεν εξηγούνται από μια πτώση.

Συγκεκριμένα αναφέρει: «εκχύμωση άνω και κάτω βλεφάρου του αριστερού οφθαλμού, [...] απόσπαση επιδερμίδας στην έσω επιφάνεια του αριστερού βραχίονα, εκχύμωση στην έσω πλάγια επιφάνεια του δεξιού βραχίονα, [...] αι-

Καταπέλτης η ιατροδικαστική έκθεση για τον P. Marnikollaj

μορραγική διήθηση των μαλακών μορίων στην ηβική χώρα, [...] μικροεκδορά στην έξω πλάγια επιφάνεια της δεξιάς μηριαίας χώρας, [...] δύο εκδορές στη δεξιά ωμοπλατιαία χώρα». Δηλαδή τραύματα στο μάτι, στα χέρια, στα πόδια, στην πλάτη, στους όρχεις.

Η έκθεση αναφέρει ότι «ο θάνατος επήλθε συνεπεία βαρύτατης κρανιοεγκεφαλικής κάκωσης» και περιγράφει μια σειρά κατάγματα στο κεφάλι. Ωστόσο δεν υιοθετεί την εκδοχή της αστυνομίας για πτώση, την αναφέρει ως «πλη-

ροφορία της εντολοδοτίδας αρχής», της Εισαγγελίας δηλαδή, που μετέφερε τις πληροφορίες της αστυνομίας.

Η εξήγηση ότι ο Marnikollaj πήδηξε μόνος του από το παράθυρο, για να διαφύγει όταν του ανακοινώθηκε ότι θα οδηγηθεί ξανά στον εισαγγελέα, υπονομεύεται επίσης από το γεγονός ότι το περιστατικό δε δημοσιοποιήθηκε από την αστυνομία παρά μόνο 15 ημέρες αργότερα.

Επιπλέον, όπως καταγγέλλει ο δικηγόρος

της οικογένειας του θύματος, **Θανάσης Καμπαγιάννης**, η δικογραφία της υπόθεσης έχει χαθεί: «Είναι τουλάχιστον παράδοξο μια δικογραφία αυτής της σημασίας -διερεύνηση συνθηκών θανατηφόρου επεισοδίου σε αστυνομικό τμήμα- να βρίσκεται εδώ και 20 μέρες σε μια "μαύρη τρύπα", διαβιβασμένη από την Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Αθηνών και όμως άφαντη στη γραμματεία της Εισαγγελίας. Ο λαός μας λέει ότι "η καλή μέρα απ’ το πρωί φαίνεται". Αν αυτό επιλέγεται να είναι το ξεκίνημα αυτής της υπόθεσης, τότε πολύ φοβάμαι πως η κατάληξή της θα σημάνει μια συνολικότερη "μαύρη τρύπα" στο κράτος δικαίου, που τουλάχιστον στα χαρτιά διεκδικεί να θεωρείται η Ελληνική Δημοκρατία».

«Απαγορεύω κάθε κίνησην πεζών και τροχοφόρων άνευ αδείας. Οι μη συμμορφούμενοι θα φυλακίζονται αμέσως. Επιτρέπεται η κινήσις μόνο εις τους εφοδιασμένους δ' ειδικής αδείας της αστυνομίας, θεωρημένη υπό της στρατιωτικής διοικήσεως ως και στους υπηρετούντας εις την παθητικήν αεράμυναν. Απαγορεύω πάσαν συγκέντρωσιν και απόπειρα διαδηλώσεων. Η διάλυσις θα γίνει διά των όπλων».

Αυτή την ανακοίνωση δεν την έβγαλε κάποιος ναζι διοικητής σε μια κατεχόμενη πόλη της Ευρώπης. Τοιχοκολλήθηκε στους δρόμους της Αθήνας στις 12 Οκτώβρη του 1944 και είχε την υπογραφή του Π. Σπηλιωτόπουλου, που είχε ορίσει στρατιωτικό διοικητή η κυβέρνηση Παπανδρέου στα μέσα Αυγούστου.

Όπως γνωρίζουμε βέβαια σήμερα, κανείς δεν άκουσε τον «στρατιωτικό διοικητή». Οι δρόμοι της Αθήνας πλημμύρισαν από διαδηλωτές που πανηγύριζαν την αποχώρηση των ναζί και εκφράζανε την ελπίδα ότι οι αγώνες και οι θυσίες της Αντίστασης θα έφερναν μια καλύτερη, δίκαιη κοινωνία.

Αυτό το χαρακτηριστικό επεισόδιο, η ανακοίνωση Σπηλιωτόπουλου, αναφέρθηκε στην ενδιαφέρουσα εκπομπή της ΕΡΤ για τα 72 χρόνια από την Απελευθέρωση της Αθήνας την Τρίτη 11 Οκτώβρη. Σε αυτήν οι ιστορικοί **Γιώργος Μαργαρίτης, Προκόπης Παπαστράτης, Τάσος Κωστόπουλος και Νίκος Γιαννόπουλος** συζήτησαν με τον δημοσιογράφο Π. Χαρίτο για τις συνθήκες που επικρατούσαν εκείνες τις μέρες.

Σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες που γνώρισαν τη φρίκη του πολέμου και της κατοχής επίσημη γιορτή είναι η μέρα της απελευθέρωσης. Στην Ελλάδα ισχύει το περίεργο ότι επίσημη επέτειος είναι η μέρα της εισόδου στον πόλεμο, η 28η Οκτωβρίου, η «μέρα του Μεταξά» όπως είπε ο Τ. Κωστόπουλος, κι όχι η απελευθέρωση της Αθήνας.

Νίκη της Αντίστασης

Ο Γ. Μαργαρίτης εξήγησε αυτό το «παράδοξο» λιτά και αιχμηρά: «Η 12η Οκτωβρίου ήταν μια νίκη της Αντίστασης, των μετέπειτα χαμένων του εμφυλίου πολέμου. Αντίθετα, για το στρατόπεδο των νικητών του εμφυλίου δεν ήταν παρά μία ενδιάμεση φάση στη μεθόδευση του πραξικοπήματος για να επιβάλλουν την δική τους εξουσία, την εξουσία των λίγων, των επωφελημένων από την κατοχική περίοδο».

Πράγματι, στις παραμονές της Απελευθέρωσης αυτό που απασχο-

Από δεξιά, Τ. Κωστόπουλος και Π. Παπαστράτης στο στούντιο της ΕΡΤ. Ο Γ. Μαργαρίτης συμμετείχε με σύνδεση από την ΕΡΤ3

Μια πολύτιμη συζήτηση

λεί όλο το φάσμα του παλιού πολιτικού κόσμου, την άρχουσα τάξη και τους Άγγλους ιμπεριαλιστές, είναι πως θα εξασφαλίσουν τον έλεγχο μιας χώρας τον οποίον είχαν χάσει.

Ο Π. Παπαστράτης θύμισε την ιδέα του Τσόρτσιλ για μαζική βρετανική απόβαση στην Ελλάδα ώστε το περίφημο «δεύτερο μέτωπο» να ανοίξει στα Βαλκάνια. Αυτό το σχέδιο ναυάγησε στη Διάσκεψη του Κεμπέκ το 1943 μετά τις αντιδράσεις των Αμερικάνων που προτιμούσαν την απόβαση στην καρδιά της Ευρώπης για τους δικούς τους λόγους.

Έτσι οι Άγγλοι -οι «εγγυητές του αστικού καθεστώτος»- επέλεξαν την «πολιτική λύση». Το στήσιμο μιας κυβέρνησης «Εθνικής Ενότητας» όπου όμως το ΕΑΜ θα ήταν δεμένο χειροπόδαρο. Και η ηγεσία του ΕΑΜ και του ΚΚΕ ανταποκρίθηκαν, τηρώντας «με τρόπο εξωφρενικά πιστό, θα μπορούσε να πει κανείς, τις συμφωνίες» όπως είπε χαρακτηριστικά ο Γ. Μαργαρίτης, ή, όπως είπε ο Π. Παπαστράτης μένοντας «πιστοί στο Λαϊκό Μέτωπο».

Από τις αρχές του Σεπτεμβρίου του 1944 ο ΕΛΑΣ απελευθέρωνε κομμάτι-κομμάτι τη χώρα (η αρχή έγινε από την Θράκη) και τις γειτονίες της Αθήνας. Την ίδια στιγμή εντεινόταν οι προσπάθειες να συγκροτηθεί το «αντίπαλο δέος» στο ΕΑΜ. Κεντρική θέση σε αυτές τις προσπάθειες κατείχε, όπως είναι λογικό, η Αθήνα. Συμβολίζονται στο πρόσωπο του Π. Σπηλιωτόπουλου.

Ο Τ. Κωστόπουλος παρουσίασε μερικές αποκαλυπτικές λεπτομέρει-

ες. Τέλη Σεπτεμβρίου με αρχές Οκτώβρη ο Σπηλιωτόπουλος οργάνωσε τουλάχιστον τρεις μεταφορές αγγλικών όπλων από τις ακτές της ανατολικής Αττικής (Πόρτο-Ράφτη, Αυλάκι) για τον εξοπλισμό αυτών των «εθνικών δυνάμεων» και των Ταγμάτων Ασφαλείας παρόλο που είχαν καταγγελθεί από την κυβέρνηση. «Οι Γερμανοί δεν διέθεταν επαρκή οπλισμό» εξήγησε ο Τ. Κωστόπουλος «οπότε προτίμησαν να ενισχύσουν τα επίσημα σώματα. Έδωσαν ένα θωρακισμένο και βαρύ οπλισμό στη Χωροφυλακή».

Εξουσία;

Παρόλες αυτές τις κινήσεις, που ήταν γνωστές στην ηγεσία του κινήματος, το ΕΑΜ και το ΚΚΕ δεν έκαναν κάποια κίνηση να τις αντικρούσουν. Στις 26 Σεπτεμβρίου υπογράφεται η συνθήκη της Καζέρτας (στην Ιταλία) με την οποία ο ΕΛΑΣ δεσμεύεται, ανάμεσα σ' άλλα, να μην μπει στην Αθήνα.

Τίποτα δεν εμπόδιζε τον ΕΛΑΣ της Αθήνας και το ΕΑΜ συνολικά να πάρουν την εξουσία στην πρωτεύουσα ανάμεσα στις 12 Οκτώβρη -τη μέρα που έφυγε και το τελευταίο γερμανικό απόσπασμα- και στις 18 Οκτώβρη, τη μέρα που ήρθε στην Αθήνα ο Γ. Παπανδρέου με την κυβέρνησή του. Τίποτα, πέρα από τις στρατηγικές επιλογές της.

Η ευφορία των πρώτων ημερών, όταν έμοιαζε ότι «όλοι οι Έλληνες»· καπιταλιστές και εργάτες, φτωχοί και πλούσιοι, προσφυγικοί συνοικισμοί και Κολωνάκι, καλωσόριζαν

τους «γενναίους Άγγλους συμμάχους μας», έδωσε τη θέση της στην αίσθηση του «κοινωνικού διχασμού» και του «ταξικού πολέμου» εκφράσεις που είχε χρησιμοποιήσει ο συγγραφέας **Γ. Θεοτοκάς** στα ημερολόγιά του στις μέρες της Απελευθέρωσης.

Δυο ήταν οι παράγοντες που το τροφοδοτούσαν και πυράκτωναν τις εντάσεις. Η συστηματική προσπάθεια των «από πάνω» με τη βοήθεια των Άγγλων να ρίξουν στα μαλακά τους Ταγματασφαλγτες και τους δωσιλόγους για να τους χρησιμοποιήσουν ενάντια στο κίνημα. Αυτές τις προκλήσεις τις συνόδευε η συστηματική πίεση για τον αφοπλισμό του ΕΛΑΣ με πρόσχημα την συγκρότηση του «εθνικού στρατού». Την ίδια στιγμή η εργατική τάξη έβλεπε τη θέση της να χειροτερεύει. Η εθνική απελευθέρωση είχε έρθει, αλλά δεν είχε φέρει την κοινωνική απελευθέρωση. Ίδια φτώχεια, ίδια ανεργία, ίδια αφεντικά με αυτά της Κατοχής.

Οι υπουργοί του ΕΑΜ εντωμεταξύ «εφάρμοζαν μια οικονομική πολιτική με την οποία διαφωνούσαν» όπως είπε ο Π. Παπαστράτης και «ο κόσμος του ΕΑΜ-ΕΛΑΣ διαδήλωνε στο δρόμο εναντίον της» όπως επισήμανε ο Γ. Μαργαρίτης.

Τα μέτρα της «σταθεροποίησης» - μια εκδοχή των σύγχρονων μνημονίων όπως επισήμανε ο Τ. Κωστόπουλος- πετσόκοψαν τους μισθούς και ενέτειναν την ανεργία. Οι Άγγλοι «απειλήσαν ή υπονόησαν διακοπή της επισιτιστικής βοήθειας» για να τα επιβάλλουν. Το φάσμα της πείνας ήταν για παράδειγμα μια από τις δι-

καιολογίες που πρόβαλε ο **Γ. Σιάντος**, ένας από τους ηγέτες του ΚΚΕ, στην 11η Ολομέλεια το Μάη του 1945 για την επιλογή της ηγεσίας να μην πάρει την εξουσία στην Αθήνα.

Μπορούσε η Αριστερά να αψηφήσει αυτούς τους εκβιασμούς; Μπορούσε η Αντίσταση να πάρει την εξουσία ή κάτι τέτοιο θα ήταν τυχοδιωκτικό σε μια χώρα κατεστραμμένη από τον πόλεμο και σε μια Αθήνα που την απειλούσε η πείνα;

Δυο χρόνια πριν, στις 22 Οκτώβρη του 2014 το αμφιθέατρο του 9.84 είχε γεμίσει ασφυκτικά με κόσμο που συμμετείχε στην εκδήλωση του περιοδικού **Σοσιαλισμός από τα Κάτω** για τα 70 χρόνια από την Απελευθέρωση της Αθήνας. Σε αυτή είχαν μιλήσει οι **Μιχάλης Λυμπεράτος, Λέανδρος Μπόλαρης, Προκόπης Παπαστράτης και Μαρία Στύλλου**.

Ήταν μια εκδήλωση που έβαλε όλα αυτά τα θέματα επί τάπητος και άνοιξε την συζήτηση που συνεχίζεται σήμερα όπως έδειξε κι η εκπομπή της ΕΡΤ. Όπως είχε επισημάνει τότε η Μ. Στύλλου:

«Υπάρχει ένα ερώτημα. Γιατί ο Α' ΠΠ έκλεισε με επαναστάσεις που τελείωσαν τον πόλεμο, ενώ ο Β' ΠΠ έκλεισε με ήττα των επαναστάσεων, με ήττα του απελευθερωτικού κινήματος; Προφανώς όταν έχεις να συγκρουστείς με τα ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα, έχεις την προσπάθειά τους να μην αφήσουν μέχρι τελευταίας ρανίδας να γίνει η απελευθέρωση κοινωνική απελευθέρωση κι όχι απλά εθνικοαπελευθερωτική, αντιφασιστική κλπ. Μπορούσε όμως η αριστερά να αντιμετωπίσει αυτή την περίοδο με την ίδια στρατηγική που την είχε αντιμετωπίσει η επαναστατική αριστερά στον Α' ΠΠ, η Ρόζα, ο Τρότσκι, ο Λένιν, ο Γκράμσι; Η απάντηση είναι ναι.

Πουλιόπουλος

Ο Παντελής Πουλιόπουλος έγραψε το βιβλίο του «Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα» το 1934, τότε που υπήρχε η μεγάλη στροφή των κομμουνιστικών κομμάτων από τη σοσιαλιστική προοπτική και στρατηγική στην αστικο-δημοκρατική. Ο Πουλιόπουλος λέει ότι αν φας τη σοσιαλιστική προοπτική, ότι δεν μπορεί η εργατική τάξη να πάρει την εξουσία, αλλά χρειάζεται ν' ανοίξουμε συμμαχίες με τα αστικά κόμματα, αυτό θα σε οδηγήσει σε αυτό που θυμίζει την αφίσα του Μάη του 1968 με το δάχτυλο που μπαίνει σε δύο γρανάζια και τελικά το ρουφάνε, δηλαδή το συμβιβασμό. Κοιτάξτε που οδήγησε. Χάθηκε η εξέγερση της Θεσσαλονίκης του 1936. Ήρθε ο Μεταξάς και ο φασισμός στην Ελλάδα. Και μπήκε το ΚΚ στη μάχη για την Αντίσταση απροετοίμαστο στρατηγικά απέναντι και στην αστική τάξη και στο στρατόπεδο των Αγγλοαμερικάνων».

Λέανδρος Μπόλαρης

ΝΤΑΡΙΟ ΦΟ Φωτεινό παράδειγμα

Ο Ντάριο Φο, που πέθανε από πνευμονία την Πέμπτη 13 Οκτώβρη σε ηλικία 90 ετών, είχε γεννηθεί στις 24 Μαρτίου 1926 στο Λεγκιούνο-Σαντζιάνο, στην επαρχία του Βαρέζε. Έχοντας επηρεαστεί από την λαϊκή θεατρική παράδοση της Λομβαρδίας, τη λαϊκή τέχνη της διήγησης και των παραμυθιών, μελέτησε βαθιά την θεατρική δράση της “Κομμέντια ντελ Άρτε” και χρησιμοποίησε επαναφέροντας με σύγχρονο τρόπο στην δραματοργική δομή, χαρακτήρες αλλά και υποκριτικές φόρμες που προσομοίαζαν στις σατυρικές φάρσες των προηγούμενων αιώνων.

Οι χαρακτήρες του ξεπηδάνε μέσα από την φτωχολογιά, μέσα από την καθημερινή ζωή της επιβίωσης και γίνονται η φωνή των καταπιεσμένων ασκώντας κριτική σε κάθε είδους εξουσία. Οι σπαρταριστές κωμωδίες και σάτιρές του αποτελούν πάντα ένα μάθημα απλής ανάλυσης, εκλαϊκευσης, αλλά όχι απλούστευσης, των πιο σύνθετων οικονομικών και πολιτικών εννοιών. Ο Ντάριο Φο έβλεπε το θέατρο όχι απλά σαν μια καλλιτεχνική δημιουργία αποκομμένη από την κοινωνική της διάσταση αλλά αντιθέτως μετέτρεπε τη θεατρική δράση σε πολιτική αγκιτάτσια καλώντας τον κόσμο στη δράση.

“Σ’ ένα καπιταλιστή δεν πρέπει ποτέ να λες: «αχ, σας παρακαλώ, θα μπορούσατε λιγάκι να μου κάνετε λίγο χώρο ν’ αναπνεύσω κι εγώ; θα μπορούσατε να είστε λίγο πιο καλός, με λίγη περισσότερη κατανόηση; Ας συμφωνήσουμε... Όχι! Ο μόνος τρόπος για να μιλήσεις μαζί τους είναι να τους στριμώξεις στον καμπινέ, να τους χώσεις το κεφάλι μες στη λεκάνη και να τραβήξεις το καζανάκι.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να φτιάξουμε ένα καλύτερο κόσμο, ίσως με λιγότερο φανταχτερές βιτρίνες, ίσως με λιγότερες λεωφόρους, αλλά σίγουρα με λιγότερες λιμουζίνες και με λιγότερους από τους πραγματικούς απατεώνες. Αυτούς τους μισάνθρωπους με τις χοντρές κοιλιές”, έγραφε ο αγκιτάτορας θεατράνθρωπος σε ένα από τα πλέον σημαντικά και διάσημα έργα του το “Δεν Πληρώνω! Δεν Πληρώνω!”

Ο Ντάριο Φο από την αρχή της θεατρικής του πορείας βάζει στο στόχαστρό του την Καθολική εκκλησία, τα βάζει με την αστυνομία και την καταστολή, τις κυβερνήσεις και την πολιτική διαφθορά, με την δικαστική εξουσία, με τις τράπεζες, παλεύει ενάντια στο φασισμό θυμίζοντας και την ιστορία και τα εγκλήματα των φασιστών στην Ιταλία, ενώ ταυτόχρονα χτυπάει τις συντηρητικές και εθνικιστικές τους απόψεις, έρχεται σε σύγκρουση με τη Μαφία και το οργανωμένο έγκλημα, παλεύει δίπλα στο πλευρό των γυναικών για τις αμβλώσεις, ενάντια στις πολιτικές δολοφονίες, δίπλα στον Παλαιστινιακό λαό. Μη περιοριζόμενος σε λόγια αλλά καλώντας τον κόσμο σε έμπρακτη ανυπακοή και αντίσταση.

Από το 1951 ακόμα, όταν ξεκινάει την πορεία του πρώτα στο θέατρο και μετά στο ραδιόφωνο της RAI με τους διάσημους πλέον μονόλογούς του, που αργότερα στο «Μύστερο Μπούφο» θα τους εξελίξει ακόμα περισσότερο, αντιμετωπίζει τις αντιδράσεις της εκκλησίας και των αρχών. Παντρεμένος από το 1954 με την ηθοποιό, συγγραφέα και αριστερή ακτι-

Φλωρεντία Νοέμβρης 2002. ο Ντάριο Φο υποδέχεται τους διαδηλωτές στο 1ο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ.

βίστρια **Φράνκα Ράμε**, τη σύντροφό του μέχρι και το θάνατό της το Μάη του 2013, αποφασίζουν το 1959 να φτιάξουν την δική τους θεατρική ομάδα ενάντια στις εντεινόμενες προσπάθειες λογοκρισίας από το Ιταλικό κράτος.

Κριτική

Μαζί θα ανεβάσουν την πρώτη τους πολύ μεγάλη επιτυχία “Οι Αρχάγγελοι δεν Παίζουν Φλίπερ” που αρχίζει να παίζεται και στο εξωτερικό. Μέχρι και το 1962 θα αναλάβει με μεγάλη επιτυχία μια τηλεοπτική εκπομπή στο RAI όμως η κριτική που ασκεί σε πολιτικούς που έχουν σχέση με τη Μαφία θα καταλήξει στην απαγόρευση του Φο από την RAI για τα επόμενα 15 χρόνια.

Μέχρι το 1968 ο Φο και η Ράμε θα “καταφέρουν” να γίνουν το κόκκινο πανί για την Μαφία, για διεφθαρμένους πολιτικούς, για τους φασίστες αλλά και για την Αμερικάνικη κυβέρνηση που απαγορεύει την έκδοση βίζας, αφού φτιάχνουν παράσταση σχετικά με τη δολοφονία του Κένεντυ. Λίγο αργότερα μετά την συντριβή της Άνοιξης της Πράγας από τα Ρώσικα τανκς, ο Ντάριο Φο διαμαρτύρεται επίσημα, αρνείται να δεχτεί τη λογοκρισία που απαιτούσαν οι Σοβιετικοί λογοκριτές και οι παραγωγές έργων του στο Ανατολικό μπλοκ σταματούν.

Το 1968 είναι η χρόνια που Φο και Ράμε

ιδρύουν την θεατρική κολεκτίβα Νέα Σκηνή (Associazione Nuova Scena) μετατρέποντας ένα εγκαταλελειμμένο εργοστάσιο σε θέατρο. Τον Οκτώβριο του 1968 έκαναν περιοδεία με το τελευταίο έργο του Φο “Μεγάλη Παντομίμα με Σημαίες και Μικρές και Μεσαίες Μαριονέτες”.

Το 1969 παρουσιάζει για πρώτη φορά το Μύστερο Μπούφο. Το έργο θα κάνει πάνω από 5.000 παραστάσεις ακόμα και σε γήπεδα με χιλιάδες θεατές σπάζοντας ακόμα και τις απαγορεύσεις και τη λογοκρισία. Πρόκειται για ένα ριζοσπαστικό θεατρικό έργο μονολόγων σαν σύγχρονη αναβίωση των λαϊκών παραμυθιών.

Η δεκαετία του ‘70 βρίσκει τον Ντάριο Φο και την Φράνκα Ράμε στην πιο δημιουργική αλλά και ριζοσπαστική τους περίοδο. Ξεκινούν την τρίτη τους θεατρική ομάδα την Collettivo Teatrale La Comune. Παράγουν τα πιο ριζοσπαστικά τους έργα βασισμένα στον αυτοσχεδιασμό. Ο Τυχαίος Θάνατος ενός Αναρχικού (1970), Φενταγίν (1971), Δεν Πληρώνω! Δεν Πληρώνω! (1974), Η Μαριχουάνα της Μαμμάς είναι πιο Γλυκιά (1976), Όλο Σπίτι, Κρεβάτι κι Εκκλησία (1978).

Το 1973 η ομάδα μετακομίζει στο Σινεμά Ροσίνι στο Μιλάνο. Όταν ο Φο άσκησε κριτική στην αστυνομία σε ένα από τα έργα του, ακολούθησαν αστυνομικές επιδρομές και η λογοκρισία αυξήθηκε. Στις 8 Μαρτίου, μια νεοφασιστική ομάδα απήγαγε τη Φράνκα Ράμε, βασა-

νίζοντάς την και βιάζοντάς την. Η Ράμε επέστρεψε στη σκηνή μετά από δύο μήνες με νέους αντιφασιστικούς μονολόγους.

Το 1975 γράφουν παράσταση για τη δολοφονία του Αλιέντε στη Χιλή ενώ την ίδια χρονιά ανεβάζουν το “Φανφάνι ράπιτο” υποστηρίζοντας τη νομιμοποίηση της έκτρωσης. Είναι αυτή τη χρονιά, το 1975 που ο Φο θα προταθεί για πρώτη φορά για το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας.

Βλάσφημος

Στις αρχές της δεκαετίας του ‘80 ο Φο δημιουργεί το Ελεύθερο Πανεπιστήμιο του Αλκατράζ, ένα θεατρικό καταφύγιο, όπως θα πει ο ίδιος, σε μια κοιλάδα στους λόφους κοντά στην Περούτζια. Πλέον τα έργα του μεταφράζονται σε δεκάδες γλώσσες και παίζονται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη. Η θεατρική του ιδιοφυΐα γίνεται αποδεκτή ακόμα και από τους κύκλους που μέχρι χτες τον θεωρούσαν βλάσφημο. Παραστάσεις του ανεβαίνουν σε όλη την Ευρώπη και την Αμερική. Στις 9 Οκτωβρίου του 1997 του απονέμεται το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας. Ακόμα και στην περίοδο που το θεατρικό και καλλιτεχνικό κατεστημένο αναγκάζεται να τον αποδεχτεί, ο Ντάριο Φο προσπαθεί ακατάπαυστα να κάνει κριτική στο σύστημα.

Το Νοέμβρη του 2002, δεκάδες χιλιάδες ακτιβιστές από κινήματα ενάντια στην παγκοσμιοποίηση σε ολόκληρη την Ευρώπη καταφθάνουν στην Φλωρεντία για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ. Είναι το φόρουμ που θα βάλει τις βάσεις για την έκρηξη του αντιπολεμικού κινήματος του 2003 με την ιστορική απόφαση για την διοργάνωση της μεγαλύτερης παγκόσμιας αντιπολεμικής διαδήλωσης στις 15 Φλεβάρη του 2003.

Ο Ντάριο Φο αναλαμβάνει να ανοίξει την τεράστια αυτή συνάντηση υποδεχόμενος με το Μύστερο Μπούφο τους χιλιάδες διαδηλωτές που καταφθάνουν στην Φλωρεντία. Ήταν μια τεράστια ώθηση για το ίδιο το κίνημα αλλά και άλλη μια τρανή απόδειξη της πολιτικής παρουσίας του Ντάριο Φο.

“Το να μιλάμε για τα όσα έκανε ο πατέρας μου, χωρίς να αναφερόμαστε στην πολιτική του δράση, είναι σαν να συζητάμε για ένα καλό κρασί, αγνοώντας το σταφύλι”, είπε μεταξύ άλλων ο **Ιάκοπο Φο** κατά την διάρκεια της πολιτικής κηδείας του πατέρα του Ντάριο, το Σάββατο 15/10 μπροστά σε χιλιάδες κόσμο που συγκεντρώθηκε στην κεντρική πλατεία του Μιλάνο, στο Ντουόμο, για να αποχαιρετίσουν τον μεγάλο αναμορφωτή του Ιταλικού πολιτικού θεάτρου. Ο Ιάκοπο στο τέλος της ομιλίας του τόνισε πως “ο πατέρας του δεν έσκυψε ποτέ το κεφάλι” και χαιρέτησε όλους τους συμμετέχοντες, υψώνοντας τη γροθιά του στον αέρα, ενώ η ορχήστρα που συνόδευσε την σορό του Ντάριο Φο έπαιζε το “Bella Ciao”.

Κυριάκος Μπάνος

Στέφανος Ληναίος - Έλλη Φωτίου αποχαιρετούν τον Ντάριο Φο

“**Ασυμβίβαστο, μαχόμενο άνθρωπο, που πάλευε για τα δικαιώματα των απλών ανθρώπων, παράδειγμα προς μίμηση**”, χαρακτήρισαν τον Ντάριο Φο ο Στέφανος Ληναίος και η Έλλη Φωτίου, οι φίλοι του, που έκαναν γνωστό τον Ντάριο Φο στο ελληνικό κοινό, στο αποχαιρετιστήριο μήνυμα που έστειλαν στην ΕΑ με την ανακοίνωση του θανάτου του μεγάλου Ιταλού θεατράνθρωπου.

Ένας μικρός αποχαιρετισμός στο μεγάλο μας φίλο Ντάριο Φο.

Κι αφήνουμε τους άλλους να γράψουν μεγάλα λόγια για τη ζωή του και για το έργο του. Ακόμη κι αυτούς που έγραψαν ότι το Νόμπελ του το έδωσαν για... καλαμπούρι...

Εμείς πιστεύουμε ότι όλος ο κόσμος του χρωστάει πολλά και θα είναι φωτεινό παράδειγμα για τις επόμενες γενιές. Ένας μαχόμενος πνευματικός άνθρωπος για τα δικαιώματα των απλών ανθρώπων.

Από μας, ένα μεγάλο ευχαριστώ για τα έργα του που παρουσιάσαμε και για τη ζεστή φιλία του που είναι τα γερά θεμέλια της μικρής ιστορίας του θεάτρου ΑΛΦΑ.

Στέφανος Ληναίος – Έλλη Φωτίου

Νόμπελ για τον Ντύλαν

Φέτος η σουηδική ακαδημία έδωσε το βραβείο Νόμπελ λογοτεχνίας στον Μπομπ Ντύλαν «γιατί δημιούργησε νέες ποιητικές εκφράσεις στη μεγάλη παράδοση του αμερικάνικου τραγουδιού».

Μπορεί ο Ντύλαν ήδη από το 1965 να έχει δηλώσει κατ’ επανάληψη ότι δεν τον ενδιαφέρει να είναι με το μέρος κανενός κινήματος αμφισβήτησης. Και μέσα στον πάνω από μισό αιώνα της καλλιτεχνικής του παρουσίας να υπήρξε ανάμεσα σε πολλά άλλα, θεοσεβούμενος, ντίβα και αγεγής – απέναντι είτε στον κόσμο που τον λάτρεψε είτε στους σουηδούς ακαδημαϊκούς που τον αναζητούν ακόμα για να τον ενημερώσουν.

Αλλά στην παγκόσμια συντήρηση η βράβευση έφερε εκνευρισμό. Και ο εκνευρισμός είναι πολιτικός. Ό, τι και αν είπε, έκανε ή δεν έκανε ο Ντύλαν στη ζωή του, μικρή σημασία έχει μπροστά στο γεγονός ότι η μουσική του και οι στίχοι του αποτέλεσαν και αποτελούν ασταμάτητη πηγή έμπνευσης και αντίστασης όχι μόνο για τη γενιά του αλλά για όλες τις γενιές που ακολούθησαν, για εκατομμύρια ανθρώπους όχι μόνο στις ΗΠΑ, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το ίδιο γεγονός τον κάνει πολύτιμο για εκείνο το κομμάτι της άρχουσας τάξης που προβάλλει τον εαυτό της

σαν κομμάτι αυτής της αμφισβήτησης, είτε κάποτε ήταν είτε δεν υπήρξε ποτέ. Πριν ένα χρόνο στις ΗΠΑ ο ίδιος ο Ομπάμα βράβευσε τον Ντύλαν (ενώ σήμερα οι οπαδοί του Τραμπ καταγγέλλουν ότι και το νόμπελ ήταν προεκλογική “δουλειά” των Δημοκρατικών). Θα έμενε πίσω η σουηδική ακαδημία που δεν έχει διατάσει στο παρελθόν να βραβεύσει τον Σαρτρ, τον Ντάριο Φο και άλλους ριζοσπάστες πεζογράφους και ποιητές;

Ποίηση

Έχει θέση ο Μπομπ Ντύλαν δίπλα τους; Δεν ήταν η μουσική το δυνατό σημείο του Ντύλαν. Ήταν ένας ανάμεσα στους πολλούς-ές νέους που ανακάλυψαν τα folk και τα blues στα τέλη του ’50 για να το γυρίσει καθυστερημένα στο ροκ στα μέσα του ’60. Το μεγάλο του όπλο ήταν ο λόγος του, οι σίχοι του, η ποίησή του. Γιατί διάβαζε, ζούσε μέσα στην ποίηση, ακόμα και το ψευδώνυμό του το πήρε από τον Ντίλαν Τόμας.

Δεν κάνει τον Ντύλαν λιγότερο ποιητή το γεγονός ότι ήταν τραγουδοποιός και είχε εμπορική επιτυχία. Ας ενοχλούνται οι της “υψηλής τέχνης”. Ο Γκίνσπεργκ, πίσω στη γωνία, αντί για λουλούδια τού πέταγε τις λέξεις στο γνωστό φιλμάκι για το Subterra-

nean Homesick Blues. Με το ίδιο ακριβώς τρόπο, οι απλοί άνθρωποι του μόχθου έμαθαν να σιγοτραγουδάνε Βάρναλη, Ρίτσο, Νερούδα, Λόρκα όταν η ποίησή τους μελοποιήθηκε.

Η δύναμη της ποίησης του Ντύλαν δεν βρίσκεται στο γεγονός ότι εδώ και χρόνια διδάσκεται σε πανεπιστήμια στις ΗΠΑ. Βρίσκεται στο ότι κατάφερε να εκφράσει με το δικό του, θαυμάσιο τρόπο τις αντιφάσεις, τις σκέψεις, τις ελπίδες και τα συναισθήματα μιας εποχής, αλλά και διαχρονικές αξίες, όπως η αγάπη, ο πόλεμος, ο θάνατος, η οργή για τον θάνατο, τον άδικο θάνατο.

“Ελπίζω να πεθάνετε. Και ο θάνατός σας να έλθει σύντομα. Θα ακολουθήσω το φέρετρό σας μέσα στο χλωμό απόγευμα. Και θα παρακολουθώ καθώς σας κατεβάζουν στο νεκροκρέβατό σας. Και θα σταθώ πάνω από τον τάφο σας. Μέχρι να σιγουρευτώ ότι είστε νεκροί”.

Είναι η τελευταία στροφή, η κορύφωση του αναθέματος Masters of war, που έχουν τραγουδήσει από τη Nina Simone και την Odetta μέχρι τον Eddie Veder και τον Jose Feliciano. Ίσως η πιο απλή από άποψη λογοτεχνικής ανάλυσης - αλλά ποιος νοιάζεται; Δεν χρειάζεται να την σκεφτείς και δεύτερη φορά... Είναι εντάξει.

Γ.Π.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Julieta

Του Πέδρο Αλμοδοβάρ

Λιγότερο χρώμα, περισσότερη εσωστρέφεια, πιο γειωμένη καθημερινότητα, ο Αλμοδοβάρ, θα πει κανείς, πως στα 67 του χρόνια, με την νέα του ταινία “Julieta”, που κυκλοφόρησε το Μάη αλλά παίρνει διανομή στους ελληνικούς κινηματογράφους αυτή την εβδομάδα, λέει να “σοβαρευτεί”. Τρία χρόνια μετά το “Δεν Κρατιέμαι”, μια κλασική αλμοδοβαρική ανατρεπτική κωμωδία ο μεγάλος Ισπανός σκηνοθέτης επιστρέφει με μια δραματική ιστορία βασισμένη στη σχέση μιας γυναίκας με την κόρη της.

Η Julieta είναι μια μεσήλικη γυναίκα με μια μικροαστική ζωή στη Μαδρίτη. Λίγο πριν φύγει μαζί με τον αγαπημένο της Λορέντζο μόνιμα για την Πορτογαλία έχει μια απρόοπτη συνάντηση με την Μπεατρίζ, την παιδική φίλη της κόρης της, που την ταραίζει συναισθηματικά αναμοχλεύοντας το ξεχασμένο παρελθόν της. Η φυγή της κόρης της για 12 χρόνια, ένα γεγονός που η Χουλιέτα έχει επισταμένα αποστασιοποιηθεί, και η ξαφνική αναγκαιότητα να το αντιμετωπίσει την φέρνουν στα όρια της συναισθηματικής κατάρρευσης. Χωρίζει από το Λορέντζο, αλλάζει σπίτι και πέφτει σε μια αυτοκαταστροφική μανία εσωτερίκευσης. Η συγγραφή μιας μακροσκελούς επιστολής είναι το εργαλείο για να ξεδιπλωθεί μια ακόμα πολυπλόκαμη συναισθηματική ιστορία.

Για άλλη μια φορά οι γυναίκες, ο ρόλος τους, οι σχέσεις τους, αποτελούν το επίκεντρο της Αλμοδοβαρικής κινηματογραφίας. Διαχρονικά στο σινεμά του Αλμοδόβαρ η γυναίκα έχει τον πρώτο ρόλο. “Μέσα σε κάθε γυναίκα υπάρχει μια μητέρα – ηθοποιός – αγία – αμαρτωλή. Και μέσα σε κάθε άντρα υπάρχει μια γυναίκα”, ανέφερε ο σκηνοθέτης όταν το “Όλα για την Μητέρα μου” έπαιρνε το δρόμο για τις αίθουσες πίσω στο 1999. Ο Αλμοδόβαρ πάντα έφτανε στα όριά τους τα στερεοτυπικά πρότυπα των φύλων. Η σεξουαλικότητα, κυρφή ή φανερή, καταπιεσμένη ή εξωτερικευμένη αλλά και η κριτική πάνω στους έμφυλους ρόλους αποτελούσαν πάντα ένα σημαντικό εργαλείο στην πλοκή των ταινιών του.

Υπόβαθρο

Η μεταπολίτευση μετά από 40 χρόνια Φρανκικής καταπίεσης και η προσπάθεια κριτικής ανάδειξης του συντηρητικού κατεστημένου, κράτος, εκκλησία, πατριαρχία, ΜΜΕ, κ.λπ, αποτέλεσαν βασικό υπόβαθρο στις ιστορίες του Αλμοδόβαρ σε όλα τα χρόνια της 40χρονης πλέον καριέρας του με τις πάνω από 30 ταινίες. Με μια αισθητική που παίζει με την ποπ εξτραβαγκάνζα, ο Αλμοδόβαρ κατάφερε τις τελευταίες δεκαετίες να δημιουργήσει ενός είδους κινηματογραφικού χρονολόγιου, μεταφέροντας στην οθόνη την δυναμική της εξέλιξης της ισπανικής κοινωνίας.

Και σε αυτή την ταινία το αισθητικό περιεχόμενο, η μουσική, η κάμερα και η κίνησή της, παραμένουν σε μοναδικά επίπεδα. Και το σκηνοθετικό μεγαλείο της παρουσίασης του συναισθηματικού κόσμου της ηρωίδας συγκλονίζει. Ωστόσο σε αντίθεση με προηγούμενες ταινίες του η Χουλιέτα δείχνει πιο αδύναμη. Σεναριακά η προσωπική ιστορία της Χουλιέτας χάνει το κοινωνικό της περιεχόμενο. Είναι μια προσωπική ιστορία που δεν εξελίσσεται σε σχέση με τους γύρω της αλλά μέσα στον ίδιο το χαρακτήρα. Έναν χαρακτήρα αδύναμο όσο ποτέ. Μια γυναίκα που δείχνει να έχει χάσει τη δυναμική του παρελθόντος. Μια γυναίκα που σπάει από την παραδοσιακή Αλμοδοβαρική γραμμή της επιβίωσης με κάθε τρόπο αφήνοντας τον εαυτό της να κυλήσει συναισθηματικά στην μοναξιά.

Είναι περίεργο που αυτοί που ως τώρα έκαναν κριτική στον Αλμοδόβαρ πως επικεντρώνει περισσότερο στην κοινωνία από τους χαρακτήρες, τώρα τον κατηγορούν για μελό. Ωστόσο είναι πραγματικό πως στη Χουλιέτα ο Αλμοδόβαρ λειαιίνει τις κοινωνικές επιρροές και αναθέτει στο άτομο να βρει τις λύσεις. Η Χουλιέτα είναι λιγότερο παρεμβατική από προηγούμενες ταινίες, αλλά είναι μια ταινία που αξίζει κανείς να δει.

Green day: Το ραδιόφωνο της Επανάστασης!

“Το ραδιόφωνο της επανάστασης” είναι ο τίτλος του νέου δίσκου των Green day που κυκλοφόρησε την προηγούμενη Παρασκευή και ήδη γνωρίζει μεγάλη επιτυχία.

Οι Green Day επανέρχονται με αυτό που ξέρουν να κάνουν καλά, το πολιτικό punk που μπορεί και εκφράζει χιλιάδες καταπιεσμένους σε όλη την Αμερική και όχι μόνο. Η πραγματικότητα είναι πως το συγκρότημα σε αυτό του το δίσκο συγκρούεται με τις πολιτικές επιλογές που είχε κάνει το προηγούμενο διάστημα, σπάζοντας τις αυταπάτες που είχε εδώ και χρόνια για την προεδρία του Ομπάμα. Η προεδρία του Bush με το πόλεμο στο Ιράκ και τις πολιτικές που ακολούθησε τους βρήκε ενεργούς στα κινήματα στην Αμερική αλλά και να κυκλοφορούν δυο δίσκους το “American Idiot” και το “21st century breakdown” εκφράζοντας με αυτό το τρόπο την αντιπολεμική άποψή τους αλλά και παράλληλα χιλιάδες νεολαίους σε ολόκληρο τον κόσμο.

Υπήρξαν από την αρχή στην πρώτη γραμμή της αντίθεσης ενάντια στην επέμβαση και την κατοχή στο Ιράκ, το ρατσισμό και την Ισλαμοφοβία, τις πολιτικές της λιτότητας. Έτσι θεώρησαν πως η προεδρία του Ομπάμα θα ήταν μια αλλαγή για την Αμερική και έκαναν την επιλογή να βγάλουν ένα δίσκο pop-punk, όπως οι ίδιοι το χαρακτηρί-

σαν το 2013, αφήνοντας τον πολιτικό στίχο στο παρελθόν. Όμως οι αυταπάτες διαλύθηκαν γρήγορα. Οι στρατοί δεν γύρισαν ποτέ πίσω και οι σφαγές στη Μέση Ανατολή δεν αποκλιμακώθηκαν, οι πολιτικές λιτότητας συνεχίστηκαν και ένα κύμα ρατσιστικών δολοφονιών στους Μαύρους της Αμερικής από την αστυνομία ξεσήκωσε τα τελευταία χρόνια εξεγέρσεις και κινήματα σε αρκετές πολιτείες. Παράλληλα η υποψηφιότητα του Τραμπ και το ρατσιστικό του παραλήρημα ήταν ένα ακόμη χαστούκι που τους έκανε να αλλάξουν κατεύθυνση.

Το Revolution radio ήρθε για να αναποδογυρίσει την εικόνα του προηγούμενου δίσκου και να συνεχίσει από εκεί που το άφησαν το 2004. Τη στήριξη των κινημάτων των διαδηλωτών στο Black lives matter, κριτική τόσο στον Τραμπ όσο και στη Χίλαρι Κλίντον, τη στήριξη των αγώνων ενάντια στη λιτότητα. Οι ίδιοι δήλωσαν πως μετά από τη συμμετοχή τους στις διαδηλώσεις που έγιναν εμπνεύστηκαν για το τίτλο του δίσκου και για το ομώνυμο τραγούδι και πως με το νέο τους δίσκο βάζουν ένα στόχο: Να καταστρέψουν τον όρο pop-punk και να εκφράσουν με το νέο δίσκο όλους τους καταπιεσμένους που παλεύουν. Και το κατάφεραν!

Μιχάλης Πέππας

ΝΕΑ ΕΚΔΟΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική

Μέσα στις επόμενες μέρες θα κυκλοφορήσει η νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου “Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική”. Το Μάρτη του 2017, κλείνουν 60 χρόνια από την ίδρυση της ΕΟΚ (του προπομπού της Ευρωπαϊκής Ένωσης). Τότε, το 1957 στη Συνθήκη της Ρώμης, οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις των πιο πλούσιων χωρών της Ευρώπης γιόρταζαν το ξεκίνημα της ‘ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης’ με στόχο τη μεγιστοποίηση των κερδών τους. Το πρώτο βήμα σε αυτή την κατεύθυνση ήταν να εξασφαλίσουν μια διευρυμένη ‘κοινή αγορά’ για τα προϊόντα τους. Αυτό ήταν η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα.

Στα εξηκοστά τους γενέθλια, όσες φιέστες και να κάνουν (αν τολμήσουν να κάνουν) οι ηγέτες της ΕΕ, δεν θα μπορούν να κρύψουν την αληθινή εικόνα: το μεγαλεπήβολο σχέδιό τους είναι σε βαθιά κρίση, αυτό που κυριαρχεί είναι γκρίνιες, κλαψουρίσματα και καυγάδες. Αλλά για τους εργάτες και τους λαούς της Ευρώπης, η ΕΕ σήμερα όλο και πιο πολύ ταυτίζεται με τη σκληρή λιτότητα, την καταστολή, το ρατσισμό, τους βομβαρδισμούς αμάχων. Γι’ αυτό, το πάρτι των γενεθλίων σε λίγους μήνες θα μοιάζει περισσότερο με επιθανάτιο ρόγχο. Το νέο βιβλίο του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου είναι μια ‘προσφορά’ στο κίνημα για την καλύτερη προετοιμασία και οργάνωση της ...κηδείας τους.

Ένα πρώτο στοιχείο που κάνει το βιβλίο πολύτιμο είναι το γεγονός ότι αποτελεί μια εξαιρετικά συνεκτική ιστορική αναδρομή 60 χρόνων του οικοδομήματος ΕΟΚ/ΕΕ: από την ‘κοινή αγορά’ στη ‘νομισματική ένωση’ και από το ευρώ στο Brexit και τη σημερινή αποσύνθεση της Ευρώπης του κεφάλαιου, του πολέμου και του ρατσισμού.

Το ένα σκέλος αυτής της ιστορικής πορείας είναι το οικονομικό –τα πρώτα κείμενα του βιβλίου απαντούν στα ερωτηματικά για τις οικονομικές επιλογές των ευρωπαϊκών κυρίαρχων τάξεων και κυβερνήσεων σε κάθε φάση: από την επέκταση και την ‘ανάπτυξη’ μέχρι την κρίση των νεοφιλελεύθερων πολιτικών. Όπως γράφει η

Μαρία Στύλλου στην εισαγωγή του βιβλίου: “Όπου και να στραφούν, αντιμετωπίζουν προβλήματα. Στο οικονομικό επίπεδο, οι μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες αντιμετωπίζουν με δόλο την απειλή μιας επανάληψης καταρρεύσεων τύπου Λήμαν Μπράδερς τόσα χρόνια μετά από εκείνο το έναυσμα της κρίσης το 2008. Για μεγάλο διάστημα, τα επικίνδυνα σημεία εμφανίζονταν ότι περιορίζονταν στην περιφέρεια, στην Ελλάδα και στην Κύπρο, στην Ιρλανδία και στην Πορτογαλία. Ύστερα οι ανησυχίες εστιάστηκαν στο τραπεζικό σύστημα της Ιταλίας και τώρα έχουμε φτάσει στο σημείο να απειλείται η ναυαρχίδα των γερμανικών τραπεζών, η Ντόιτσε Μπανκ”.

Το άλλο σκέλος είναι το πολιτικό: “Μια Ευρώπη που ήθελε να προβάλλεται ως Γη της Επαγγελίας για όλους τους πληθυσμούς γύρω της έχει φτάσει στο σημείο να υψώνει φράχτες κατά των προσφύγων, να ευθύνεται για τη

μετατροπή της Μεσογείου σε υγρό τάφο χιλιάδων ψυχών και να καλλιεργεί τον τρόπο απέναντι σε εκατομμύρια μουσουλμανικών πληθυσμών που έχουν την ατυχία να ζουν σε ευρωπαϊκά κράτη”. Καθόλου παράξενο που αυτή η κατάσταση συνδυάζεται με εικόνες πολιτικής κρίσης σχεδόν σε όλες τις χώρες-μέλη της ΕΕ.

ΕΕ και Αριστερά

Με τι αντιλήψεις ήταν και είναι οπλισμένη η Αριστερά απέναντι στην ΕΕ; Αυτό είναι το δεύτερο σημαντικό στοιχείο του βιβλίου: στα σχετικά κεφάλαια γίνεται μια αναλυτική αναδρομή στις απόψεις της ρεφορμιστικής αριστεράς –από την ΕΔΑ της δεκαετίας του ‘60 μέχρι τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ σήμερα– για να υποστηριχτεί ότι το ουσιώδες και κοινό πρόβλημά τους ήταν ότι πάντα αντιμετώπιζαν την ΕΟΚ/ΕΕ από ‘εθνική’ και όχι από ταξική πλευρά, με αποτέλεσμα τις συνεχείς παλινωδίες στις πολιτικές επιλο-

γές τους.

Γι’ αυτό και σκοπός του βιβλίου είναι να στοιχειοθετήσει με επιχειρήματα πως “απέναντι σε αυτή τη στρατηγική που χρεοκοπεί χρειάζεται να αντιπαραθέσουμε την προοπτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Η ΕΕ μέσα στην κρίση της αποκαλύπτει τον αληθινό χαρακτήρα της σαν ένας θεσμός ριζωμένος στις ανάγκες του καπιταλισμού. Τα κείμενα που αποτελούν αυτό το βιβλίο δείχνουν ότι η αντικαπιταλιστική ματιά ήταν και είναι πιο ρεαλιστική για την ανάλυση της πορείας της ΕΕ και για τον εξοπλισμό της εργατικής αντίστασης στις επιθέσεις της”.

Το τελευταίο μέρος του βιβλίου καλύπτει την αντίσταση στην ΕΕ. Όχι μόνο την πρόσφατη (το μεγαλειώδες ταξικό ΟΧΙ του Ιούλη 2016 στην Ελλάδα ή την καμπάνια του Lexit στη Βρετανία κλπ), αλλά και αυτήν που προηγήθηκε με τους εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές του εργατικού και αντικαπιταλιστικού κινήματος που πολιορκούσαν τις Συνόδους Κορυφής της ΕΕ στη Νίκαια, στη Σεβίλλη, στη Θεσσαλονίκη, το γαλλικό ΟΧΙ στο ‘Ευρωσύνταγμα’. Ένα ζωντανό πανόραμα μιας αντίστασης που ξεκινάει από παλιά.

Μερικά από τα κεφάλαια του βιβλίου είναι γραμμένα πριν από δεκαετίες και όμως αποδείχθηκαν σε μεγάλο βαθμό προφητικά για τη σημερινή βαρβαρότητα της Ευρώπης της λιτότητας και του ρατσισμού, αλλά και για τις ρωγμές και την κρίση στο οικοδόμημά της. Σήμερα, που η αντίσταση στις πολιτικές των κυβερνήσεων και των καπιταλιστών έχει ανοίξει παντού τη συζήτηση για την ΕΕ και το ευρώ, έχει τεράστια σημασία να γνωρίζουμε ότι “το μέλλον περνάει μέσα από την σύγκρουση με την ΕΕ, την ρήξη και απαλλαγή από τα δεσμά της με την οικοδόμηση ενός εργατικού κινήματος που παλεύει για να ανατρέψει τον καπιταλισμό και να τον αντικαταστήσει με μια κοινωνία που θα φροντίζει για τις ανάγκες της πλειοψηφίας και όχι για τα κέρδη μιας άπληστης μειοψηφίας”.

Μη χάσετε αυτή τη νέα έκδοση του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου!

Κώστας Πίπτας

Διαβάστε
επίσης

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Τιτάνια-ΡΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ-ΜΕΝΙΔΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Μαγαζί 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Ανοιχτά σύνορα –
ανοιχτά σχολεία για τους πρόσφυγες
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10
Μεγάλου Αλεξάνδρου 59, 8μμ
Ο Τρόσκι και η Διαρκής Επανάσταση
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Τριώτα
(Μετρό Αγ. Αντώνης) 7.30μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Κώστας Πολυδώρος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ 1968
(στοά Θησέως και Αγ. Πάντων) 7μμ
Η μάχη της Cable Street
Ομιλητής: Λευτέρης Βαγγέλης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ- ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγ-
καβή 69) 8μμ
Καλοδεχούμενα τα προσφυγόπουλα
στα σχολεία
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Κοσμικών 7μμ
Η απελευθέρωση της Αθήνας το ‘44
Ομιλητής: Νίκος Γεωργίου

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 White Rabbit 7.30μμ
Η απελευθέρωση της Αθήνας το ‘44
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Άνω Πουρνα-
ρούσα 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Quiz 7μμ

Η Διεθνής Συνάντηση κατά του ρατσι-
σμού και του φασισμού
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΒΟΛΟΣ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 Θόλος
(πανεπιστήμιο) 4μμ
Ο τροτσκισμός μετά τον Τρόσκι
Ομιλητής: Δημήτρης Στεφανάκης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 Θόλος
(πανεπιστήμιο) 4μμ
Η οικονομία του τρελοκομείου
Ομιλήτρια: Αναστασία Παμπουροπού-
λου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Όαση 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 νέα ΦΛΣ 7μμ
Η κυβέρνηση της αριστεράς
και η «συνέχεια του κράτους»
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Γιώτης 8μμ
Η κυβέρνηση της αριστεράς
και η «συνέχεια του κράτους»
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΗΡΑΚΛΕΟ ΚΡΗΤΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Εμιγκρέ 7.30μμ
Η Διεθνή Συνάντηση κατά του ρατσι-
σμού και του φασισμού
Ομιλητής: Τάσος Καρασαхинίδης

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 Σύλλογος Δασκάλων
7.30μμ
Η Διεθνής Συνάντηση κατά του ρατσι-
σμού και του φασισμού
Ομιλητής: Μανώλης Φιωτάκης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 στοά Σαρκά (Α΄ κτίριο,
Β΄ ορ.) 7μμ
Καλοδεχούμενα τα προσφυγόπουλα
στα σχολεία
Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Η Διεθνής Συνάντηση κατά του ρατσι-
σμού και του φασισμού
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΛΑΡΙΣΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Κουρμπέτι 3μμ

Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Πέτρος Θεοδοσιάδης

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Ίχνος (Κολοκο-
τρώνη 34) 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Big Mouth 8μμ
Η κυβέρνηση της αριστεράς και η «συ-
νέχεια του κράτους»
Ομιλήτρια: Μαρίλενα Κουντούρη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Big Mouth 8μμ
99 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανά-
σταση

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 ΕΡΤ-OPEN 7μμ
99 χρόνια από την
Οκτωβριανή Επανάσταση
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
•ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 ΕΡΤ-OPEN 7μμ
Μαρξισμός – θεωρία και πράξη
Ομιλήτρια: Ιλεάννα Ζαχαροπούλου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 στέκι Ρήξης και Ανα-
τροπής 8μμ
Δομές αλληλεγγύης,
δυνατότητες & όρια
Ομιλήτρια: Μαρία Ντάσιου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
στέκι Ρήξης και Ανατροπής 8μμ
99 χρόνια από την
Οκτωβριανή Επανάσταση
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΜΑΡΟΥΣΙ

•ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Βαβέλ 8μμ
Η κυβέρνηση της αριστεράς και η «συ-
νέχεια του κράτους»
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
•ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10 καφέ Βαβέλ 8μμ
99 χρόνια από την
Οκτωβριανή Επανάσταση

ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ

•ΠΕΜΠΤΗ 20/10
στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
99 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανά-
σταση
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
•ΠΕΜΠΤΗ 27/10 στέκι Δράση για μια
άλλη Πόλη 6μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Θάνος Βυνιάς

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 στέκι Εκτός Σχεδίου
7.30μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Δολίχη 7.30μμ
Η στρατηγική του εργατικού ελέγχου
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπου-
λος

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Τρίπορτο (Παρα-
μυθιάς & Αρτεμισμού) 7μμ
Ο Λένιν και η επαναστατική εφημερίδα
Ομιλήτρια: Ιλιρίντα Μουσαράϊ

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Λα Ροζέ (πλ. Αγ.
Νικολάου) 7.30μμ
Η Τουρκία μετά την αποτροπή του πρα-
ξικοπήματος
Ομιλήτρια: Κατερίνα Παπαδούλη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 γραφεία ΕΛΜΕ
(Γκράβα) 7.30μμ
Η απελευθέρωση της Αθήνας το ‘44
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

•ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Νότος 7.30μμ
Η μάχη της Cable Street
Ομιλητής: Θανάσης Καμπουρούδης
•ΤΕΤΑΡΤΗ 26/10
δημαρχείο Κερατσινίου (αίθουσα Δημο-
τικού Συμβουλίου) 7.30μμ
72 χρόνια από τη μάχη της Ηλεκτρικής
και την απελευθέρωση της Αθήνας
Ομιλητής: Θανάσης Διαβολάκης

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 δημαρχείο 7μμ
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 καφέ Κύτταρο 7.30μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Γιώργος Μποτσιδής

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

•ΠΕΜΠΤΗ 20/10 Πνευματικό Κέντρο
του Δήμου 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Γιώργος Τσαμούρης
•ΠΕΜΠΤΗ 27/10 Πνευματικό Κέντρο
του Δήμου 7μμ
Ο Λένιν στον 21ο αιώνα
Ομιλητής: Τόλης Μαριγούδης

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 σαλονάκι ΦΕΠΑ 7.30μμ
Η πιο βαθιά κρίση του καπιταλισμού

Ομιλήτρια: Ευγενία Καραδήμα

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10 καφέ Υγιεινό με νου 8μμ
Εργασιακές σχέσεις και τρίτο μνημόνιο
Ομιλητής: Δάνος Πηνιάτογλου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10 καφέ Σκαντζόχοι-
ρος 6.30μμ
99 χρόνια από την Οκτωβριανή
Επανάσταση
Ομιλητής: Νίκος Αναστασίου

Στις σχολές

**1956-2016 – ένας κόσμος
σε αναβρασμό
Καταλήψεις ενάντια
στα δίδακτρα
τότε και σήμερα**

ΝΟΠΕ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10 αμφιθέατρο 3, 1μμ
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΦΛΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10 αίθριο 2μμ
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΑΣΚΤ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10
αίθ. Γραμμικού σχεδίου 1.30μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΑΝΘΕΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ 24/10 αίθ. Β2, 2μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΤΕ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΡΙΤΗ 25/10 αίθ. προβολών 2μμ
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Συνεδριάσεις Εργατικών Ομάδων

ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10, 7.30μμ
ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ
ΠΕΜΠΤΗ 20/10 ΕΚΑ 5.30μμ
ΥΓΕΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10 Αγ.Σάββας 5.30μμ
ΕΜΠΟΡΟΠΑΛΛΗΛΟΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 23/10 ΕΚΑ 11πμ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
ΔΕΥΤΕΡΑ 24/10 Στοά Βιβλίου 4μμ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 31/10 Λέκκα 23-25, 3.30μμ

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30πμ
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10

ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ.Βλάσση 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Πλαταιών 7.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 6.30μμ
ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ Μετρό Πλακεντίας 3.30μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε (Πετρουπόλεως) 7μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody’s πλατεία 7μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest (πλατεία) 6μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ παλιά πόλη 7μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 7μμ
ΒΟΛΟΣ Τόπαλη & Ερμού 6μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ πεζόδρομος Μιχ. Αγγέλου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 22/10

ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 11.30πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Παύλου Φύσσα 11.30πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος 12μ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ Δεκελίας (έξω από λαϊκή
συνέλευση) 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία Χαλανδρίου 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μ
ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης (Ιασωνίδου) 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Γαρδένια 11πμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 11.30πμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 11.30πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι» πεζόδρομος Εθνικής
Αντίστασης 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 11.30πμ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βέικου και Γαλατσίου 11.30πμ
ΞΑΝΘΗ κεντρική πλατεία 12.30μ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ δημαρχείο 12.30μ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 11.30πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ πεζόδρομος Καλαμαριάς 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επιταλόφου 11.30πμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου & Τσιμισκή 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Πάρκο Αγ.Θεράποντα 11.30πμ

Στις σχολές

ΤΕΤΑΡΤΗ 19/10

ΑΣΚΤ Διάδρομος 12μ
ΠΑΝΤΕΙΟ 11πμ αίθριο
ΤΕΙ ΑΘ. 11πμ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ είσοδος 12μ
ΦΜΣ 2μμ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ 3μμ εσωτ. αίθριο
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 1μ
ΡΕΘΥΜΝΟ διάδρ. κοινωνικών επιστημών 12μ
ΙΑΤΡΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 12μ
ΦΥΣΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11πμ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11πμ
ΘΕΛΟΣ (ΠΑΝΕΠ. ΒΟΛΟΥ) 11πμ

ΠΕΜΠΤΗ 20/10

ΑΣΚΤ Διάδρομος 12μ
ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ είσοδος 12μ
ΤΕΙ ΑΘ. 11πμ
Χημικοί μηχανικοί Θεσσαλονίκης 10πμ
Είσοδος αγγλικού 10πμ
ΧΗΜΙΚΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 11πμ
ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ 11πμ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΒΟΛΟΥ 1μ
ΦΥΣΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ CDS 1μμ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11πμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21/10

ΑΣΚΤ Διάδρομος 12μ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ 11πμ
ΤΕΙ ΑΘ. 11πμ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ 3μμ εσωτ. αίθριο
ΠΑΝΤΕΙΟ 11πμ αίθριο
ΦΥΣΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11πμ
ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την
ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέ -
σα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία
απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο -
σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο
όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ -
ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού
πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω -
γή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπι -
νες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις.
Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση.
Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς
μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρα -
τός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστι -
κό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα
συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατι -
κή τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος,
στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα

συμβούλια αντιπροσώπων απ’ τους χώρους
δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ όχι "σοσιαλισμό σε μια
χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"
Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακό -
μα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική
επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν
μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθε -
στώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του
σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατο -
λικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.

Γι’ αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότη -
τα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς
διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας,
φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτι -
κά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπερια -
λιστική καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακί -
σει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενό -
τητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα
από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το
Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρα -
ττισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απει -
λεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιποικική πολεμοκαπηλεία
της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί -
ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι
εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειο -
νοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και
στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

**ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ
της εργατικής πρωτοπορίας**

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμέ -
νους μέσα από τη δική της δράση. Για να
κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυ -
τή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν
τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε
ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμ -
μα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους
εργάτες για την επαναστατική προοπτική πα -
ρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμα -
στε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα -
σης της τάξης, απ’ όπου και αν προέρχεται.

Η ιστορία προχωράει με άλματα

Το περιοδικό «Σοσιαλισμός από τα κάτω» ετοιμάζει έναν κύκλο από ημερίδες και εκδηλώσεις πανελλαδικά, αφιερωμένο στα 60 χρόνια από τα γεγονότα που συγκλόνισαν το φθινόπωρο του 1956- το Σουέζ και την Ουγγαρία.

Η ήττα των Αγγλογάλλων ιμπεριαλιστών στην Αίγυπτο και η ταυτόχρονη εισβολή των ρωσικών τανκς ενάντια στους εξεγερμένους εργάτες στην Ουγγαρία, αποτέλεσαν από μόνα τους κοσμοϊστορικές εξελίξεις που σημάδεψαν εκείνη τη χρονιά και την πορεία της Αριστεράς στη συνέχεια.

Αλλά υπάρχει μια ευρύτερη διάσταση δεμένη με εκείνη την καμπή. Το κάλεσμα που απευθύνει το «Σοσιαλισμός από τα κάτω» ξεκινάει με τη φράση ότι «το 1956 είναι μια χρονιά που δείχνει ότι η ιστορία προχωράει με άλματα». Τέτοιες χρονιές έχουν μια ξεχωριστή θέση για τον κόσμο της Αριστεράς, για τους ανθρώπους που αναζητούν τους τρόπους για να αλλάξει ο κόσμος.

Η εικόνα της ανθρωπότητας μετά το τέλος του Β΄ Παγκόσμιου Πολέμου ερχόταν σε αντίθεση με όλες τις ελπίδες και τις προσδοκίες για την κοινωνία που ονειρεύονταν οι μαχητές κατά του φασισμού. Αυτό είναι φανερό στην ελληνική περίπτωση με τον εμφύλιο που επισφράγισε την ήττα των αγωνιστών της Απελευθέρωσης, αλλά ισχύει ευρύτερα.

Στις αποικίες της Βρετανίας και της Γαλλίας, οι υποσχέσεις ότι η νίκη στον πόλεμο θα έφερνε την πολυπόθητη ελευθερία από τον αποικιακό ζυγό καταπατήθηκαν βάναιυσα. Το ξέρουμε καλά από την Κύπρο, όπως και από την Αλγερία. Στη Νότια Αφρική στηνόταν το πιο ακραίο παράδειγμα μιας λευκής μειοψηφίας που καταπίεζε με το Απαρτχάιντ τη Μαύρη πλειοψηφία.

Το 1956 είναι μια χρονιά κρυμμένη στο χρονοντούλαπο της ιστορίας από την κυρίαρχη τάξη.

Είχαμε την Ουγγαρία που έβγαλε στην επιφάνεια τις εργατικές εξεγέρσεις στα καθεστώτα της ανατολικής Ευρώπης. Ήταν το κίνημα των μαύρων στην Αμερική που έπαιξε καθοριστικό ρόλο για τους αγώνες των δικαιωμάτων τους μέχρι σήμερα. Είχαμε το αντιαποικιακό, αντιιμπεριαλιστικό κίνημα στην Αίγυπτο και τις υπόλοιπες χώρες της Β. Αφρικής και της Μέσης Ανατολής και το αντιπολεμικό κίνημα μέσα στην καρδιά της Ευρώπης.

Είναι αναγκαίο να δούμε πώς αυτές τις εμπειρίες και τις γνώσεις από εκείνη την περίοδο μπορούμε να τις αξιοποιήσουμε σήμερα. Είναι μια μεγάλη παρακαταθήκη και για την αριστερά αλλά και για τα κινήματα συνολικότερα.

Έχουμε και σήμερα μπροστά μας τη μάχη για να δυναμώσουμε το αντιιμπεριαλιστικό κίνημα αλλά και τη μάχη ενάντια στον πόλεμο στη Μ. Ανατολή. Όμως αυτές οι εμπειρίες μας βοηθάνε συνολικότερα για να δυναμώσουμε την αριστερά και την εργατική αντίσταση στα μνημόνια. Να διεκδικήσουμε ανοιχτά σχολεία για τα προσφυγόπουλα, όπως έγινε το 1956 στην Αμερική για τα παιδιά των μαύρων.

Κάνουμε μια μεγάλη προσπάθεια να προπαγανδίσουμε την εκδήλωση και στην Θεσσαλονίκη.

Το σίγουρο είναι ότι η νεολαία θέλει να μάθει. Θέλει να ξεκαθαρίσει τα πράγματα με το παρελθόν και έτσι να δυναμώσουμε και να οργανώσουμε το κίνημα σήμερα.

Σάββας Κκονέ, φοιτητής, Θεσ/νίκη

Κάνουμε την εκδήλωση για το 1956 για να μάθουμε και να Καναλίσουμε τι έγινε εκείνη τη χρονιά πώς και γιατί είχαμε την εμφάνιση κινήμάτων.

Είναι μια μεγάλη ευκαιρία να μιλήσουμε με εργαζόμενους από χώρους δουλειάς που θα τους καλέσουμε να παρέμβουν στην εκδήλωση, με νεολαία, φοιτητές και μαθητές ώστε να ανοίξουμε τα ιστορικά παραδείγματα σε κόσμο που τώρα μπαίνει στο κίνημα. 60 χρόνια μετά όλα αυτά τα παραδείγματα εκείνης της περιόδου έχουν σήμερα να μας διδάξουν πράγματα.

Χρήστος Βαρβέρης, εργαζόμενος στις Ταχυμεταφορές

Μέσα στις ΗΠΑ, οι Πολιτείες του Νότου αντέγραφαν τη Νότια Αφρική ενώ στο Βορρά οι αντικομμουνιστικές εκστρατείες του Μακάρθι έμοιαζαν να φιμώνουν κάθε προοδευτική φωνή. Στη δυτική Ευρώπη, οι «πολιτισμένες δημοκρατίες» αποδέχονταν τα καθεστώτα του Φράνκο και του Σαλαζάρ. Και στην ανατολική Ευρώπη, οι ελπίδες του κόσμου που είχε μαρτυρήσει από τη ναζιστική κατοχή ότι η ΕΣΣΔ έφερνε σοσιαλιστική απελευθέρωση διαψεύδονταν οικτρά. Το ίδιο το ΚΚΣΕ ομολογούσε στο 20ο συνέδριό του τα εγκλήματα του Στάλιν.

Ρωγμές

Από πουθενά δεν φαινόταν μια χαραμάδα με φως. Και ξαφνικά το 1956 άνοιξε ρωγμές σε ανατολή και δύση, βορρά και νότο. Η εργατική τάξη, η νεολαία της, οι γυναίκες της, οι καταπιεσμένες μάζες ξεπρόβαλαν στο προσκήνιο θυμίζοντας ποιος είναι το ελπιδοφόρο υποκείμενο της Ιστορίας.

Οι φτωχοί φελάχοι της Αιγύπτου και οι καταφρονεμένοι «χαμάληδες» του Πορτ-Σάιντ αψηφούσαν τις ιμπεριαλιστικές αυτοκρατορίες, οι Μαύρες γυναίκες της Νότιας Αφρικής έδειχναν το ίδιο θάρρος με τη Ρόζα Παρκς που αρνιόταν τις διακρίσεις μέσα στην Αλαμπάμα, οι αντιπολεμικοί διαδηλωτές στο Λονδίνο έβγαιναν στους δρόμους την ώρα που οι δρόμοι της Βουδαπέστης έβλεπαν ξανά να διαδηλώνουν εργατικά συμβούλια.

Ήταν συγκλονιστικά μηνύματα για την Αριστερά της εποχής. Και παραμένουν συγκλονιστικά για όλους όσοι επιμένουμε ότι αυτόν τον κόσμο θα τον αλλάξουμε.

Πάνος Γκαργκάνας

Το 1956 είναι ένα από τα παραδείγματα που τα κινήματα βρίσκονται πιο μπροστά από τις ηγεσίες. Ο κόσμος βγήκε να διεκδικήσει πράγματα που κανείς εκείνη την περίοδο δεν περίμενε. Αν δούμε αυτό, καταλαβαίνουμε και τους παραλληλισμούς με το σήμερα.

Στις σχολές όταν το συζητάμε, οι περισσότεροι δεν ξέρουν τίποτα για τα γεγονότα εκείνης της χρονιάς. Πολύς κόσμος θέλει να μάθει. Έχουμε συναντήσει πρωτοετείς αλλά και μεγαλύτερους που πραγματικά ενδιαφέρονται να συζητήσουν για εκείνη την περίοδο. Προφανώς θέλουμε να ανοίξουμε την συζήτηση και μέσα στην αριστερά.

Μέσα στα πανεπιστήμια οι μάχες έχουν ανοίξει. Βλέπουμε την κατάληψη της Νομικής ενάντια στα δίδακτρα αλλά και τις μάχες σε όλες τις σχολές με την επάρκεια του πτυχίου και την εντατικοποίηση όπως έχουμε εμείς στο Μαθηματικό. Οι αγώνες των φοιτητών για δωρεάν παιδεία πρέπει να συνδεθούν με τους εργατικούς αγώνες αυτή την περίοδο. Πατώντας πάνω στις παραδόσεις των κινήματων εκείνης της περιόδου ερχόμαστε να δυναμώσουμε και να οργανώσουμε το κίνημα σήμερα. Γι' αυτό είναι αναγκαίο να βρεθούμε όλοι στην ΑΣΟΕΕ στις 30 Οκτώβρη.

Σοφία Σισμάνη
φοιτήτρια Μαθηματικού

1956-2016 Ένας κόσμος σε αναβρασμό

Πρόγραμμα συζητήσεων

ΑΘΗΝΑ

Κυριακή 30 Οκτώβρη, ΑΣΟΕΕ, 10πμ-8μμ

10.00πμ -11.30πμ **Ένας κόσμος σε αναβρασμό**
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας
12.00μμε -1.30μμ **ΣΟΥΕΖ-η ήττα της αποικιοκρατίας στη Μέση Ανατολή**
Ομιλητής: Κώστας Βλασόπουλος
2.30μμ -4.00μμ **Η εργατική επανάσταση στην Ουγγαρία**
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης
4.30μμ -6.00μμ **“Υπαρκτός σοσιαλισμός” ή Κρατικός καπιταλισμός**
Ομιλητής: Κώστας Πίττας
Ο ιμπεριαλισμός σήμερα
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης
6.30μμ -8.00μμ **Η Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες**
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σάββατο 5 Νοέμβρη, ΕΔΟΘ, 12μμε-8μμ

12.00μμε -1.30μμ **Ένας κόσμος σε αναβρασμό**
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας
2.30μμ -4.00μμ **ΣΟΥΕΖ-η ήττα της αποικιοκρατίας στη Μέση Ανατολή**
Ομιλητής: Κώστας Πίττας
4.30μμ -6.00μμ **Η εργατική επανάσταση στην Ουγγαρία**
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης
6.30μμ -8.00μμ **Η Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες**
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΧΑΝΙΑ

Σάββατο 12 Νοέμβρη, 2μμ-8μμ
Εργατικό Κέντρο Χανίων

2.00μμ -3.30μμ **ΣΟΥΕΖ-η ήττα της αποικιοκρατίας στη Μέση Ανατολή**
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας
4.00μμ -5.30μμ **Η εργατική επανάσταση στην Ουγγαρία**
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης
6.00μμ -8.00μμ **Η Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες**
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Κυριακή 13 Νοέμβρη, 2μμ-8μμ
Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου

2.00μμ -3.30μμ **ΣΟΥΕΖ-η ήττα της αποικιοκρατίας στη Μέση Ανατολή**
Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας
4.00μμ -5.30μμ **Η εργατική επανάσταση στην Ουγγαρία**
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης
6.00μμ -8.00μμ **Η Αριστερά, 60 χρόνια αγώνες**
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΞΑΝΘΗ

Κυριακή 6 Νοέμβρη, 4.00μμ
Εργατικό Κέντρο Ξάνθης

4.00μμ -5.30μμ **ΣΟΥΕΖ, η ήττα των ιμπεριαλιστών στη Μέση Ανατολή**
Ομιλητής: Κώστας Πίττας
6.00μμ -8.00μμ **ΟΥΓΓΑΡΙΑ, εργάτες ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό**
Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΠΑΤΡΑ

Πέμπτη 3 Νοέμβρη, 7.00μμ
Μέγαρο Λόγου και Τέχνης

Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Τετάρτη 9 Νοέμβρη, 7.00μμ
Συνεδριακό Κέντρο Περιφέρειας Ιωαννίνων
Στοά Σαρκά, Α΄ κτίριο, Β΄ όροφος
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

ΒΟΛΟΣ

Πέμπτη 10 Νοέμβρη, 7.00μμ
ΘΟΛΟΣ, Πανεπιστήμιο Βόλου
Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

Στις 24 Οκτώβρη του 1956 μετά από τρεις μέρες παζαριών, σε μια βίλα στις Σέβρες της Γαλλίας, οι εκπρόσωποι της Βρετανίας, της Γαλλίας και του Ισραήλ άνοιξαν μια σαμπάνια για να γιορτάσουν τη συμφωνία τους, την υπογραφή του μυστικού “Πρωτόκολλου των Σεβρών”. Δυο βδομάδες αργότερα, το Πορτ Σαΐντ, το αιγυπτιακό λιμάνι - είσοδος από τη Μεσόγειο προς τη Διώρυγα του Σουέζ φλεγόταν. Οι δυο κεντρικοί δρόμοι, γεμάτοι ξύλινες παράγκες, είχαν πάρει φωτιά από άκρη σε άκρη.

Στους δρόμους κείτονταν άταφα τα πτώματα ξυπόλυτων στην πλειονότητά τους ανθρώπων. Τα καροτσάκια των πλανόδιων μανάβηδων αντί για φρούτα και λαχανικά κουβαλούσαν τα νεκρά σώματα έξω από την πόλη προς το νεκροταφείο. Κάποιοι είχαν σκοτωθεί από τους βομβαρδισμούς, που είχαν προηγηθεί για πέντε μέρες. Αλλά το μακελειό συνεχίστηκε όταν στις 6 Νοέμβρη έγινε η απόβαση των Βρετανών πεζοναυτών. Υπήρξαν Αιγύπτιοι που αντιστεκόμενοι σαρώθηκαν από τα τανκς στη μέση του δρόμου. Σχεδόν παράλληλα, Γάλλοι αλεξιπτωτιστές έπεφταν, στο Πορτ Φουάντ, ακριβώς απέναντι, στην άλλη όχθη της Διώρυγας.

Υπήρχε και ένας πακρός συμβολισμός. Το 1882 με παρόμοιο τρόπο, από το Πορτ Σαΐντ, η Βρετανία εισέβαλε στην Αίγυπτο, μετατρέποντάς την σε αποικία. Από τότε μέχρι το 1956 είχε μεσολαβήσει η επανάσταση του 1919 που έδωσε στην Αίγυπτο τυπική ανεξαρτησία, το 1936 χρονιά που οι Βρετανοί αναγκάστηκαν να αποσύρουν όλα τους τα στρατεύματα από τη χώρα πλην αυτών που “προστάτευαν” τη Διώρυγα, και τελικά το 1954 χρονιά που υπέγραψαν τη συμφωνία για την οριστική τους αποχώρηση εντός δύο ετών. Τον Ιούνη του ‘56 η αιγυπτιακή σημαία υψώθηκε στη Διώρυγα. Τώρα, απειλούσαν να ανιστρέψουν αυτή τη διαδικασία. Οι παλιοί αποικιοκράτες επέστρεφαν.

Ο πόλεμος στο Σουέζ είχε ξεκινήσει μερικές βδομάδες νωρίτερα, με την φαινομενικά άσχετη εισβολή του Ισραήλ στη χερσόνησο του Σινά. Ακόμη κι αν δεν ήταν γνωστό τότε τι προέβλεπε το “Πρωτόκολλο”, η συνεργασία με τους ιμπεριαλιστές ήταν προφανής. Η Γαλλία τα τελευταία χρόνια τροφοδοτούσε γενναία το Ισραήλ με οπλισμό: τανκς, κανόνια, πυροβόλα και, το πιο σημαντικό, άφθονα πολεμικά αεροσκάφη. Οι αγγλικές βάσεις στην Κύπρο και στη Μάλτα έκαναν ειδικό χώρο για να χωρέσουν και τα γαλλικά αεροσκάφη που όλο και πληθύναν πηγαίνοντας προς τον Οκτώβρη του ‘56. Σήμερα πλέον, αν και οι Αγγλογάλλοι ήθελαν να το εξαφανίσουν, έχουμε στα χέρια μας το ίδιο το Πρωτόκολλο που οργάνωνε το σχέδιο: το Ισραήλ θα επιτιθόταν στην Αίγυπτο

Όταν ο Νάσερ εθνικοποίησε τη διώρυγα του Σουέζ

καταλαμβάνοντας τη χερσόνησο του Σινά, με τη υποστήριξη των Γάλλων. Αυτό θα έδινε αφορμή στους Άγγλους να επέμβουν για να φέρουν την “ειρήνη”, να χωρίσουν τα δύο εμπόλεμα μέρη και να προστατεύσουν την ασφάλεια της Διώρυγας.

Τι ήταν όμως αυτό που έφερε τόσο κοντά τους τρεις συνωμότες των Σεβρών; Ήταν ο φόβος ότι το κύμα των αγώνων και των κινημάτων στη Μέση Ανατολή θα ξεγύμνωνε τους παραδοσιακούς άρχοντες της περιοχής από ό,τι τους είχε απομείνει μετά το Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο. Η ανεξαρτησία της Ινδίας το 1947 είχε αφήσει την Αυτοκρατορία ανεπανόρθωτα τραυματισμένη. Η Μέση Ανατολή όμως δεν ήταν η μακρινή Ινδία. Οι Αγγλογάλλοι πίστευαν ότι μπορούσαν να διατηρήσουν τον έλεγχό τους.

Αντιαποικιακοί αγώνες

Αυτό που δεν περίμεναν ήταν η έκρηξη των αντιαποικιακών αγώνων στη δεκαετία του ‘50 κάτω από τη σημαία του αραβικού εθνικισμού. Η εθνικοποίηση της διώρυγας του Σουέζ από τον Γκαμάλ Αμπντέλ Νάσερ το 1956 ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι.

Στα τέλη του Ιούλη, ο Νάσερ μιλούσε σε ένα τεράστιο πλήθος στην Αλεξάνδρεια, όταν μετά από σχεδόν δυο ώρες στο βήμα αναφέρθηκε στον Φερντινάν ντε Λεσέπς, τον Γάλλο διπλωμάτη που ηγήθηκε της κατασκευής της Διώρυγας του Σουέζ. Η λέξη Λεσέπς ήταν ο κωδικός που έπρεπε να ακούσουν από το ραδιό-

φωνο οι αιγύπτιοι πράκτορες που είχαν σταλεί στο Σουέζ για να πάρουν τον έλεγχο της Διώρυγας. Η αγγλογαλλική εταιρεία ήταν ένα “κράτος εν κράτει” όπως το αποκαλούσαν οι Αιγύπτιοι, οι υπάλληλοι ήταν όλοι Ευρωπαίοι. Οι αιγύπτιοι πράκτορες τους ανακοίνωσαν ότι πλέον δουλεύουν για την αιγυπτιακή κυβέρνηση και τους ζήτησαν να συνεχίσουν τη δουλειά τους χωρίς αλλαγές. Ο Νάσερ την ίδια στιγμή ανακοίνωνε στο πλήθος τα νέα.

Τα γεγονότα προκάλεσαν ρίγη σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή. Το αραβικό πεζοδρόμιο βρήκε στον Νάσερ το σύμβολο ενός ηγέτη που δεν διστάζει να τα βάλει όχι μόνο στα λόγια αλλά και στην πράξη με τους ιμπεριαλιστές. Τα καθεστώτα μαριονέτες τρόμαξαν ακόμη περισσότερο. Το καθεστώς του Νάσερ ήδη πριν από την εθνικοποίηση είχε προκαλέσει αναταραχή.

Ήρθε στην εξουσία το 1952 ανατρέποντας τον βασιλιά Φαρούκ, αφήνοντας την Αίγυπτο χωρίς τοποτηρητή των αγγλικών συμφερόντων. Η ανατροπή του Φαρούκ πάτησε πάνω σε μια σειρά αγώνων που είχαν ξεκινήσει ήδη στη διάρκεια του Β’ Παγκόσμιου Πολέμου, κατά της αγγλικής κατοχής. Στα τέλη της δεκαετίας το ‘40 η εργατική τάξη της Αιγύπτου οργανώνεται και δίνει μάχες για τα δικαιώματά της, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις παίρνουν χαρακτηρισμό “εθνικό”, κόντρα στα αφεντικά των ξένων εταιρειών που λειτουργούν σαν μικροί αποικιοκράτες. Τα υποτιθέμενα ανεξαρτησιακά κόμ-

ματα ξεφτιλίζονται στα μάτια του κόσμου, ανίκανα να αντιπαρατεθούν είτε με τις ντόπιες ελίτ, είτε με τους πρέσβεις και τους πρόξενους.

“Κακό παράδειγμα”

Η νέα κυβέρνηση των “Ελεύθερων Αξωματικών” δεν είναι αντιιμπεριαλιστική με το καλημέρα. Ο Νάσερ προσπαθεί να πάρει δάνεια από τις ΗΠΑ και τη Βρετανία για να προχωρήσει σε μέτρα ανάπτυξης, όπως το φράγμα του Ασουάν. Όμως οι ιμπεριαλιστές δεν εμπιστεύονται το νέο καθεστώς. Οι αγροτικές μεταρρυθμίσεις, αν και διστακτικές, έδιναν “κακό παράδειγμα” στις υπόλοιπες χώρες. Αλλά δυο επιπλέον κινήσεις ήταν αυτές που άρχισαν να προκαλούν μεγαλύτερη ανησυχία..

Αφενός, ο Νάσερ έδινε υποστήριξη στις οργανώσεις των Παλαιστινίων φενταγίν που πρωτοπροσπαθούσαν να οργανώσουν την αντίσταση απέναντι στο Ισραήλ, μετά την καταστροφή του 1948. Η πολιτική αυτή ενισχύει την κρίση στην Ιορδανία, το πιο εύθραυστο από τα καθεστώτα εκείνη την εποχή. Ο βασιλιάς Χουσεΐν της Ιορδανίας έχει “κληρονομήσει” εκατοντάδες χιλιάδες Παλαιστίνιους στο βασίλειό του (το Ισραήλ δεν είχε αρπάξει ακόμη τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη -ανήκε στην Ιορδανία) και δυσκολεύεται να ισορροπήσει ανάμεσα στις πιέσεις των Άγγλων για μεγαλύτερη συνεργασία κατά του αραβικού εθνικισμού και τις πιέσεις του πεζοδρομίου.

Μια σειρά διαδηλώσεις το ‘55 - ‘56 τον αναγκάζουν να διώξει τους πιο

αγγλόφιλους από τους υπουργούς του και τελικά η Ιορδανία δεν συμμετέχει στο “Σύμφωνο της Βαγδάτης”. Το Σύμφωνο αυτό που είχαν στήσει οι Άγγλοι το 1955 σε συνεργασία με το Ιράκ, το Ιράν, το Πακιστάν και την Τουρκία προσπαθούσε να συντονίσει τη δράση των πιο δυτικόφιλων μουσουλμανικών χωρών. Ο συντηρητικός πρωθυπουργός της Αγγλίας, Άντονι Ήντεν, που ανέλαβε τον Απρίλη του ‘55 διαδεχόμενος τον Τσόρτσιλ, πανικοβάλλεται βλέποντας τα σίγουρα χαρτιά να του φεύγουν μέσα από τα χέρια του. Του γίνεται έμμονη ιδέα να ξεφορτωθεί τον Νάσερ. “Όχι να τον αδρανοποιήσουμε και τέτοιες αηδίες, θέλω να τον καταστρέψουμε, το κατάλαβες;”, φωνάζει κάποια στιγμή στον Υπουργό του των Εξωτερικών.

Οι Γάλλοι από την άλλη μεριά έχουν τη δική τους εμμονή με τον Νάσερ. Εκτός από βοήθεια στους φενταγίν, το καθεστώς της Αιγύπτου έδινε υποστήριξη στο αλγερινό ΕΑΜ (το FLN). Ηγέτες του είχαν βρει καταφύγιο στο Κάιρο, ενώ τους παρέχονταν όπλα και υποστήριξη. Το Νοέμβρη του 1954 ξεκίνησαν οι συγκρούσεις στην Αλγερία, που έμελλε να εξελιχθούν σε μεγάλης κλίμακας πόλεμο μέχρι που η Αλγερία κέρδισε την ανεξαρτησία της το 1962. Όμως, η γαλλική κυβέρνηση (με πρωθυπουργό Ριζσοπάστη, υπουργό Εσωτερικών τον Μιτεράν και υποστήριξη του Κομμουνιστικού Κόμματος) είχε την αυταπάτη ότι αν τελείωνε με τον Νάσερ θα έσωζε την Αλγερία. Η γαλλική αποικιοκρατία την ίδια στιγμή μάζεε τα μπογαλάκια της από την Ινδοκίνα -οι αντάρτες Βιετμίνχ είχαν νικήσει τον Αύγουστο του ‘54.

Το Ισραήλ είχε τα δικά του σχέδια για την περιοχή, όμως με πρωτεργάτη τον Σιμόν Πέρες, απεσταλμένο του πρωθυπουργού Μπεν Γκουριόν, εκμεταλλεύεται τις ανάγκες των δυο παλιών αποικιοκρατών για να προσφέρει της υπηρεσίες του, παίρνοντας σε αντάλλαγμα οπλισμό που θα του ήταν πολύ χρήσιμος τα επόμενα χρόνια. Ο Πέρες είχε διατρανώσει ότι “κάθε Γάλλος που σκοτώνεται στην Αλγερία, όπως και κάθε Αιγύπτιος που σκοτώνεται στη Λωρίδα της Γάζας, είναι ένα βήμα προς την ενίσχυση των δεσμών μεταξύ Γαλλίας και Ισραήλ”.

Όταν η αγγλική αντιπροσωπεία έφυγε από τις Σέβρες, οι Γάλλοι και οι Ισραηλινοί παρέμειναν στη βίλα και άνοιξαν άλλη μια σαμπάνια. Για να γιορτάσουν μεταξύ τους ένα μυστικό. Το Ισραήλ θα παραλάμβανε έναν αντιδραστήρα, μετατρεπόμενο στην μόνη πυρηνική δύναμη της Μέσης Ανατολής. Με τις σαμπάνιες ωστόσο δεν κράτησαν ούτε την Αλγερία, ούτε την Αίγυπτο και το Σουέζ. Η αντίσταση των Αιγυπτίων οδήγησε σε φιάσκο τη συνωμοσία και θα άλλαζε για πάντα τις ισορροπίες στη Μέση Ανατολή.

Νίκος Λούντος

Βομβαρδισμοί στην Υεμένη

ΗΠΑ - Σαουδική Αραβία αιματοκυλούν την Υεμένη

Την περασμένη εβδομάδα οι ΗΠΑ έπληξαν με πυραύλους Κρουζ "θέσεις των ανταρτών Χούτι" στην Υεμένη. Ήταν η πρώτη φορά από την αρχή του "εμφυλίου πολέμου" στην Υεμένη που οι ΗΠΑ βομβαρδίζουν άμεσα θέσεις των ανταρτών.

Οι Χούτι ελέγχουν από το 2014 την πρωτεύουσα Σαναά και το μεγαλύτερο κομμάτι της χώρας.

Ο σημερινός "εμφύλιος πόλεμος" έχει τις ρίζες του στην Αραβική Άνοιξη. Το 2011 ένα τεράστιο κύμα διαδηλώσεων στην Σαναά ανάγκασε τον Σάλεχ να παραιτηθεί. Η προεδρία πέρασε στον αντιπρόεδρο του, τον Αμπντραμπούχ Μανσούρ Χάντι, ο οποίος σχημάτισε μια "προσωρινή κυβέρνηση". Οι Χούτι -που συμμετείχαν ενεργά στο κίνημα που είχε ανατρέψει τον Σάλεχ- αποκλείστηκαν. Τον Σεπτέμβριο κήρυξαν τον πόλεμο στο καθεστώς και ύστερα από μια σύντομη επέλαση κατέλαβαν την Σαναά, ανέτρεψαν (στην πράξη) τον Χάντι και πήραν την εξουσία. Λίγες εβδομάδες αργότερα η Σαουδική Αραβία ανακοίνωσε τη δημιουργία μιας στρατιωτικής συμμαχίας για

την "αποκατάσταση της νομιμότητας" - δηλαδή της εξουσίας του Χάντι- στην Υεμένη. Οι ΗΠΑ όχι μόνο έδωσαν το πράσινο φως για την επέμβαση που ακολούθησε αλλά στήριξαν (και στηρίζουν) την Σαουδική Αραβία με κάθε μέσο. Τον Νοέμβριο του 2015, παρά τις φρικαλεότητες της επέμβασης, οι ΗΠΑ ενέκριναν μια γιγαντιαίων διαστάσεων (1.3 δις δολάρια) πώληση στρατιωτικού υλικού στη Σαουδική Αραβία.

Χάος

Η Σαουδαραβική επίθεση έχει βυθίσει στο χάος, την πείνα και τον θάνατο την Υεμένη. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της θηριωδίας ήταν ο βομβαρδισμός, στις αρχές του Οκτώβρη, μια κηδείας. Ο απολογισμός: 140 νεκροί και πάνω από 500 τραυματίες. Τα θραύσματα των βομβών που σκόρπισαν τον θάνατο είχαν την υπογραφή των Ηνωμένων Πολιτειών.

Το "Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων" (Human Rights Watch) έχει καταγράψει πάνω από 50 παρόμοια περιστατικά -επιθέσεις σε νοσοκομεία και

σχολεία, εσκεμμένοι βομβαρδισμοί υδραγωγείων και εργοστασίων εμφιάλωσης νερού- που συνιστούν, σύμφωνα με το "Διεθνές Δίκαιο" εγκλήματα πολέμου.

Και δεν είναι μόνο οι βομβαρδισμοί. Η Σαουδική Αραβία έχει αποκλείσει οδικά, ναυτικά και αεροπορικά ασφυκτικά την Υεμένη. Το αποτέλεσμα είναι εφιαλτικό: σύμφωνα με τον ΟΗΕ ο μισός πληθυσμός της Υεμένης υποσιτίζεται συστηματικά. Φάρμακα δεν υπάρχουν και χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν από ασθένειες που θα μπορούσαν εύκολα να αντιμετωπιστούν.

Τώρα, η άμεση εμπλοκή των ΗΠΑ στο πλευρό της Σαουδικής Αραβίας κλιμακώνει τον πόλεμο -και μαζί του και τα βάσανα των αμάχων- στην Υεμένη.

Ένας από τους πιστούς συμμάχους της Σαουδικής Αραβίας είναι και ο Στρατηγός Σίσι, ο σφαγής της "Αραβικής Άνοιξης" και σημερινός δικτάτορας της Αιγύπτου. "Η Αίγυπτος", έλεγε σε μια ανακοίνωση μια μέρα μετά την έναρξη της σαουδαραβικής επίθεσης ενάντια στην Υεμένη, "πρέπει να ανταποκριθεί στις εκκλήσεις του λαού της Υεμένης για την επιστροφή στη σταθερότητα και τη διατήρηση της Αραβικής ταυτότητας".

Την περασμένη εβδομάδα ο Αλέξης Τσίπρας πήγε στο Κάιρο για να πάρει μέρος στην "Τριμερή Συνάντηση Ελλάδας, Αιγύπτου, Κυπριακής Δημοκρατίας" που οργάνωσε ο Σίσι στο προεδρικό του μέγαρο στο Κάιρο. "Μετά και τη συνάντηση", μεταδίδει το κυπριακό πρακτορείο ειδήσεων, "οι τρεις ηγέτες (Σίσι, Τσίπρας, Αναστασιάδης) φύτεψαν τρία ελαιόδεντρα στον κήπο του Προεδρικού Μεγάρου, που συμβολίζουν τη φιλία και τη συνεργασία ανάμεσα στις τρεις χώρες".

Η πολιορκία της Μοσούλης

Ένα εκατομμύριο πρόσφυγες απειλεί, σύμφωνα με τις επίσημες εκτιμήσεις του ΟΗΕ, να δημιουργήσει η επιχείρηση ανακατάληψης της Μοσούλης που ξεκίνησε αυτή την εβδομάδα το καθεστώς της Βαγδάτης.

Η Μοσούλη είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη του Ιράκ. Η πλειοψηφία των κατοίκων της είναι Άραβες Σουνίτες. Από τον Ιούνιο του 2014 βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο του Ισλαμικού Κράτους.

Η πτώση της ήταν ένα τεράστιο σοκ για τη Δύση. Ο στρατός της κυβέρνησης της Βαγδάτης (τον οποίο εκπαίδευαν οι ΗΠΑ) διαλύθηκε χωρίς να ρίξει σχεδόν ούτε μια σφαίρα. Και η Μοσούλη έπεφτε στα χέρια μιας τρομοκρατικής οργάνωσης που είχε τις ρίζες της στην αλ-Καΐντα.

Η αμερικανική επέμβαση στο Αφγανιστάν το 2001 και στο Ιράκ το 2003, είχε ρητά σαν στόχο την ήττα της "τρομοκρατίας". Τον Ιούνιο του 2014 έγινε ξεκάθαρο στους πάντες ποιοι ήταν οι νικητές και ποιοι οι ηττημένοι σε αυτόν τον "πόλεμο κατά της τρομοκρατίας".

Τώρα οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους ετοιμάζονται να πάρουν τη Μοσούλη πίσω. Δεν πρόκειται για επιχείρηση "απελευθέρωσης" αλλά για επιχείρηση "ανακατάληψης".

Το Ισλαμικό Κράτος έχει επιβάλλει ένα απάνθρωπο καθεστώς σε όλες τις περιοχές που ελέγχει. Οι απαγχονισμοί, οι απαγορεύσεις, η σεχταριστική βία είναι μια μαύρη πραγματικότητα στα εδάφη που ελέγχει. Αλλά δεν είναι μόνο το Ισλαμικό Κράτος αυτό που χρησιμοποιεί αυτές τις μεθόδους: ο πρωταγωνιστής της σεχταριστικής βίας στο Ιράκ ήταν και είναι το ίδιο το καθεστώς της Βαγδάτης. Όπως δήλωνε τότε ένας βουλευτής του δεξιού συντηρητικού κόμματος της Βρετανίας:

"Η Μοσούλη, η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη του Ιράκ δεν έπεσε... ούτε από μάγια, ούτε από τη δύναμη των όπλων. Έπεσε γιατί ο κόσμος που ζει εκεί είχε μπουχτίσει από τον σεχταρισμό της ελεγχόμενης από τους Σίιτες ιρακινής κυβέρνησης.

Επιχείρηση

"Πρόκειται για μια πολύ περίπλοκη επιχείρηση", μετέδιδε στην αρχή αυτής της εβδομάδας το πρακτορείο Αλ Τζαζίρα για την απόπειρα ανακατάληψης της Μοσούλης. Εκτός από τις ΗΠΑ, τον Ιρακινό Στρατό και τους Κούρδους Πεσμεργκά συμμετέχουν στην επιχείρηση Σουνίτες που υποστηρίζονται από την Τουρκία, οι σιιτικές "Δυνάμεις Λαϊκής Κινητοποίησης" που έχουν την επίσημη αναγνώριση της Βαγδάτης και ένοπλες Σιιτικές μιλίτσες που υποστηρίζονται από το Ιράν. Στη Μοσούλη ο κόσμος (Σουνίτες στην πλειοψηφία τους) φοβάται την εκδίκηση.

Η πρώτη πράξη της επιχείρησης ανακατάληψης ήταν η ρίψη προκηρύξεων οι οποίες στην ουσία καλούσαν τον κόσμο να εγκαταλείψει την πόλη. Η δεύτερη θα είναι, όπως όλα δείχνουν η πολιορκία. "Οι Ιρακινές δυνάμεις", γράφει το (συντηρητικό) αμερικανικό ινστιτούτο Στράτφορ "θα πρέπει να αποφασίσουν αν, στην πρώτη φάση, θα περικυκλώσουν πλήρως ή μερικώς την Μοσούλη. Σε διάφορες προηγούμενες μάχες για την κατάληψη αστικών περιοχών από το Ισλαμικό Κράτος στο Ιράκ και τη Συρία οι προελαύνουσες δυνάμεις αποφάσισαν να αφήσουν έναν διάδρομο διαφυγής".

Με απλά λόγια η υπό αμερικανική ηγεσία συμμαχία ανακατάληψης της Μοσούλης ετοιμάζεται να κάνει ακριβώς τα ίδια για τα οποία καταγγέλλει τη ρωσική επέμβαση στο Χαλέπι: πολιορκία, εκκένωση της πόλης μέσα από τον τρόπο, ισοπέδωση των "στρατηγικών σημείων" με την βοήθεια της αεροπορίας, κατάληψη με μάχες γειτονιά τη γειτονιά.

Με δεδομένη την υπεροπλία του αμερικανικού συνασπισμού η Μοσούλη θα "σωθεί" -με τους κατοίκους της πρόσφυγες διασκορπισμένους στις γύρω περιοχές και χώρες, τις υποδομές της βομβαρδισμένες και τα κτήριά της ισοπεδωμένα.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Η Υεμένη ήταν μέχρι το 1990 διαιρεμένη στα δύο, ανάμεσα στη βόρεια, φιλοδυτική "Αραβική Δημοκρατία της Υεμένης" και τη νότια "Λαϊκή Δημοκρατία της Υεμένης". Πρώτος πρόεδρος της ενιαίας χώρας διορίστηκε ο Αλί Αμπουλάχ Σαλέχ, ο ηγέτης της βόρειας Υεμένης -ένας δικτάτορας που κυβερνούσε τη χώρα από το 1978. Το 1994 ο νότος ανακήρυξε και πάλι την ανεξαρτησία του -για να καταληφθεί όμως σχεδόν αμέσως από τις δυνάμεις του βορρά.

Οι Χούτι, παρόλο που προέρχονται από το βορρά, βρίσκονται σε σύγκρουση με το καθεστώς από τις αρχές κιόλας της δεκαετίας του 1990. Η πλειοψηφία των κατοίκων της Υεμένης είναι Σουνίτες. Οι Χούτι είναι Σίιτες. Η σύγκρουση ανάμεσα στο καθεστώς και τους αντάρτες, όμως, δεν είχε θρησκευτική αφετηρία. Τα αίτια ήταν κύρια τοπικά -ο αποκλεισμός των βορειοδυτικών επαρχιών από την εξουσία.